Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Glæde og Arbejde

FREUDE UND ARBEIT • GLÄDJE OCH ARBETE

Am 25. Mai 1933 wurde die ᛋᛋ-Leibstandarte Adolf Hitler aufgestellt. Diese erste Formation der Waffen-ᛋᛋ hat in Polen, Holland, Frankreich, Serbien und Griechenland unsterblichen Ruhm an ihre Fahnen geheftet

Il 25 maggio 1933 fu fondata la guardia del corpo Adolf Hitler. Questa prima formazione armata delle ᛋᛋ si è conquistata gloria imperitura in Polonia, Olanda, Francia, Serbia e in Grecia • La 25. Mai 1933 s'a înființat garda SS.-Leibstandarte Adolf Hitler. Această primă formație armată SS. s'a acoperit de glorie nemuritoare în Polonia, Olanda, Franța, Serbia și Grecia

Besprechungen beim Führer

Colloqui dal Führer · Razgovori kod Führera

König Boris von Bulgarien, der Führer und Generalfeldmarschall Keitel, der Chef des Oberkommandos der Wehrmacht im Führerhauptquartier

Re Boris di Bulgaria, il Führer e il Maresciallo Keitel Capo del Commando Supremo delle Forze Armate al Quartier Generale del Führer

Bugarski kralj Boris, Führer, generalfeldmaršal Keitel, šef vrhovne komande vojske, u glavnom stanu Führera

Graf Ciano beim Führer im Führerhauptquartier

Il conte Ciano dal Führer al Quartier Generale del Führer

Grof Ciano kod Führera, u Führerovom glavnom stanu

Reichsverweser von Horthy beim Führer

Il Reggente Horthy dal Führer

Zamenik države fon Horthy kod Führera

PIONIERE DER ARBEIT

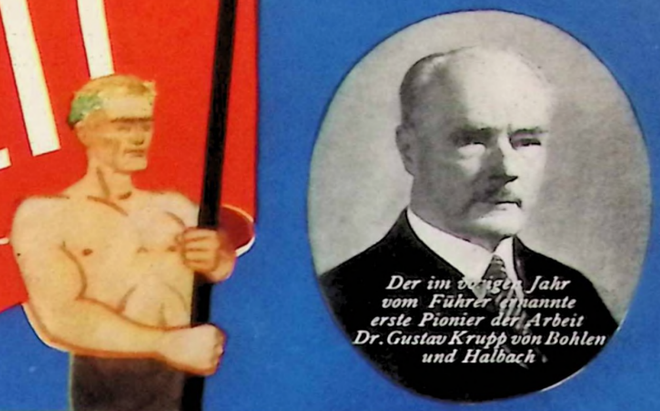

Der im vorigen Jahr vom Führer ernannte erste Pionier der Arbeit Dr. Gustav Krupp von Bohlen und Halbach

Dr. Ley zeichnet im Auftrage des Führers NS.-Musterbetriebe aus

Reichsleiter für die Presse Amann

Reichspostminister Dr. Ohnesorge

Professor Messerschmitt

Arbejdets Pionerer

Arbetets pioniärer

Freude und Arbeit

Heft 6 · 6. Jahrgang 1941

OFFIZIELLES ORGAN DES „ZENTRALAMTES FÜR INTERNATIONALE SOZIALGESTALTUNG“

WALTER KIEHL:

Gespräch mit

Männer der „Silbernen Palme“

SAMTALE MED SALVADOR Y MERINO · MÆND MED »PALMEN I SØLV« PAA REJSE MED DR. LEY

Berlin, im Juni 1941

Jedes Gespräch mit den spanischen Gästen Dr. Leys bestätigt die äußere Wahrnehmung: aufgeschlossene Söhne ihres hart geprüften Landes, die von Deutschland nicht nur hören, sondern die das Werk Adolf Hitlers in seinen maßgeblichsten Stationen sehen wollen. Der Leiter der spanischen Delegation *Salvador y Merino* und seine fünf Kameraden tragen Orden des spanischen Bürgerkrieges und Auszeichnungen für langjährige treue Dienste in der Falange. Die gesinnungsmäßige Atmosphäre dieser deutsch-spanischen Reisekameradschaft ist also geklärt.

Wir sind auf der Fahrt von München nach der Ordensburg der NSDAP. Sonthofen im Allgäu. Von den Ehrentempeln, wo wir am Vormittag waren, zur Ordensburg ist ein gerader Weg. Das Thema der Unterhaltung auf diesen Straßen durch den deutschen Frühling macht weder Dr. Ley noch seinen spanischen Gästen Kopfzerbrechen. Wir durchqueren deutsche Fluren, die in jener stillen Festlichkeit grüßen, die sich im Gesicht der Landschaft und ihrer Menschen glaubhaft ausdrückt.

Überall schreiten Männer und Frauen auf den Äckern hinter den Gespannen. Die Felder sind satt und quellend, die Saaten stehen gut.

Was liegt näher, als von der deutschen Arbeit zu reden. Die ersten Eindrücke konnte Merino schon in Berlin gewinnen, als er von dem Vertreter Dr. Leys, Otto Marrenbach, über Einrichtungen der Deutschen Arbeitsfront und ihren Wirkungskreis in Berliner Betrieben unterrichtet wurde. Merino leitet seit Ende 1939 die spanischen Falange-Syndikate und man weiß, daß er die Probleme seiner Aufgabe rasch erkannte. Da er keineswegs unvorbereitet an sie herantrat, sind schon Ergebnisse zu verzeichnen, die mehr als Teilerfolge eines „neuen Mannes“ darstellen. Für diesen jugendlichen alten Falangisten waren die Lebens- und Arbeitsbedingungen der schaffenden Menschen Spaniens schon in seinen Studienjahren Gegenstand ernsthafter Betrachtungen und Überlegungen. Salvador y Merino ließ es nach dem Sieg der nationalen Revolution nicht bei den Betrachtungen. Er packte zu, wo zuzupacken war und blieb dabei Soldat auch als er den Soldatenrock nach den Kämpfen des Bürgerkrieges auszog und zunächst als Bezirks- und später als Gauleiter Einsatz fand.

Nun sind er und fünf Kameraden zum ersten Male in Deutschland. Sie sind in München vom Reichsorganisationsleiter der NSDAP., Dr. Ley, und vom Reichsschatzmeister Schwarz empfangen worden und haben aus dem Mund dieser engsten Mitarbeiter des Führers so viel über den Aufbau und das Wirken der Partei hören können, daß sie der Ordensburg der NSDAP. Sonthofen jetzt mit besonderer innerer Spannung entgegensehen.

Wir sind in Sonthofen. Vor dem gewaltigen Massiv der Alpen ragt die Burg.

Die Spanier sind ergriffen. Sie kennen ihre Burgen, jene geschichtlichen Bauwerke stolzer Tradition. Eben haben sie uns noch von den Kastellen erzählt, von denen alte Sagen berichten, von den Kastellen, die aus der Zeit des Kampfes gegen die Mauren stammen, mit alten Waffen und Emblemen als Zierat, umwittert und umflort vom Zauber der ritterlichen Vergangenheit ihres Landes. Wir denken in diesem Augenblick auch an die Helden, die den Alkazar von Toledo gegen eine riesenhafte Übermacht hielten und an die Legionäre, die dann zwischen den Toren von Visagra und Cambron die alte Mauer von Toledo stürmten.

Was nun hier von Künstlerhand aus nationalsozialistischem Wollen und mit nationalsoziali-

Berlin, Juni 1941

En Samtale med Dr. Leys spanske Gæster bekræfter den ydre Iagttagelse: beslutsomme Sonner af det haardt medtagne Land, der ikke kun vil høre noget om Tyskland, men som selv vil se Adolf Hitlers Værk. Lederen af den spanske Delegation Salvador y Merino og hans fem Kammerater bærer den spanske Borgerkrigs Orden og Udmærkelse for lang og tro Tjeneste i Falange. Den karaktermæssige Atmosfære i dette tysk-spanske Rejsekammeratskab er altsaa opklaret.

Vi er paa Rejse fra München til Sonthofen i Allgäu, NSDAP's Ordensborg. Fra Æresmplerne, hvor vi opholdt os om Formiddagen, for er en ige Vej til Ordensborgen. Underholdningens Tema er hverken for Dr. Ley eller hans spanske Gæster vanskeligt at vælge. Vi korer forbi tyske Marker og Enge, som udtrykker sig i Landskabets og Menneskenes Ansigter paa en troværdig Maade.

Overalt gaar Mænd og Kvinder paa Markerne bag deres Plove. Markerne ser frugtbare ud; Sæden staar godt.

Selvfolgelig taler man om det tyske Arbejde. I Berlin fik Merino allerede de forste Indtryk, da han af Dr. Leys Repræsentant, Otto Marrenbach, blev underrettet om den Tyske Arbejdsfronts Organisation i Virksomheder i Berlin. Siden 1933 leder Merino de spanske Falange-Syndikater, og man ved, at han hurtigt erkendte sin Opgaves Problemer. Da han paa ingen Maade var uforberedt ved Begyndelsen, kan Resultater, som er mere end en »ny Mands« forste Arbejde, fremvises. For denne ungdommelige gamle Falangist var de arbejdende spanske Menneskers Livs- og Arbejdsbetingelser allerede i hans Studieaar Genstand for alvorlige Betragtninger og Overvejelser. Efter den nationale Revolutions Sejr nojedes Salvador Merino ikke med Betragtninger. Han tog fat hvor det var nodvendigt; men han forblev Soldat, selv da han aflagde Soldateruniformen efter Borgerkrigens Kampe. Forst var han indsat som Distrikts- og senere som Gauleder.

Nu er han og hans fem Kammerater for forste Gang i Tyskland. I München blev de modtaget af Rigsorganisationsleder Dr. Ley og af Rigsskattemester Schwarz, som underrettede dem saa godt om Partiets Opbyggelse og Arbejde, at de var spændt paa at se NSDAP's Ordensborg i Sonthofen. Vi har naaet Sonthofen. Foran Alpernes gevaldige Massiv rager Borgen.

Spanierne er grebet. De kender deres Borge, de stolte traditionshistoriske Bygninger. For blot et Øjeblik siden fortalte de os om deres Kasteller, som gamle Sagn beretter om. Om Kastellerne fra den Tid, da de kæmpede imod Maurerne; med gamle Vaaben og Emblemer som Prydelser omgivet af deres Lands ridderlige Fortids fortryllende Skonhed. I dette Øjeblik mindes vi ogsaa de Helte, som forsvarede Toledos Alkazar mod en kæmpemæssig Overmagt samt de Legionærer, som derefter stormede Toledos gamle Mur mellem Visagre og Cambrons Porte.

Berlin i juni 1941

Varje samtal med d:r Leys spanska gäster bekräftar det yttre intrycket: öppna och uppriktiga söner av sitt hårt prövade land, vilka inte nöja sig med att endast höra talas om Tyskland utan även vilja se och uppleva de mest karaktäristiska resultaten av Adolf Hitlers verk. Ledaren för den spanska delegationen, Salvador Merino och, dennes fem kamrater bära det spanska inbördeskrigets ordnar och utmärkelsetecken för många års trogen tjänst i Falangen. Den överensstämmande atmosfären i detta kamratliga tysk-spanska resesällskap är alltså given.

Vi äro på väg från München till NSDAP:s ordensborg Sonthofen i Allgäu. Från äretemplen, där vi voro på förmiddagen, till ordensborgen leder en rak väg. Samtalsämnet på denna väg genom den tyska våren förorsakar varken d:r Ley eller hans spanska gäster huvudbry. Vi susa fram genom tyska trakter, som hälsa med en stilla högtidlighet, som utstrålas av landskapet och dess människor.

Överallt röra sig män och kvinnor bakom spannen på åkrarna. Fälten äro mätta och sjudande av liv, sådden är god.

Vad ligger närmare till hands än att tala om det tyska arbetet? De första intrycken fick Merino redan i Berlin, när han av d:r Leys representant, Otto Marrenbach, orienterades om den tyska arbetsfrontens inrättningar och dess verkningsområde inom rörelser och företag i Berlin. Merino leder sedan slutet av år 1939 de spanska falangsyndikaten, och man vet, att han snabbt kom till insikt om problemen i sina uppgifter. Då han ingalunda tillträdde sin befattning oförberedd, har han redan nu nått resultat, vilka utgöra mer än en »ny mans» delresultat. För denne ungdomlige gamle falangist voro de värdeskapande spanjorernas livs- och arbetsförhållanden redan under studieåren föremål för allvarliga studier och reflexioner. Salvador Merino lät det vid den nationella revolutionens seger inte stanna vid reflektioner. Han grep in, där det behövdes, och förblev soldat även när han efter inbördeskrigets slut lade av soldatrocken och till en början insattes som distriktsledare och senare som provinsledare.

Nu äro han och fem kamrater för första gången på besök i Tyskland. De ha i München mottagits av NSDAP:s riksorganisationsledare d:r Ley, samt riksskattmästaren Schwarz. Och de ha av dessa Adolf Hitlers närmaste medarbetare fått höra så mycket om partiets uppbyggnad och verksamhet, att de nu med särskilt stark inre spänning se fram emot besöket på NSDAP:s ordensborg, Sonthofen.

Och nu äro vi i Sonthofen. Framför Alpernas väldiga massiv reser sig borgen.

Spanjorerna äro gripna. De känna sina borgar, sina stolta traditioners historiska byggnadsverk. De ha just berättat för oss om de kastell, om vilka de gamla sagorna förtälja. Om de kastell, som härstamma från tiden för striderna med morerna, med gamla vapen och emblem som sirat, omspunna av den gamla spanska ridderlighetens tjusning. Vi tänka i detta ögonblick även på de hjältar, vilka höllo Alcazar i Toledo mot en oer-

Salvador y Merino

mit Dr. Ley unterwegs

SAMTAL MED SALVADOR MERINO · »SILVERPALMENS» MÄN PÅ FÄRD MED D:R LEY

stischer Zweckbestimmung im Stein der deutschen Heimat errichtet wurde, ist ihnen neu aber nicht unverständlich. Unsere Gäste sind Falangisten, sie haben sich mit dem Nationalsozialismus auseinandergesetzt, lange ehe sie ihre erste Deutschlandreise antraten. Als ob sie uns angesichts dieses Bauwerkes den Gleichklang der Herzen nochmals bestätigen müßten, sagt Merino: „... wenn Sie wüßten, wie gut wir Adolf Hitlers ‚Mein Kampf' kennen! Und wieweit verbreitet die spanische Übersetzung dieses Werkes bei uns ist. Und wie viele Stellen des Buches von unseren Kameraden rot unterstrichen das Eindringen in Adolf Hitlers Gedankenwelt sichtbar machen!"

Am Abend sitzen wir in kleinem Kreis im Zimmer Dr. Leys. Es ist eine der eindringlichsten Stunden der gemeinsamen Reise. Zwei Männer sprechen von ihrem Glauben. „Die Idee ist das stärkste —!" sagt Dr. Ley. Ein Kamerad Merinos trägt am linken Ärmel des schwarzen Uniformrockes die gestickte „*Silberne Palme*", das höchste Ehrenzeichen der Falange, das heute in ganz Spanien nur noch neun alte Falangisten tragen. Das Festhalten an der Idee hat den Träger der „Silbernen Palme" gemeinsam mit Salvador y Merino harte Wege gehen lassen.

Namen klingen auf. Von José Antonio Primo de Rivera und seinem Opfergang sprechen wir. Von seiner Schwester Señorita Pilar, der Leiterin der weiblichen Falange. Von jenen fünfundvierzig Mädchen, die im Dienste der Bewegung gefallen sind. Von den sieben, die im Juni 1934 die weibliche Falange gründeten, ist zu Beginn des Bürgerkrieges eine in Madrid erschossen worden.

Der Kamerad mit der „Silbernen Palme" legt die Leitgedanken des Programms der im Oktober 1933 errichteten Falange dar. Man kommt ihnen am nächsten, wenn man sich mit den politischen Reden José Antonios beschäftigt. Immer wieder stehen die *sozialen* Fragen im Vordergrund.

Der Gast Dr. Leys, Exzellenz *Merino*, ist jetzt Leiter der Falange-Syndikate. Er betont, daß es der Wille des Staatschefs *Franco* sei, den *sozialen* Aufbau entschlossen vorwärtszutreiben. Es gibt für die soziale und wirtschaftliche Ausrichtung des neuen Spanien ein Grundgesetz, das die entspre-

Hvad nu her Kunstnerhænder skabte med nationalsocialistisk Hensigt, med Sten fra den tyske Hjemstavn, er nyt for dem, men ikke uforstaaeligt. Vore Gæster er Falangister; de har gjort sig fortrolige med Nationalsocialismen længe inden de tog paa deres forste Tysklandsrejse. Det er som om de foler at maatte bekræfte dette, da de ser denne Bygning, for Merino siger: »... hvis De vidste, hvor godt vi kender Adolf Hitlers 'Mein Kampf'! Og hvor stort et Oplag dette Værks Oversættelse er udkommet i. Og hvor mange Sætninger der i denne Bog understreges med rodt af vore Kammerater, for at gore visse Steder let erkendelige!« Om Aftenen sidder vi i en lille Kreds i Dr. Leys Værelse. Det er en af Rejsens hyggeligste Timer. To Mænd taler om deres Tro. »Ideen er den stærkeste« siger Dr. Ley. En af Merinos Kammerater bærer paa Uniformens venstre Ærme den broderede »*Palme i Solv*«, Falanges hojeste Ærestegn, som idag kun ni gamle Falangister i Spanien bærer. Ved at holde fast ved Idéen har Bæreren af »Palmen i Solv« maattet gennemgaa meget sammen med Salvador Merino.

Vi horer Navne. Vi taler om José Antonio Primo de Rivera, om hans Soster Senorita Pliar, Lederen af den kvindelige Falange; om de femogtyve Piger, som faldt i Falanges Tjeneste. Af de syv som i Juni 1934 grundlagde den kvindelige Falange blev en skudt i Madrid under Borgerkrigen.

Kammeraten med »Palmen i Solv« fortæller om Falange, som blev oprettet i Oktober 1933 og om Falanges Hovedprogram. Ved at beskæftige sig med José Antonios politiske Taler lærer man denne Idé bedst at kende. Altid staar det *sociale* Problem i Forgrunden.

Dr. Leys Gæst, Excellence *Merino*, er nu Leder af Falange-Syndikaterne. Han fremhæver, at det

hörd övermakt och på de legionärer, vilka sedan stormade Toledos gamla murar mellan portarna Visarga och Cambron.

Det, som nu här av konstnärers hand har ernåtts genom nationalsocialistisk vilja och med nationalsocialistiskt ändamål, är nytt för dem — men ingalunda oförståeligt. Våra gäster äro falangister, de ha för sig klargjort nationalsocialismen, långt innan de anträdde sin första Tysklandsresa. Som om de inför detta byggnadsverk än en gång måste bekräfta hjärtats samklang, säger Merino: »... om Ni visste, hur väl vi känna till Adolf Hitlers »Mein Kampf!« Och hur spridd den spanska översättningen av detta verk är bland oss. Och hur många ställen i boken — av våra kamrater understrukna med rött — som klargöra inträngandet i Adolf Hitlers tankevärld.«

På kvällen sitta vi i en liten krets i d:r Leys rum. Det är en av de rikaste stunderna under vår gemensamma resa. Två män tala om sin tro. »Ideen är det starkaste!« säger d:r Ley. En av Merinos kamrater bär på den svarta uniformsrockens vänstra ärm en broderade »*silverpalmen*«, Falangens högsta utmärkelsetecken, som i dag i hela Spanien endast bäres av nio gamla falangister. Fasthållandet vid ideen har låtit bäraren av »silverpalmen« gemensamt med Salvador Merino vandra hårda vägar.

Det ena namnet efter det andra dyker upp. Vi tala om José Antonio Primo de Rivera och om hans offerväg. Om hans syster, senorita Pilar, ledarinnan för den kvinnliga Falangen. Om de 45 flickor, vilka stupade i Falangens tjänst. Av de sju, som i juni 1934 grundade den kvinnliga Falangen, sköts en i Madrid i början av inbördeskriget.

Kamraten med »silverpalmen« framlägger den ledande tanken i programmet för den i oktober 1933 bildade Falangen. Man kommer den närmast, om man sysselsätter sig med José Antonios politiska tal. Alltid är det de *sociala* frågorna, som där stå i förgrunden.

D:r Leys gäst, excellens Merino, är nu ledare för falangsyndikaten. Han betonar, att et är statschefen Francos vilja och strävan, att beslutsamt driva det *sociala* uppbyggandet framåt. Det finns en grundprincip för det nya Spaniens sociala och

Reichsorganisationsleiter Dr. Ley mit Botschafter Abetz in der Deutschen Botschaft Paris anläßlich seines Besuches

Flyverhjemmet i Paris

Flygarhemmet i Paris

FLIEGERHEIM PARIS

FLIEGERHEIM PARIS

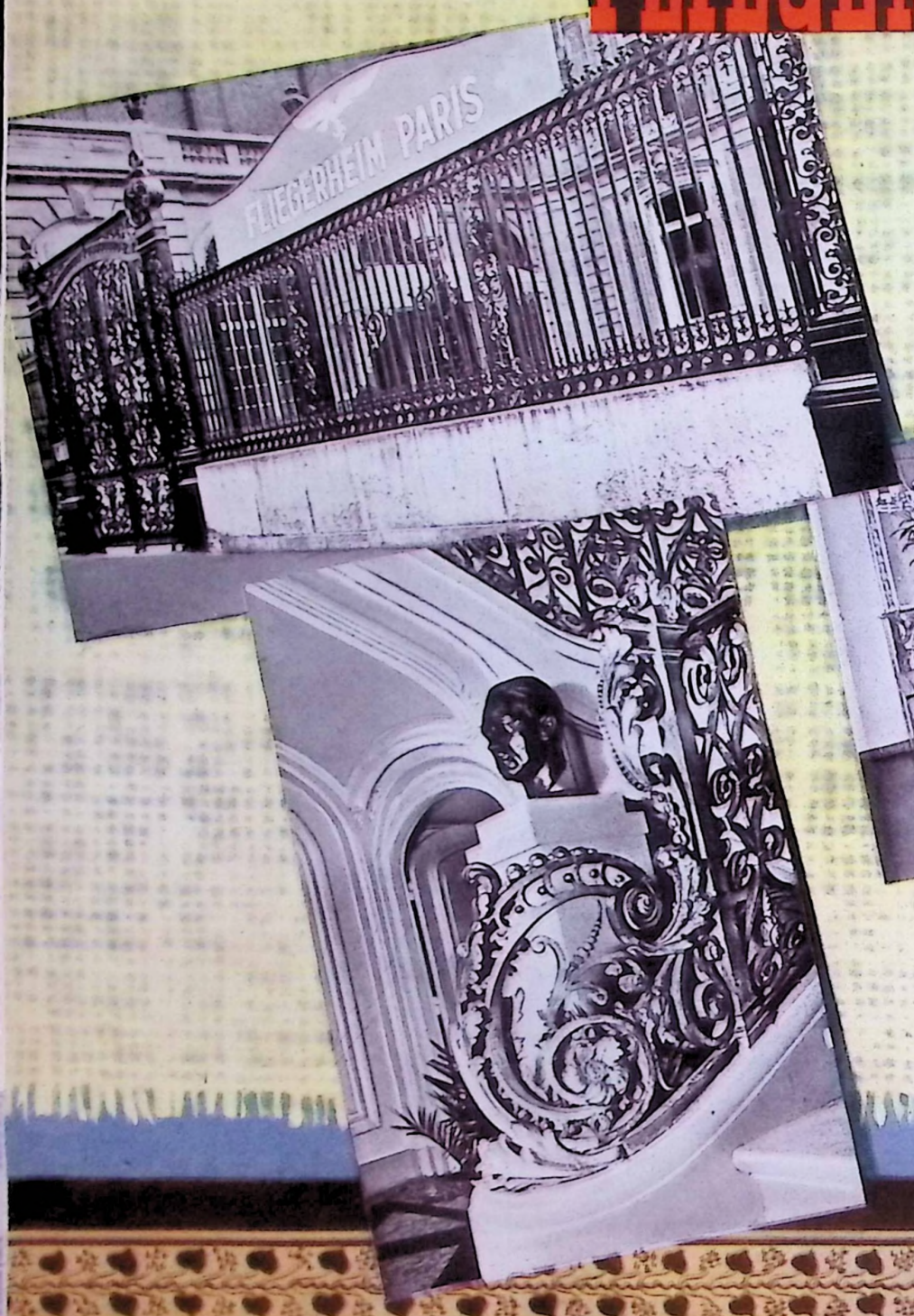

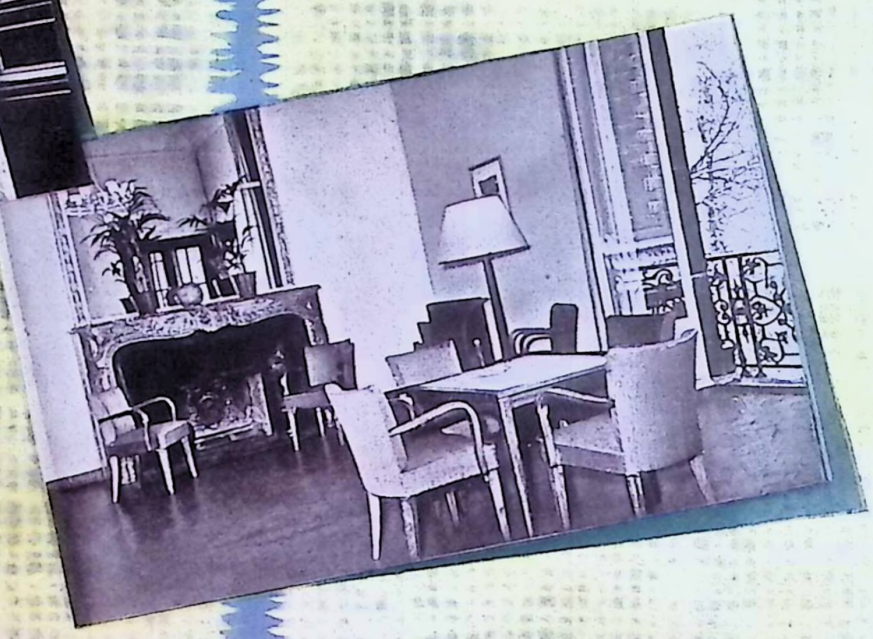

chenden Punkte des Falangeprogramms erläutert. Es ist das Grundgesetz zur Ordnung der Arbeit (Fuero del Trabajo) vom 9. März 1938. Dieses Gesetz ist als authentische Interpretation der einschlägigen falangistischen Programmpunkte zu betrachten.

„Es gilt, ein Volk wieder zusammenzuschweißen, das in Parteien gespalten war", hat der *Caudillo Franco* nach der siegreichen Beendigung des Bürgerkrieges im Frühjahr 1939 gesagt, „ich versichere auch, daß wir die gleiche Beharrlichkeit, mit der wir an den Fronten Schlachten gewinnen, in den künftigen sozialen und wirtschaftlichen Auseinandersetzungen zeigen werden!"

*

Ehe wir die Ordensburg Sonthofen wieder verlassen, um nach Augsburg, Nürnberg und schließlich nach Berlin weiterzufahren, faßt Exzellenz Salvador y Merino das Erleben seiner bisherigen Reise noch einmal zusammen:

„Für uns Falangisten des neuen Spanien ist das Gefühl der freundschaftlichen Verbundenheit und der Hochachtung vor der deutschen Leistungskraft eine unmittelbare, lebendige Erfahrung aus jüngster Vergangenheit. Was wir an deutschem Freundschaftsdienst während des Kampfes um unsere nationale Einigung dankbar empfanden und erlebten, ist uns noch in frischer Erinnerung. Damals hatten wir auch erfahren müssen, wie die Demokratie und das Plutokratentum die Leiden unseres Volkes durch ihre Einmischung vermehrten und verlängerten. Wir haben daher ein besonderes Verständnis für den Kampf, den auch das deutsche Volk in der ihm jetzt aufgezwungenen Abwehr gegen diese Mächte führt. Wenn wir aber mit dem Staunen eines Freundes, der dem deutschen Volke durch gemeinsam vergossenes Blut und gemeinsames Heldentum verbunden ist, erleben, wie die Leistungen des deutschen Heeres sich, stündlich fast, übertreffen und der Sieg schon in Reichweite ist, dann glaube ich, daß dieses alles nur vollbracht werden kann, weil diesem Kampf ein anderer, siegreich vom Nationalsozialismus geführter Kampf vorausging um die Einigung des deutschen Volkes und die Erneuerung des deutschen Menschen. *In diesem Werke des Nationalsozialismus und seines Führers erkenne ich das Geheimnis des jetzigen Erfolges*, und ich glaube auch zu wissen, daß einer der wichtigsten Träger dieses deutschen inneren Gemeinschaftserlebnisses die DAF. ist. Aus ihren Erfahrungen wertvolle Anregungen zu schöpfen für unser zielverwandtes Aufbauwerk in Spanien, die Falange, ist der Zweck unseres Kommens. Ich bin gewiß, daß unser hiesiges Studium überaus fruchtbringend sein wird, zum Wohle unseres Volkes!"

er Statschef *Francos* Vilje at fremme den *sociale* Opbygning paa alle Maader. For den sociale og økonomiske Genopbyggelse af det nye Spanien eksisterer en Lov, som forklarer det tilsvarende Falange-Programs Punkter. Det er Loven om Arbejdets Ordning (Fuero del Trabajo) af 9. Marts 1938. Denne Lov maa betragtes som en autentisk Fortolkning af de falangistiske Programpunkter.

»Det gælder at smede et Folk sammen igen, som var delt i Partier«, sagde *Caudillo Franco* efter den sejrrige Afslutning af Borgerkrigen i Foraaret 1939, »og jeg kan forsikre dem, at vi vil kæmpe med den samme Udholdenhed for de fremtidige sociale og økonomiske Problemer, som vi gjorde paa Slagmarkerne!«

*

Inden vi forlader Ordensborgen Sonthofen for at kore videre til Augsburg, Nürnberg og endelig til Berlin, tager Exellence Salvador Merino Ordet, for sammenfattende at gengive Rejsens forste Indtryk:

»For os Falangister fra det nye Spanien er den venskabelige Forbundenhed og Hojagtelse for de tyske Præstationsydelser en umiddelbar, levende Erfaring fra den yngste Fortid. Vi har stadig den tyske Venskabstjeneste i Erindring, som vi var taknemmelig for i Kampen om vor nationale Samling. Dengang folte vi ogsaa, hvorledes Demokratiets og Plutokratiets Indblanding forstærkede vort Folks Lidelser. Derfor har vi særlig Forstaaelse for den Kamp Tyskland er blevet tvunget til at fore mod disse Nationer. Og naar vi nu oplever, hvorledes den tyske Hærs Præstationer overgaar sig selv for næsten hver Time, og at Sejren ikke mere er fjern, saa tror jeg, at alt dette kun kan fuldbringens, fordi Nationalsocialismen forte en sejrrig Kamp indenfor Riget for Folkets Enighed og for at gore Tyskeren til et nyt Menneske. *I Nationalsocialismen og dens Forers Værk ser jeg det nuværende Resultats Hemmelighed*, og jeg tror man kan sige, at den Tyske Arbejdsfront er en af de vigtigste Faktorer indenfor de tyske Fællesskabsoplevelser. Vi er kommet til Tyskland for at faa værdifulde Impulser ud af disse Erfaringer, som vi kan anvende for vor Falange, der er et maalbeslægtet Opbygningsværk i Spanien. Jeg er overbevist om, at vort Studium i Tyskland vil være frugtbringende for vor Nations Vel!«

ekonomiska organisation, som klarlägger de motsvarande punkterna i Falangens program. Det är grundlagen för arbetets ordnande (Fuero del trabajo) av den 9 mars 1938. Denna lag är att betrakta som den tolkningen autentiska interpretet av Falangens viktigaste programpunkter.

»Det gäller att åter sammansvetsa ett folk, som har varit splittrat i partier», sade *Caudillo Franco* på våren 1939 efter det segerrika avslutandet av inbördeskriget, »och jag försäkrar även, att vi i de kommande sociala och ekonomiska avgörandena komma att visa samma uthållighet som den med vilken vi vinna slagen vid fronterna.»

*

Innan vi åter lämna ordensborgen Sonthofen för att fara vidare till Augsburg, Nürnberg och slutligen till Berlin, sammanfattar excellens Salvador Merino ännu en gång upplevelserna från resan hittills på följande sätt:

»För oss, det nya Spaniens falangister, är känslan av den vänskapliga förbundenheten med Tyskland och högaktningen för den tyska prestationskraften en omedelbar, levande erfarenhet. Den tyska vänskap, som vi under kampen för vårt nationella enande med tacksamhet kände och upplevde, är ännu i friskt minne. Då erforo vi även, hur demokratien och plutokratien genom sin inblandning ökade och förlängde vårt folks lidande. Vi ha därför en särskild förståelse för det tyska folkets kamp mot dessa makter i ett krig, som har påtvingats det. Men när vi med förvåningen hos en vän, som genom gemensamt gjutet blod och gemensam hjälteanda är förbunden med det tyska folket, upplever, hur den tyska armens prestationer nästan för varje timma, som går, ökas och ökas, och hur segern redan är inom räckhåll, då tror jag, att allt detta endast kan fullbordas, därför att denna strid har föregåtts av en annan av nationalsocialismen segerrikt förd kamp för det tyska folkets enande och den tyska människans pånyttfödelse. *I detta nationalsocialismens och dess ledares verk ser jag hemligheten i de nuvarande framgångarna*, och jag tror mig också veta, att en av de viktigaste grundvalarna i dessa inre tyska gemenskapsupplevelser utgöres av DAF. Att ur denna organisations erfarenheter få värdefulla impulser för vårt målmedvetna uppbyggnadsverk i Spanien — Falangen — är ändamålet med vårt besök. Jag är övertygad om, att vårt studium här kommer att bli synnerligen fruktbringende för vårt folks väl!»

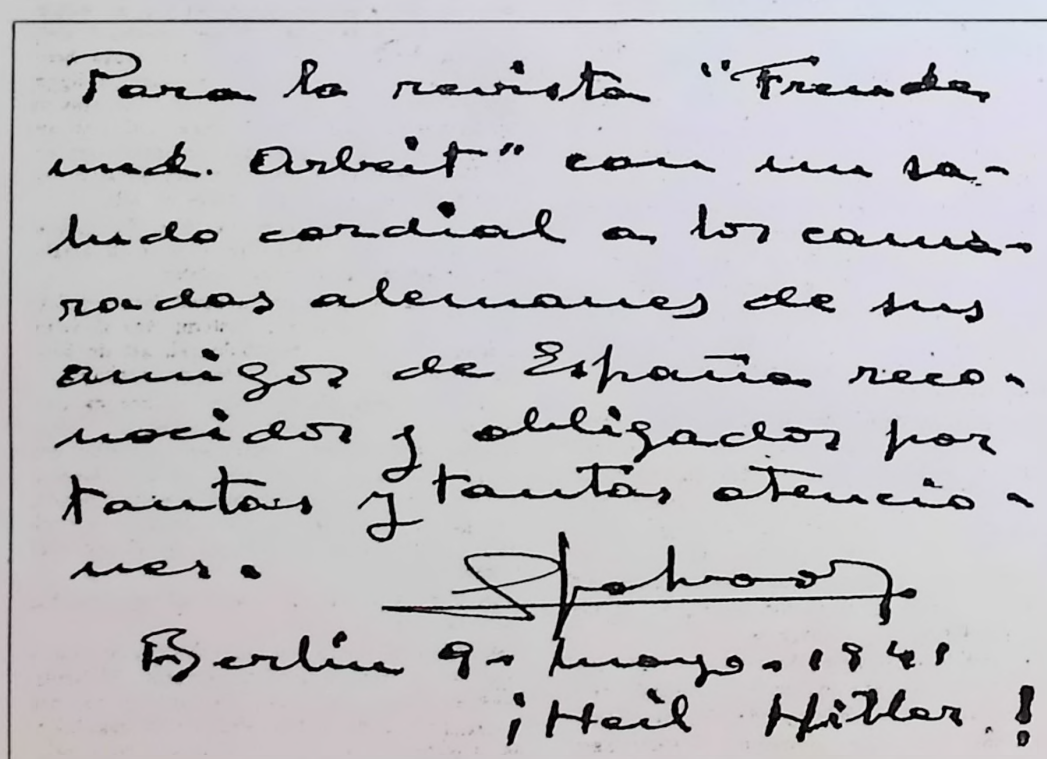

Exzellenz Gerardo Salvador y Merino war so freundlich, dem Leiter des Zentralamtes für Internationale Sozialgestaltung, Paul Corbach, als Ausdruck des Dankes und der Anerkennung diesen Abschiedsgruß für „Freude und Arbeit" zu überreichen:

Für die Zeitschrift „Freude und Arbeit" mit herzlichem Gruß an die deutschen Kameraden von ihren dankbaren Freunden aus Spanien in Anerkennung für die so zahlreich erwiesenen Aufmerksamkeiten.

gez. G. Salvador
Berlin, 9. Mai 1941
Heil Hitler!

FLYVERHJEMMET I PARIS · FLYGARHEMMET I PARIS

(Zu unserer Farbmontage auf S. 4 und 5 · Til vor farvetrykte Montage paa Siderne 4 og 5 · Till vårt färgmontage på sidorna 4 och 5)

Paris, im Juni 1941

Die Heimat ist bei dem deutschen Soldaten geblieben, ist ihm in vielerlei Gestalt gefolgt: in den Wunschkonzerten, in den Truppenbetreuungen, in mancherlei Fürsorge und nicht zuletzt in den Soldatenheimen. Sie ist da mit all dem Zauber, den unsere Sprache mit dem Wort „Heim" verbindet — mit dem ausgleichenden Umsorgtwerden.

Auf der einen Seite der Dienst mit all seinen harten Anforderungen, das Stetsbereitsein zum letzten Einsatz, auf der anderen Seite aber die Möglichkeit der Entspannung, der Sammlung, der Besinnung.

So im Fliegerheim Paris, das, vom General der Luftwaffe Paris nach Entwurf und unter Leitung des Luftwaffensonderbaustabes Paris geschaffen, zu Beginn des Jahres 1941 eröffnet wurde.

Am Parc Monceau liegt es, hinter kunstvoll geschmiedetem Gitterwerk, ein Haus im Barockstil. Marmorstufen führen zum Portal. Eine hohe Flügeltür tut sich auf — der Soldat geht hindurch, und Paris liegt weit, weit hinter ihm. In der Vorhalle grüßt die Büste des Führers inmitten grüner Gewächse. Kunstvolle Leuchter erhellen schöne, hohe Säle. Die Tische sind einladend gedeckt, und auf der Speisekarte steht eine Fülle fremder und heimatlicher Gerichte.

Hier darf der Soldat einmal *nur* nehmen, soll und darf sich umsorgen lassen. Alles ist für ihn da: der maître de cuisine mit seinem Stab in seinem nickelblitzenden Bereich, die Schar der Kellner und das ganze Haus mit seinen vorbildlichen Einrichtungen.

Jedes Stück in diesem Hause ist besonders entworfen worden, es fängt bei der Raumgestaltung an, geht bei den Beleuchtungskörpern weiter und hört bei den Einrichtungsgegenständen auf. Gepolsterte Stühle, Sessel, kleine Tische, Schränke und Vitrinen — alles im Stil deutscher Wohnkultur. Im Vorraum im ersten Stock ein handgewebter Teppich. Wandleuchter und Deckenlampen, schmiedeeisern, in klaren Formen, verbreiten ein angenehmes Licht mit warmem Ton. Die Bilder: Fotos und Aquarelle deutscher Landschaften.

Deutsche Firmen haben die Ausführung besorgt — man merkt es überall.

Bruchstücke *Schubert*scher Melodien klingen ans Ohr. Sie kommen aus dem Musikzimmer — dort sitzt ein Obergefreiter am Flügel. *Deutsche* Musik von deutschen Soldaten gespielt.

Im Nebenzimmer lassen sich die Billardspieler nicht stören und die Fußballbegeisterten haben über ihrem Tisch-Fußballspiel überhaupt schon längst ihre Umwelt vergessen.

Durch hohe Fenster fällt der Blick in den Parc Monceau, der im Dämmern versinkt. Im Schreibzimmer flammt die Tischlampe auf und legt einen magischen Kreis milden Lichtes um den Schreibenden. Viel Zuspruch findet auch das Lesezimmer mit seiner reichhaltigen Bibliothek. Jedem Geschmack, jedem Wunsch ist Rechnung getragen, im Bücherschrank wie im Zeitungsregal.

Unmerklich, ganz unmerklich wird das Hiersein zu Ferien vom Ich.

Und weil es *allen* hier so ergeht, wird aus dem Ich ein Wir.

Aber nun wird es Zeit zum Aufbruch. Auf dem Boulevard de Courselles ist wieder Paris, die laute, lebendige Stadt. Aber im Ohr klingt noch einmal die Melodie, die der Kamerad vorhin im Musikzimmer gespielt hat. *Major Dauer*

Paris, Juni 1941

Overalt følger Hjemstavnen den tyske Soldat: i Onskekoncerterne, i Omsorget for Soldaterne, i al Slags Forsorg og ikke mindst i Soldaterhjemmene. Dette »Hjem«, som vi kalder det, finder Soldaten alle Vegne — overalt sorges der for Soldaterne.

Paa den ene Side den haarde Tjeneste, altid parat til Indsats og paa den anden Side Muligheden for Afspænding, Koncentration og Besindelse.

Saaledes skabtes *Flyverhjemmet i Paris* efter Udkast af Generalen for Luftvaabnet i Paris under Ledelse af »Luftwaffensonderbaustab« i Paris. Hjemmet aabnedes i Begyndelsen af Aaret 1941.

Det ligger ved Parc Monceau bag kunstfærdig smedet Gitterværk, et Hus i Barokstil. Marmortrapper forer til Portalen. En hoj Flojdor aabner sig — Soldaten gaar igennem den, og Paris ligger bag ham. I Vestibulen staar en Buste af Foreren omgivet af Gront. Smagsfulde Lysestager oplyser de smukke, hoje Sale. Bordene er nydeligt dækkede, og paa Spisekortet staar en Mængde fremmede og hjemlige Retter.

Her maa Soldaten for en Gangs Skyld *kun* tage, her maa han lade sorge for sig, alt er beregnet for ham: le maître de cuisine med sit Personale i sit nikkelglinsende Rige, en Skare af Tjenere og hele Huset med de forebilledlige Indretninger.

Hvert Stykke i dette Hus er blevet udfærdiget efter særlige Udkast. Det begynder med Indeархitekturen, gaar videre med Belysningen og ender saa med Inventaret. Polstrede Stole, Lænestole og smaa Borde. Skabe og Glasmontrer — alt i tysk Bygningsstil. I Forhallen paa forste Etage et haandvævet Tæppe. Væglysestager af Smedejern i klare Former, spreder et behageligt varmt Lys. Billederne: Fotografier og Akvareller viser tyske Landskaber. Det er tyske Firmaer, som har udfort disse Arbejder — det lægger man Mærke til alle Vegne.

Fra Værelset ved Siden af horer man en *Schubert*-Melodi. Det er en Underofficer, som sidder ved Flyglet. *Tysk* Musik spillet af tyske Soldater.

I et andet Værelse ser man nogle Soldater spille Billard — de lader sig ikke forstyrre — og de, der er begejstrede for Fodboldspil, har forlængst glemt Omverdenen, saa optaget er de af deres Bord-Fodboldspil.

Naar man kaster et Blik ud af det hoje Vindue, ser man Parc Monceau forsvinde i Tusmorket. I Skriveværelset tændes en Bordlampe, som kaster et magisk Lys paa de Skrivende. Læseværelset med dets righoldige Bibliotek er et meget afholdt Opholdssted. Her tilfredsstilles enhvers Smag, ethvert Ønske, baade i Bogskabet og i Avisregalen. Ganske umærkeligt forvandles dette Hjem til det vidunderligste Ferieopholdssted.

Det foler de allesammen. Men nu er det paa hoje Tid at bryde op. Paa Boulevard de Courselles er vi igen i Paris, den stojende og livlige By. Men Melodien, som Kammeraten for spillede i Musikværelset, synes man stadig at kunne hore. *Major Dauer*

Paris i juni 1941

Den tyske soldaten har alltid sitt hem med sig, det har följt honom under många skepnader: önskekonserterna, soldatunderhållningarna, den stora omvärdnaden för att nu icke nämna soldathemmen. Det är där med all den tjuskraft, som vårt språk inlägger i ordet »hem« — med sin allt omfattande omsorg.

Å ena sidan tjänsten med sina stora fordringar, den ständiga beredskapen till en yttersta kraftansträngning och å andra sidan möjligheten till vila, inre samling och eftertanke.

Så är det i *flygarhemmet i Paris*, som skapats på förslag och under ledning av den speciella byggnadsstaben vid flygvapnet i Paris och som invigdes i början av år 1941 av generalen av flygvapnet i Paris.

Det är ett hus i barockstil och ligger vid Parc Monceau bakom konstnärligt smidda gallerverk. En marmortrappa leder upp till portalen. En port med flygeldörrar slås upp — soldaten går in, och Paris ligger långt, långt borta från honom. I främre hallen hälsas han av Adolf Hitlers byst, som står mitt ibland gröna bladväxter. Smakfulla ljusstakar upplysa vackra, höga salar. Borden äro dukade på ett inbjudande sätt och matsedeln upptager en mängd både nya och välkända rätter.

Här får soldaten *endast* taga en gång, han skall och får låta sig omhändertagas. Allt är till för honom: kökschefen med sin stab i sitt nickelglänsande rike, skaran av kypare och hela huset med sin representativa inredning.

Till varje sak i detta hus har det gjorts ett särskilt utkast, f. o. m. utnyttjandet av utrymmet och uppsättandet av belysningsarmaturen t. o. m. möblemanget. Stoppade stolar, fåtöljer, småbord, skåp och glasmontrar — allt går i den tyska hemkulturens stil. I förrummet i första våningen ligger en handvävd matta. Lampetter och taklampor av smidesjärn med klara stilrena linjer sprida ett angenämt varmt ljus. Tavlorna: fotografier och akvareller föreställande tyska landskap. *Tyska* firmor hava utfört arbetet — det märks på allt.

Bitar av *Schubert*melodier når örat. De komma från musikrummet — där sitter en furir vid flygeln. *Tysk* musik spelas av tyska soldater.

Biljardspelarna i rummet bredvid låta sig icke störas — och fotbollsentusiasterna äro så ivrigt upptagna av sitt bordsfotbollsspel, att de överhuvudtaget för länge sedan glömt sin omgivning.

Genom det höga fönstret faller blicken på Parc Monceau, som försvinner i skymningen. I skrivrummet tändes bordslampan, som omfattar den skrivande i en magisk, mild ljuscirkel. Även läsrummet med sitt rikhaltiga bibliotek är mycket besökt. Det har tagits hänsyn till varje smakriktning och varje önskan såväl beträffande bokskåpet som tidningshyllan.

Omärkligt, så att det icke märks, blir tillvaron här en fritid från det egna jaget.

Och därför, att det är detsamma för alla förvandlas jaget till vi. Men nu är tid till uppbrott. På Boulevard de Courselles finna vi återigen Paris, den bullrande levande staden. Men innerst inne ljuder än en gång den melodi, som kamraten nyss spelat i musikrummet. *Major Dauer*

1. Staatspräsident Dr. Tiso spricht zur Feier der zweijährigen Selbständigkeit der Slowakei

3. Der Höhenkurort Westerheim in der Hohen Tatra. Im Hintergrund die Westseite der Schlangendorfer Spitze

2. Deutsche Mädchentracht in der Zips

4. Deutsche Mädchentracht in der Zips

5. Sanatorium Dr. Guhr in Westerheim mit der Gerlsdorfer Spitze im Hintergru

Brogede Billeder fra Slovakiet

1. Statspræsident Dr. Tiso holder Tale i Anledning af Toaarsfesten for Slovakiets Selvstændighed • 2. og 4. Tysk Pigedragt i Zips • 3. Bjergkurstedet Westerheim i Hohe Tatra. I Baggrunden Vestsiden af Langendorferhjergtoppen • 5. Sanatoriet Dr. Guhr i Westerheim med Gerlsdorfertoppen i Baggrunden • 6. Slovakiske Nationaldragter fra Strba • 7. Slovakiske Nationaldragter i Neusohl • 8. Slovakiske Nationaldragter i Dobschauerområdet • 9. Slovakiske Bondekvinder fra Detva i deres Hjemegns Dragter • 10. Landsdragt fra Detva

Bunte Meldung aus der Slowakei

Nach Originalfarbfotos (Agfacolor) von K. Kutschumoff

7. Slowakische Nationaltrachten in Neusohl

6. Slowakische Nationaltrachten aus Strba

9. Slowakische Bäuerinnen aus Detva in ihrer heimatlichen Tracht

8. Slowakische Nationaltrachten im Dobschauer Gebiet

10. Männertracht aus Detva

Brokigt nytt från Slovakiet

1. Statspresident dr. Tiso talar på Slovakiets 2-ärsdag som självständig stat • 2. och 4. Tysk folkdräkt i Zips • 3. Kurorten Westerheim i Hohe Tatra. I bakgrunden västsidan av Schlangendorf-toppen • 5. Dr. Guhrs sanatorium i Westerheim med Gerlsdorf-toppen i bakgrunden • 6. Slovakiska nationaldräkter från Strba • 7. Slovakiska nationaldräkter i Neusohl • 8. Slovakiska nationaldräkter inom Dobschauer-området • 9. Slovakiska bondkvinnor från Detva i sina hembygdsdräkter • 10. Män från Detva i folkdräkt

Der Führer am 4. Mai 1941:

„Unser Außenminister Parteigenosse Ribbentrop, hat in diesem Sinn mit der ihm eigenen Geduld und genialen Beharrlichkeit in zahlreichen Zusammenkünften und Besprechungen immer wieder auf die Zweckmäßigkeit, ja Notwendigkeit hingewiesen, wenigstens diesen Teil Europas aus dem unseligen Krieg herauszuhalten. Er hat in diesem Sinne der jugoslawischen Regierung Vorschläge unterbreitet, die so hervorragend und loyal waren, daß sich endlich auch im damaligen jugoslawischen Staat die Stimmen zu mehren schienen, die einer solchen engen Zusammenarbeit das Wort redeten."

Il Führer nel suo discorso del 4 maggio 1941:

«Il nostro Ministro degli Esteri, Camerata Ribbentrop, ha in questo senso, con la pazienza e la geniale costanza che lo distinguono, prospettato di continuo in numerosi convegni e colloqui l'opportunità, anzi la necessità, di non coinvolgere nella nefasta guerra almeno questa parte d'Europa. Egli ha in questo senso presentato al Governo jugoslavo proposte tanto eminenti e leali, che alla fine anche nell'Ex-Stato jugoslavo sembrarono moltiplicarsi le opinioni favorevoli alla stretta collaborazione offerta.»

A Vezér 1941. május 4.-én:

„Külügyminiszterünk, Ribbentrop párttag az őt jellemző türelemmel és zseniális kitartással ilyen értelemben mutatott rá számos tatálkozás és megbeszélés alkalmával újra meg újra annak célszerüségére, sőt szükségszerüségére, hogy Európának legalább ezt a részét távol kell tartani a gyászos háborútól. Ebben az értelemben tett javaslatokat a jogoszláv kormánynak, melyek olyan kitünőek és lojálisak voltak, hogy végre az akkori jugoszláv államban is szaporodni látszottak azok a hangok, melyek az ilyen szoros együttmüködés mellett szóltak."

Diplomatenloge

REICHSTAGSSITZUNG AM 4. MAI 1941

Diplomatlogen under Rigsdagsmødet den 4. Maj
Diplomatlogen under riksdagssammanträdet den 4 maj

KULTUR DER

München, im Juni 1941

An der Tagung des Deutsch-Italienischen Kulturausschusses, die gemäß dem staatlichen Kulturabkommen der Achsenmächte jährlich stattfindet und 1941 vom 2. bis 7. April in München tagte, nahmen auch je ein Vertreter der NSDAP. und der Faschistischen Partei Italiens teil • Unsere Bilder zeigen die Verhandlungen des Vertreters der Faschistischen Partei Nationalrat Pellizzi, Rom, mit Oberbefehlsleiter Claus Selzner und Legationsrat Büttner in den Amtsräumen des Stabsleiters des Reichsorganisationsleiters der NSDAP. zu München • Die Verhandlungen des Kulturausschusses unter der Leitung des Ministerialdirektors Stieve, Auswärtiges Amt, stellen einen großen Erfolg auf dem Gebiet der Systematisierung des Kulturaustausches der Achse dar • Auf italienischer Seite nahmen teil: 1. Exz. Giuliano, Senator, Minister a. D., 2. Exz. Pittalis, Generalkonsul, 3. Exz. Koch, Gesandter, 4. Gr. Uff. Giustini, Ministerialdirektor, 5. Nationalrat Pellizzi, Vertreter der Faschistischen Partei, 6. Exz. Carosi, Generalkonsul, 7. Professor Cabetti, Rom, 8. Commodore Vignola, Rom, 9. Dr. Pompei, Rom, 10. Professor Pampana, Rom, 11. Dr. Apollony, italienische Botschaft, Berlin, 12. Dr. Matacotta, Vizekonsul, Rom • Die deutsche Gruppe hatte folgende Zusammensetzung: 1. Dr. Stieve, Ministerialdirektor, Berlin, 2. Generalkonsul Wüster, deutsche Botschaft, Rom, 3. Dr. Prinzing, stellv. Generalsekretär, 4. Dr. Straub, deutsche Botschaft, Rom, 5. Ministerialdirigent Sudhof, Berlin, 6. Oberregierungsrat Dr. Seusla, Berlin, 7. Dr. Adams, Berlin, 8. Professor Dr. Hoppenstedt, Rom, 9. Ministerialdirektor Greiner, Berlin, 10. Oberbefehlsleiter Claus Selzner, München-Berlin, 11. Konsul Aeldert, Berlin, 12. Legationsrat Schäfer-Rümelin, Berlin, 13. Legationsrat Büttner, Berlin, 14. Legationssekretär Pusch, Berlin, 15. Attaché Dr. Halter, Berlin, 16. Oberschulrat Dr. Langenfeld, Berlin, 17. Oberstudiendirektor Schneider, Berlin, 18. Oberregierungsrat Dr. Klamroth, Berlin, 19. Studienrat Lamberts, Berlin, 20. Regierungsrat Dr. Stövel, Berlin, 21. Regierungsrat Dr. Lang, Berlin, 22. Ministerialreferent Dr. Rosen, Berlin, 23. Ministerialreferent Kröger, Berlin, 24. Assessor Dr. Hofmann, Berlin • Auf der Tagung wurde u. a. auch das Angebot des Reichsorganisationsleiters der NSDAP. Dr. Robert Ley, auf der Ordensburg Sonthofen ein Seminar zum Studium der faschistischen Partei zu eröffnen, begeistert begrüßt und zu Protokoll genommen.

TAGUNG ACHSE

Nationalrat Pellizzi

Aksens Kulturmøde

Axelmakternas kulturkongress

München, i Juni 1941

I det Tysk-Italienske Kulturudvalgs Møde, der ifølge Aksemagternes statslige Kulturoverenskomst aarlig finder Sted og i 1941 er blevet afholdt i München fra 2/4—7/4, deltog ogsaa en Repræsentant for N.S.D.A.P. og en Repræsentant for Italiens fascistiske Parti.

Vore Billeder viser Forhandlingerne imellem Repræsentanten for det fascistiske Parti Nationalraad *Pellizzi*, Rom, og Overkommandoleder Claus *Selzner* og Legationsraad *Büttner* hos Stabslederen for N.S.D.A.P.'s Rigsorganisationsleder i hans Embedslokaler i München.

Kulturudvalgets Forhandlinger under Ledelse af Ministerialdirektor *Stieve*, Udenrigsministeriet, viser et udmærket Resultat i Henseende til systematisk Gennemførelse af Aksens Kulturudveksling.

Paa Italiensk Side deltog: 1. Hs. Eksc. Giuliano, Senator, Eksminister; 2. Hs. Eksc. Pittalis, Generalkonsul; 3. Hs. Eksc. Koch, Gesandt; 4. Gr.Uff. Giustini, Ministerialdirektor; 5. Nationalraad Pellizzi, Repræsentant for det fascistiske Parti; 6. Hs. Eksc. Carosi, Generalkonsul; 7. Professor Cabetti, Rom; 8. Commodore Vignola, Rom; 9. Dr. Pompei, Rom; 10. Professor Pampana, Rom; 11. Dr. Apollony, den italienske Ambassade Berlin; 12. Dr. Matacotta, Vicekonsul, Rom.

Den Tyske Gruppe havde følgende Sammensætning: 1. Dr. Stieve, Ministerialdirektor, Berlin; 2. Generalkonsul Wüster, den tyske Ambassade Rom; 3. Dr. Prinzing, stedfortrædende Generalsekretær; 4. Dr. Straub, den tyske Ambassade Rom; 5. Ministerialdirigent Sudhof, Berlin; 6. Overregeringsraad Dr. Seusla, Berlin; 7. Dr. Adams, Berlin; 8. Professor Dr. Hoppenstedt, Rom; 9. Ministerialdirektor Greiner, Berlin; 10. Overkommandoleder Claus Selzner, München-Berlin; 11. Konsul Aeldert, Berlin; 12. Legationsraad Schäfer Rümelin, Berlin; 13. Legationsraad Büttner, Berlin; 14. Legationssekretær Pusch, Berlin; 15. Attaché Dr. Halter, Berlin; 16. Overskoleraad Dr. Langenfeld, Berlin; 17. Overstudiedirektor Schneider, Berlin; 18. Overregeringsraad Dr. Klamroth, Berlin; 19. Studieraad Lamberts, Berlin; 20. Regeringsraad Dr. Stövel; 21. Regeringsraad Dr. Lang, Berlin; 22. Ministerialreferent Dr. Rosen, Berlin; 23. Ministerialreferent Kröger, Berlin; 24. Assessor Dr. Hofmann, Berlin.

Paa Modet blev bl. a. ogsaa N.S.D.A.P.'s Rigsorganisationsleder Dr. Robert Leys Tilbud om paa Ordensborgen Sonthofen at aabne et Seminar til Studiet af det fascistiske Parti hilst med Begejstring og ført til Protokol.

München i juni 1941

På det tysk-italienska kulturutskottets kongress, som årligen äger rum i enlighet med axelmakternas statliga kulturavtal och som 1941 hölls i München den 2—7 april, såg man också vars en representant för NSDAP. och fascistiska partiet i Italien.

Våra bilder visa förhandlingarna mellan ombudet för det fascistiska partiet nationalrådet *Pellizzi*, Rom, och överbefälsledaren Claus *Selzner* samt legationsrådet *Büttner* i stabsledarens för riksorganisationsledningen i NSDAP. ämbetsrum i München.

Kulturutskottets förhandlingar, som försiggingo under ledning av kanslirådet *Stieve* i utrikesministeriet, blevo en stor framgång, när det gällde att få ett system i kulturutbytet mellan axelmakterna.

På italiensk sida deltogo: 1. Exc. Giuliano, senator, f. d. minister; 2. Exc. Pittalis, generalkonsul; 3. Exc. Koch, envoyé; 4. Gr. Uff. Giustini, kanslirådet; 5. Nationalrådet Pellizzi, ombud f. fascistiska partiet; 6. Exc. Carosi, generalkonsul; 7. Professor Cabetti, Rom; 8. Commodore Vignola, Rom; 9. D:r Pompei, Rom; 10. Professor Pampana, Rom; 11. D:r Apollony, italienska ambassaden, Berlin; 12. D:r Matacotta, vicekonsul i Rom.

Den tyska gruppen bestod av följande deltagare: 1. D:r Stieve, kanslirad, Berlin; 2. generalkonsul Wüster, Tyska ambassaden, Rom; 3. D:r Prinzing, ställf. generalsekreterare; 4. D:r Straub, tyska ambassaden, Rom; 5. Byrachef Sudhof, Berlin; 6. Överregeringsrådet d:r Seusla, Berlin; 7. D:r Adams, Berlin; 8. Professor d:r Hoppenstedt, Rom; 9. Kanslirådet Greiner, Berlin; 10. Överbefälsledare Claus Selzner, München-Berlin; 11. Konsul Aeldert, Berlin; 12. Legationsrådet Schafer Rümelin, Berlin; 13. Legationsrådet Büttner, Berlin; 14. Legationssekreteraren Pusch, Berlin; 15. Attachén d:r Halter, Berlin; 16. Ledamoten av skolöverstyrelsen d:r Langenfeld, Berlin; 17. Rektor Schneider, Berlin; 18. Överregeringsrådet d:r Klemroth, Berlin; 19. Skolrådet Lamberts, Berlin; 20. Regeringsrådet d:r Stövel; 21. Regeringsrådet d:r Lang, Berlin; 22. Departementsreferenten d:r Rosen, Berlin; 23. Departementsreferenten Kröger, Berlin; 24. Notarie d:r Hofmann, Berlin.

Med stor entusiasm hälsade och protokollförde man på kongressen riksorganisationsledaren d:r Robert Leys förslag att på ordensborgen Sonthofen inrätta ett seminarium för studiet av det fascistiska partiet.

Erste Reihe von links nach rechts: ital. Dolmetscher, stellv. Generalsekretär Dr. Prinzing, Nationalrat Pellizzi, Claus Selzner, Leg.-Sekr. Pusch. Dahinter Rittweger und Leg.-Rat Büttner

4000 KRANKEN-BETTEN in der

4000 Sygesenge i Solen i Sondalo

1. *Huset med den kirurgiske Afdeling, som er anlagt med de mest moderne lægevidenskabelige Erfaringer* • **2.** *Hvert Værelse har en Liggebalkon i Solen, hvorfra man har den vidunderligste Udsigt til Bjergene* • **3.** *Alene en Spadsertur mellem de smukke Bygninger er en Rekreation* • **4.** *Udsigt over Landsbyen Alt-Sondalo, og paa Pineta, Sortennaskoven* • **5.** *I Nord-italien, paa Skrænten af Pineta di Sortenna, ligger det smukkeste Rekreationshjem, som det fascistiske Italien har bygget for sine Arbejdere. De moderne og smukt proportionerede Bygninger lyser i Sondalos Sol* • **6.** *Alle Veje som forbinder Sanatoriets Bygninger med hinanden er fuldstændig støvfri*

4000 sjukbäddar i Sondalos sol

1. *Utsikt över den kirurgiska avdelning, som byggts i enlighet med de senaste medicinska erfarenheterna* • **2.** *Varje rum har sin vilobalkong, som bjuder på härlig sol och en underbar utsikt över bergen* • **3.** *En promenad mellan de vackra byggnaderna är redan det en vederkvickelse* • **4.** *Utsikt över den gamla Sondalobyn, över Pineta och Sortennas skog* • **5.** *I Nord-italien, tätt invid Pineta di Sortennas branta sluttning, ligger det vackraste sanatorium, som det fascistiska Italien byggt för sina arbetare. De moderna och väl avvägda byggnaderna lysa på långt håll där de bada i Sondalos sol* • **6.** *De vägar, som gå mellan sanatoriets olika hus äro fullkomligt dammfria*

Sonne SONDALO

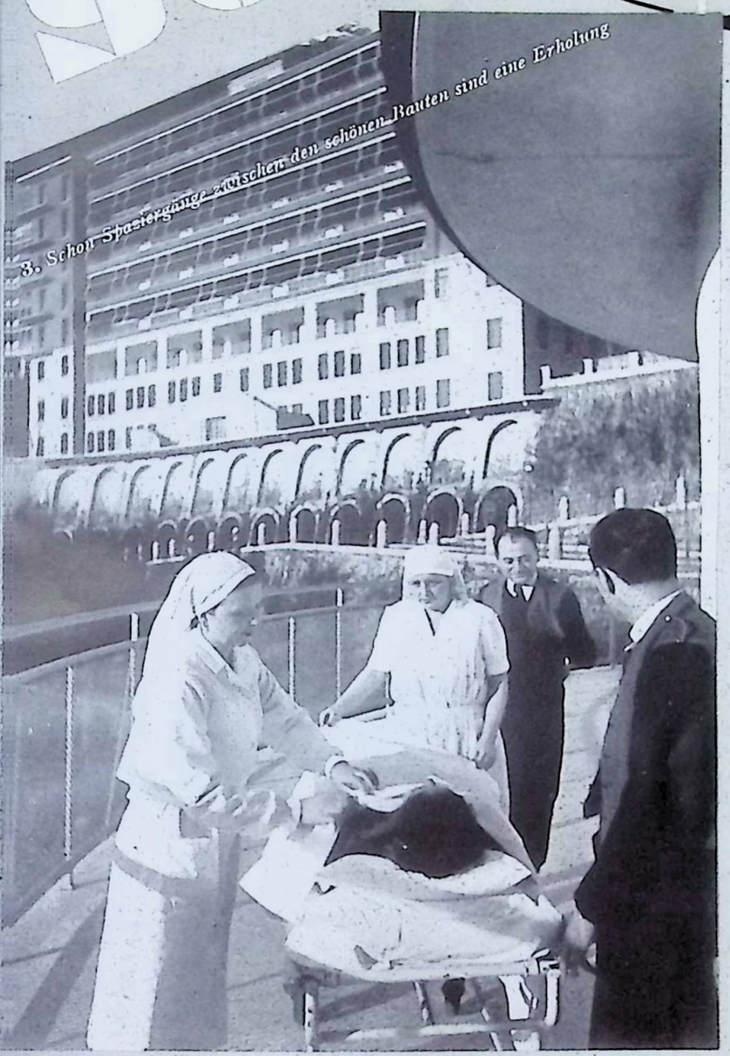

3. Schon Spaziergänge zwischen den schönen Bauten sind eine Erholung

4. Blick auf das Dorf Alt-Sondalo und auf die Pineta, den Wald von Sortenna

6. Völlig staubfrei sind alle Straßen, die die Häuser des Sanatoriums miteinander verbinden

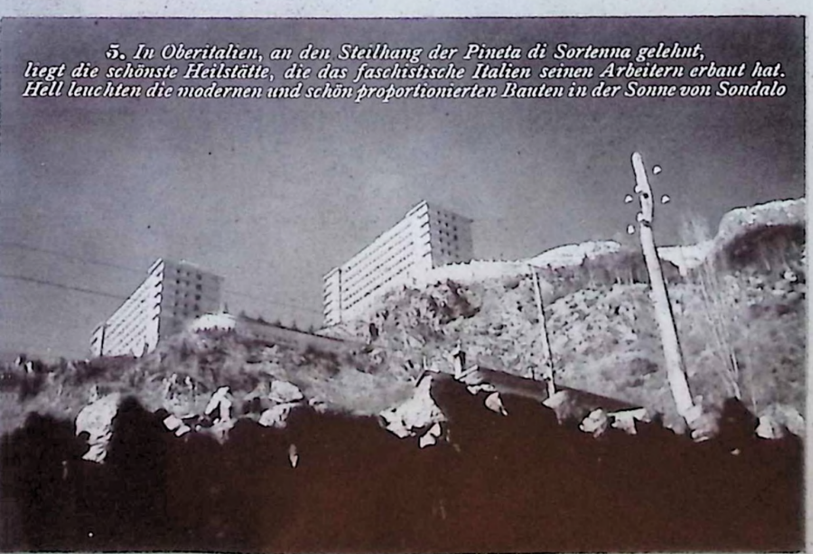

5. In Oberitalien, an den Steilhang der Pineta di Sortenna gelehnt, liegt die schönste Heilstätte, die das faschistische Italien seinen Arbeitern erbaut hat. Hell leuchten die modernen und schön proportionierten Bauten in der Sonne von Sondalo

Romersk Foraar RÖMISCHER FRÜHLING *Romersk vår*

Nach Originalfarbfoto (Agfacolor) von Dr. Aurel Schwabik, Rom

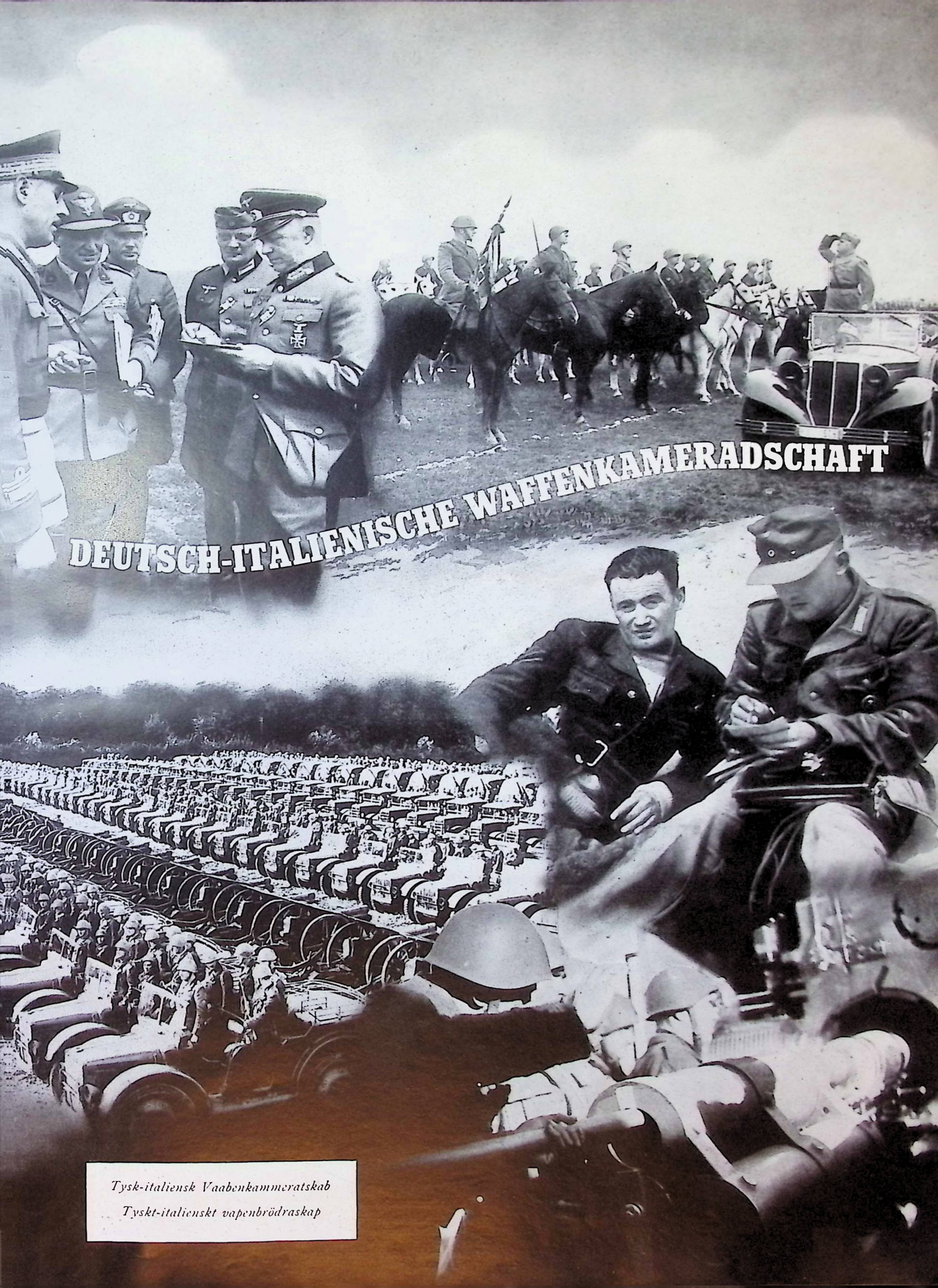

Tysk-italiensk Vaabenkammeratskab

Tyskt-italienskt vapenbrödraskap

DEUTSCH-ITALIENISCHE W

1. Aus Mailand der eine — der andre aus Wien

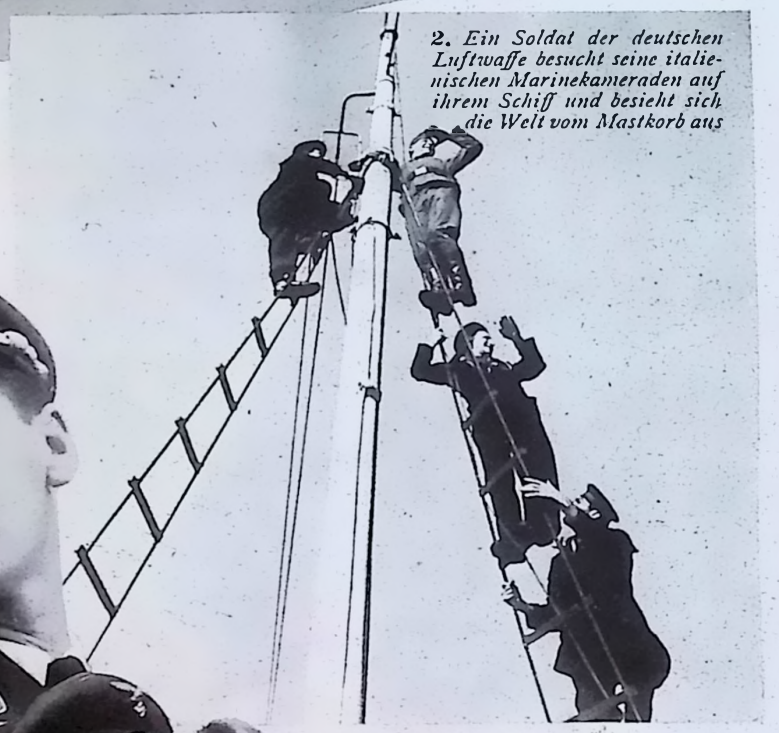

2. Ein Soldat der deutschen Luftwaffe besucht seine italienischen Marinekameraden auf ihrem Schiff und besieht sich die Welt vom Mastkorb aus

3. Fliegerkameraden am Mittelmeer

Tysk-italiensk Vaabenkammeratskab

1. *Den ene fra Milano — den anden fra Wien* • **2.** *En Soldat fra det tyske Luftvaaben besøger sine italienske Marinekammerater paa deres Skib og betragter Verden fra en Mastekurv* • **3.** *Flyverkammerater ved Middelhavet* • **4.** *Der bliver vel nok noget at le ad, naar unge Sicilianerinder besøger de tyske Soldater i Lazarettet for at faa en Passiar* • **5.** *Tre kønne Italienerinder bringer den tyske Flyver Siciliens Foraarsblomster ind i Lazarettet* • **6.** *To smaa Ungfascister har sluttet Venskab med »Onkel Premierløjtnant«, som maa fortælle dem om sine Krigsoplevelser* • **7.** *Tyske Flyvere paa Sicilien imellem to Flyvninger*

WAFFENKAMERADSCHAFT

5. *Drei hübsche Italienerinnen bringen dem deutschen Flieger Siziliens Frühlingsblüten ins Lazarett*

4. *Da gibt es viel zu lachen, wenn junge Sizilianerinnen die deutschen Soldaten zu einer Plauderstunde im Lazarett besuchen*

7. *Deutsche Flieger in Sizilien zwischen zwei Einsätzen*

6. *Zwei kleine Jungfaschisten haben Freundschaft geschlossen mit dem „Onkel Oberleutnant", der ihnen von seinen Kriegserlebnissen erzählen muß*

Tyskt-italienskt vapenbrödraskap

1. *Från Milano den ene — den andre från Wien* • **2.** *En soldat vid det tyska flygvapnet besöker kamraterna vid den italienska flottan ombord på deras fartyg och ser på världen uppe från mastkorgen* • **3.** *Flygkamrater vid Medelhavet* • **4.** *Det finns mycket att skratta åt, när unga sicilianskor besöka de tyska soldaterna under besökstiden på lasarettet* • **5.** *Tre vackra italienskor komma med Siciliens vårblommor till tyska flygare på lasarettet* • **6.** *Två små ungfascister ha slutit vänskap med »farbror löjtnanten», som måste berätta för dem om sina upplevelser under kriget* • **7.** *Tyska flygare på Sicilien mellan två aktioner*

Dr. Ley mit Capoferri
bei deutschen Frontarbeitern
an der atlantischen Küste.

Dr. Ley og Capoferri hos tyske Frontarbejdere ved Atlanterhavskysten

D:r Ley med Capoferri hos tyska frontarbetare vid Atlantkusten

Asta Südhaus

REIST MIT GOETHE NACH ITALIEN

Asta Südhaus rejser med Goethe til Italien · Asta Südhaus reser till Italien med Goethe

Asta Südhaus

Berlin, im Juni 1941

Zwischen zwei Auslandreisen haben wir Gelegenheit, uns einiges von der bekannten Vortragskünstlerin von ihrer letzten, so erfolgreichen Italienreise erzählen zu lassen. Diesmal reiste sie sozusagen „mit Goethe" nach dem befreundeten Italien, um den Italienern lebendige Eindrücke von der Kunst des größten deutschen Sprachmeisters zu übermitteln.

Mit einem Satz aus Goethes „Italienischer Reise" beginnt Asta Südhaus das anregende Gespräch. „‚Ich zähle einen zweiten Geburtstag, eine wahre Wiedergeburt, von dem Tage, da ich Rom betrat . . .' — Goethescher Geist durch des Dichters Werke sollte von neuem lebendig werden in einem Lande, das ihm selbst so viel gegeben hat. Das war der Gedanke, der mich veranlaßte, mit dieser köstlichen Fracht die italienischen Städte zu bereisen", erzählt Asta Südhaus, „alles, was seine aufgeschlossenen Sinne wie einen Lebenstrank in sich aufgesogen hatten, sollte nun an die Ursprungsstätte seiner Schöpferfreude als geläuterte Dichtung zurückkehren.

Auf Einladung des ‚Istituto Nazionale di Cultura Fascista' und der ‚Deutschen Akademie' sollte ich Goethe-Gedichte in Italien sprechen. Balladen, Liebesdichtungen und gedankliche Lyrik standen auf dem Programm. So fuhr ich über Venedig, Padua, Mailand, Cremona, Florenz und Neapel schließlich nach Rom. Ich machte mir die Aufgabe nicht leicht, mußte ich doch immer bedenken, daß viele von meinen Zuhörern so gut wie gar kein Deutsch verstanden. Aber der Erfolg war verblüffend. Wir haben gar nicht gewußt, sagten mir viele Italiener nach meinen Vorträgen, daß die deutsche Sprache so schön klingen kann. Ja, die Südländer haben immer so eine Vorstellung von einer Art ‚barbarischer' Sprache, die wir Nordländer sprechen. Um so überraschter aber waren meine Zuhörer, als sie unsere Muttersprache erst so richtig klingen und schweben hörten."

Asta Südhaus geriet richtig in Begeisterung, als sie an ihre Italienfahrt zurückdachte.

„Und was haben Sie alles gelesen, Frau Südhaus?"

„Den Erlkönig, den König in Thule, den Gott und die Bajadere, den Prometheus. Dann aus dem ‚Faust' den Engelsgesang und dann die herrlichen Verse an Frau v. Stein. — Es kam meinen Hörern weniger darauf an, alles Wort für Wort zu verstehen, die Wortmusik Goethes berauschte sie geradezu. Und ich war selten mit solcher Freude an der Arbeit. Ich selbst fing an, in jedem Wort, mit jedem Vers zu schwelgen und zu schweben. Ich glaube, unserem großen Dichter keine schönere und größere Ehrung bereiten zu können. War es doch gerade er unter allen Deutschen, dem das südliche Schönheitsideal am Herzen lag.

In Padua sprach ich in der Universität. Dort hatte ich es Professor Tecchi zu danken, daß meine Zuhörer so zahlreich und so begeistert waren. Hatte er doch die studierende Jugend sorgfältig durch seine Vorlesungen vorbereitet und ihre Herzen für Goethe und die deutsche Dichtung aufgeschlossen. In Cremona hatte Professor Guarneri — welch wohlklingender Name und gerade in der klassischen Geigenstadt! — für mich in der „Deutschen Akademie" vorgearbeitet. Auch hier gab es einen übervollen Saal und große Begeisterung.

Selbst die sonst so zurückhaltenden Mailänder und selbstbewußten Florentiner, wo ich auch in der „Deutschen Akademie" las, gingen mit heller Begeisterung mit. Und in Neapel bekam ich einen vollen Saal, obwohl draußen die pralle Sonne von einem leuchtenden, Sommerhimmel' niederstrahlte. Rom war die letzte Station dieser wahrhaft beglückenden Reise. Dort las ich im herrlichen Freskensaal der Villa Massimo."

So war unsere Plauderstunde schnell verflogen. „Und nun gehts wieder auf und davon", sagte Frau Südhaus, „hoch nach dem Norden, nach Finnland." *H. G.*

Berlin, Juni 1941

Mellem to Udenlandsrejser har vi Lejlighed til at lade den kendte Foredragskunstnerinde fortælle noget om sin sidste saa succesrige Italienrejse. Denne Gang rejste hun saa at sige med »Goethe« til det venligsindede Italien, for at give Italienerne Indtryk af den storste tyske Talemesters Kunst.

Med en Sætning af Goethes »Italienske Rejse« begynder Asta Südhaus den animerende Samtale. »‚Jeg folte det som en anden Fodselsdag; som en Genopstaaelse, fra den Dag jeg betraadte Rom . . .' — Den goethiske Aand skulde atter blive levende gennem Digterens Værker, og det i et Land, som selv har givet ham saa meget. Det var den Tanke som foranledigede mig til at berejse de italienske Byer med denne kostbare Fragt«, fortæller Asta Südhaus, »alt hvad hans aabne Sind har opsuget i sig som en Livseleksir skulde nu som Digtning vende tilbage til hans Skaberglædes Oprindelsesbyer.

Efter Indbydelse af ‚Instituto Nazionale di Cultura Fascista' og ‚Det tyske Akademi' skulde jeg tale Goethes Digte i Italien. Ballader, Kærlighedsdigtinger og tankelig Lyrik stod paa Programmet. Saaledes rejste jeg over Venedig, Padua, Mailand, Cremona, Florenz og Neapel til Rom. Jeg forestillede mig Opgaven ikke let, for jeg maatte betænke, at mange af mine Tilhorere saa godt som ikke forstod noget Tysk. Men Succesen var forbloffende. Vi har slet ikke vidst, sagde mange af mine Tilhorere efter mine Foredrag, at det tyske Sprog kan klinge saa smukt. Ja, de sydlige Mennesker har altid en Forestilling om en Art ‚barbarisk' Sprog, som vi Nordboere taler. Mine Tilhorere blev saa meget mere overrasket, da de forst rigtigt horte vort Modersmaal klinge . . .«

Asta Südhaus var rigtig begejstret, da hun tænkte tilbage paa sin Italienrejse.

»Og hvad har De læst, Fru Südhaus?«

»Elverkongen, Kongen i Thule, Guden og Bajaderen og Prometheus. Af ‚Faust' Englesangen og de vidunderlige Vers til Fru v. Stein. — Det var ikke saa vigtigt for mine Tilhorere, at de kunde forstaa Ord for Ord; Goethes Ordmusik indfangede dem fuldstændig. Og jeg var med sjælden Glæde ved Arbejdet. Jeg begyndte selv formlig at svælge i ethvert Ord og hvert Vers og troede selv ikke at kunne bringe vor stor Digter nogen smukkere og storre Ære. Det var jo netop ham blandt alle Tyskere, som særlig elskede det sydlige Skonhedsideal.

I Padua talte jeg i Universitetet. Der kunde jeg takke Professor Tecchi for, at mine Tilhorere var saa talrige og begejstrede. Han havde forberedt den studerende Ungdom omhyggeligt gennem Forelæsninger og aabnet deres Hjerter for Goethe og den tyske Digtning. I Cremona havde Professor Guarneri — hvor velklingende et Navn og netop i denne klassiske Violinby! — arbejdet for mig i det ‚Tyske Akademi'. Ogsaa her forefandt jeg en overfyldt Sal og stor Begejstring.

Selv de ellers saa tilbageholdende Mailændere og selvbevidste Florentinere, hvor jeg ogsaa gav Forelæsning i det ‚Tyske Akademi', var begejstrede. Ogsaa i Neapel var fuldt Hus, trods det Vejret var vidunderligt. Rom var den sidste Station paa denne pragtfulde Rejse. Her læste jeg i den herlige Frescosal i Villa Massimo.«

Saaledes var vor Passiar til Ende, »Og nu gaar det videre«, sagde Fru Südhaus, »til det hoje Nord, Finland«. *H. G.*

Berlin i juni 1941

Mellan två utlandsturnéer lyckas vi få den kända föredragshållerskan att berätta något om sin senaste ytterst framgångsrika italienska resa. Denna gång reste hon så att säga »med Goethe» till det vänskapligt sinnade Italien för att låta italienarna få ett levande intryck av denne den störste tyske diktarens konst.

Asta Südhaus börjar sitt intressanta samtal med en mening ur Goethes »Italienska resa». »‚Jag räknar en andra födelsedag, en verklig pånyttfödelse från den dag, då jag satte min fot i Rom . . .' Goethiskt snille skulle genom diktarens verk få nytt liv i ett land, som själv givit honom så mycket. Det var denna tanke, som fick mig att med den dyrbara lasten göra en rundresa genom italienska städer», berättar Asta Südhaus, »ty allt det som hans mottagliga sinne uppsugit som ett livselixir skulle nu i form av klingande dikter återvända till själva härden för hans skaparegladje.

Inbjuden av ‘Instituto Nazionale di Cultura Fascista' och den ‘tyska akademin' skulle jag deklamera Goethedikter i Italien. På programmet stodo ballader, kärleksdikter och tankelyrik. Så för jag över Venedig, Padua, Mailand, Cremona, Florence och Neapel samt slutligen till Rom. Jag tog inte saken lättvindigt, då jag alltid måste ha i tankarna, att många av mina åhörare så gott som icke förstodo någon tyska. Framgången var dock häpnadsväckande. Flera italienare sade mig, att de aldrig hade vetat, att det tyska språket kunde klinga så vackert. Ja, sydlänningarna tänka sig alltid, att vi norrlänningar tala ett slags ‘barbariskt' språk. Desto mera överraskade blevo därför mina åhörare, när de nu riktigt hörde vårt modersmål klinga . . .»

Asta Südhaus blev riktigt hänförd, då hon lät tankarna gå tillbaka till sin italienska resa.

»Och vad deklamerade Ni då, Fru Südhaus?»

»Älvakungen, Kungen i Thule, Guden och bajadären och Prometheus. Och så änglasången ur ‘Faust' och slutligen de härliga verserna till fru von Stein. Det betydde mindre för mina åhörare att förstå allt ord för ord, Goethes ordmusik berusade dem rent av. Och jag har sällan gått till arbetet med en sådan glädje. Jag började själv att njuta och frossa av varje ord och varje versrad. Jag tror, att jag icke kan hedra vår store diktare på ett bättre sätt. Var det icke han framför alla andra tyskar, som lade vikt vid det sydländska skönhetsidealet.

I Padua talade jag i universitetet. Där hade jag professor Tecchi att tacka för, att mina åhörare voro så talrika och hänförda. Hade han dock icke genom sina föreläsningar omsorgsfullt förberett den studerande ungdomen och öppnat deras hjärtan för Goethe och tysk diktning. I Cremona hade professor Guarneri — vilket välklingande namn och detta just i den klassiska fiolstaden! — presenterat mig i ‘tyska akademin'. Även här mottogs jag av en överfylld sal och med stor entusiasm. Till och med de annars mycket tillbakadragna Mailändarna och de självmedvetna Florentinarna gåvo sig hän i omisskännlig hänförelse, då jag deklamerade i ‘tyska akademin'. Och i Neapel hade jag fullt hus trots, att en brännande sol strålade från en klar ‘sommarhimmel'. Rom var det sista målet för denna sannerligen underbara resa. Där deklamerade jag i Villa Massimos härliga freskosal.»

Så flögo minuterna hastigt sin väg. »Och nu blir det ånyo att bryta upp», sade fru Südhaus, »och färden går högt upp mot Norden, till Finland.»

H. G.

DEUTSCHE VERWUNDETE

genesen an See und Wald

Saarede Tyskere rekreerer sig
og i Skov

Sårade tyska soldater bli åter f
sjö och skog

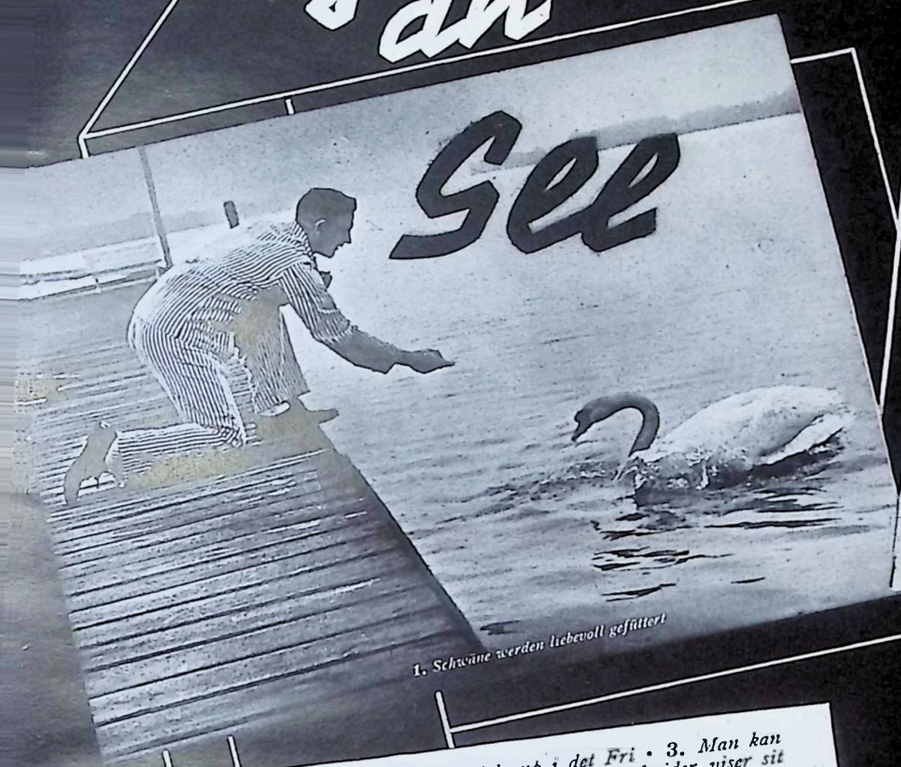

1. Schwäne werden liebevoll gefüttert

2. Tischtennis-kampf im Freien

1. *Svanerne fodres kærligt* • 2. *Bordtenniskamp i det Fri* • 3. *Man kan ro og sejle under Opsyn af en Sygeplejerske* • 4. *En Gefrejder viser sit „husmoderlige" Talent* • 5. *Hr. „Huskapelmesteren" krydrer Kaffetimen med Musik*

1. *Svanarna matas kärleksfullt* • 2. *Ping-pong-tävling ute i det fria* • 3. *Man får ro och segla under en sköterskas uppsikt* • 4. *En korpral visar sin „husliga" skicklighet* • 5. *Husets kapellmästare sörjer för musik under kaffetimmen*

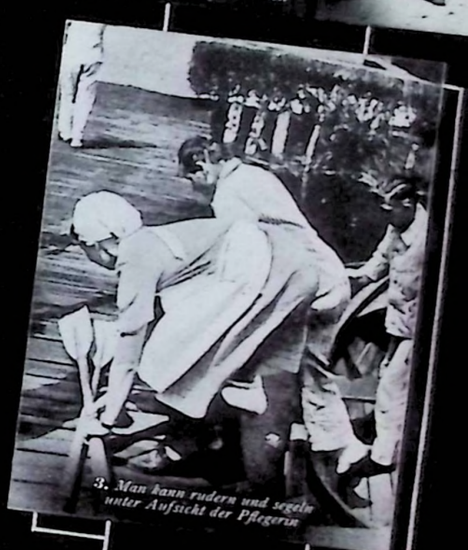

3. Man kann rudern und segeln unter Aufsicht der Pflegerin

4. Evt. Gefreiter entwickelt „hausfräuliche" Talente

5. Der Herr „Hauskapellmeister" würzt die Kaffeestunde mit Musik

VO EINST SPANISCHE

Bilderbogen

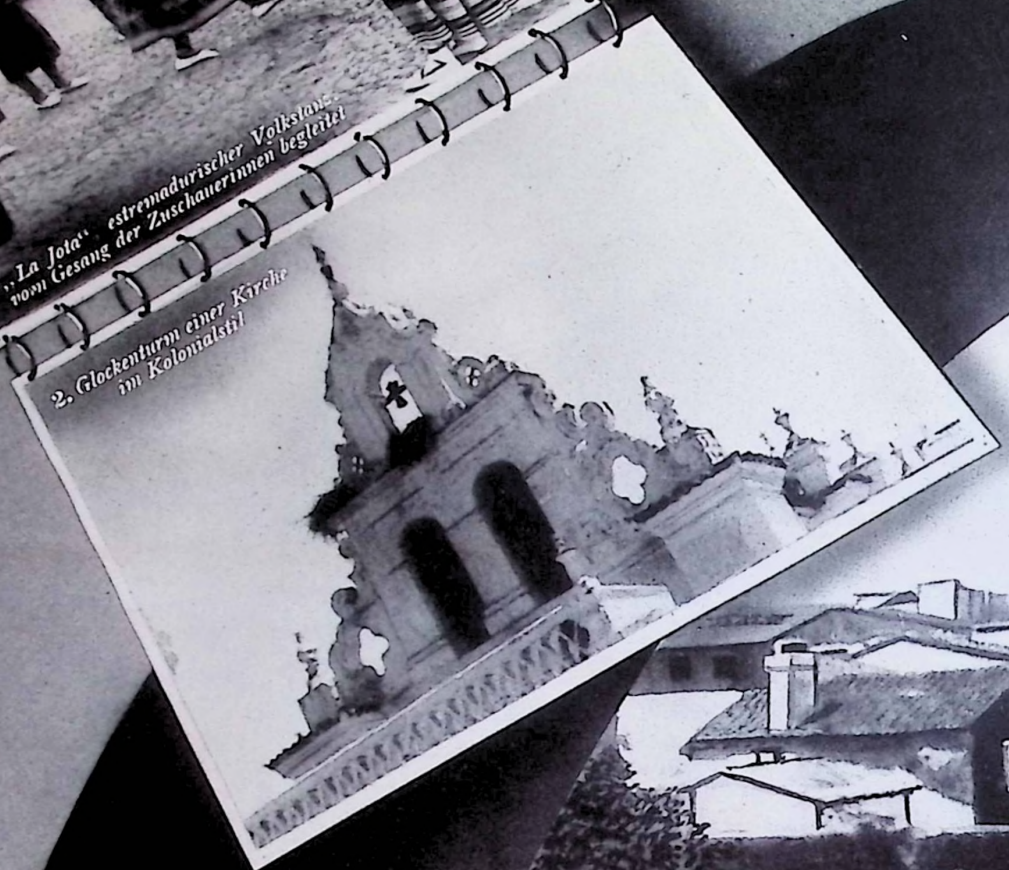

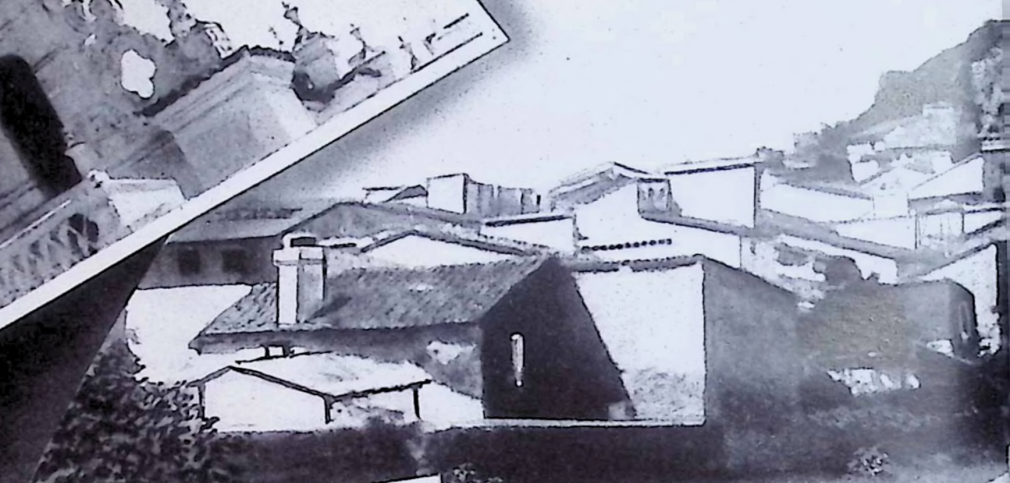

RITTERBURGEN STANDEN

aus Badajoz

Hvor fordum spanske Ridderborge stod. Billeder fra Badajoz

Där forna spanska riddarborgar reste sig. En bilderbok från Badajoz

7. Alburquerque, ein Dorf aus Estremadura, bekrönt von einer Ritterburg auf der Höhe

9. Eine tanzt im Kreise, und alle bewegen sich im Rhythmus mit beim Volkstanz „La Jota"

8. Angeboren ist die stolze Haltung dieses Mädchens, das Wasser am Brunnen holt

6. Junge Spanierin aus der Provinz Badajoz in ihrer schönen Tracht

Badajoz ist eine Provinz in Westspanien, die vorzugsweise landwirtschaftlichen Charakter hat. Ihre Bewohner halten noch an der traditionellen Kleidung fest und pflegen den Volkstanz und den Gesang.
Viele Dörfer wuchsen dort empor, wo Ritterburgen standen die in dieser Gegend sehr häufig zu finden sind. Hier entstand auch der rein estremadurische Baustil, den die Eroberer mit nach Amerika nahmen und der heute in der ganzen Welt als kolonialer Baustil bekannt ist.
Nach der Ernte feiern die estremadurischen Dörfchen ihre Feste, und bei dieser Gelegenheit zeigen die Frauen ihre schönsten Kleider. Die estremadurischen Frauen aus Badajoz tragen gestreifte Strümpfe, sehr lebhaft farbige Röcke, darüber eine Schürze, und an einer Seite ist eine reich gestickte Tasche angebracht. Über einem schwarzen Samtmieder, das an den Ärmeln und am Hals mit einer weißen Spitzenkante abschließt, liegt ein schwarzes, mit einer bunt bedruckten Blumenborte verziertes Schultertuch. Auch auf dem Kopfe, über einer schlichten Frisur, tragen sie ein Tuch, das dem Schultertuch gleicht, nur etwas kleiner ist. Auf den Festen tanzt man die estremadurische „jota", einen munteren Gruppentanz, der auf den Plätzen der Dörfer vorgeführt wird.

Badajoz er en Provins i Vestspanien med fortrinsvis landlig Karakter. Dens Beboere holder endnu fast ved den traditionelle Dragt og dyrker Folkedansen og Folkesangen.
Mange Landsbyer er groet op, hvor der fordum stod Ridderborge, som man hyppig finder i denne Egn. Her opstod ogsaa den rent estremaduriske Byggestil, som Erobrerne tog med sig til Amerika, og som i Dag er bekendt over hele Verden som kolonial Byggestil.
Efter Høsten fejrer de smaa estremaduriske Landsbyer deres Fester, og ved denne Lejlighed bærer Kvinderne deres skønneste Dragter. De estremaduriske Kvinder fra Bajadoz bærer stribede Stromper, Kjoler i livlige Farver, dertil et Forklæde, og paa den ene Side er anbragt en rigt broderet Lomme. Over et sort Snoreliv, der paa Ærmer og Halsen er kantet med en hvid Kniplingekant, bæres et sort med en broget Blomsterbort prydet Skuldersjal. Paa det glat friserede Hoved bærer de et Torklæde, der ligner Skuldersjalet, men som blot er mindre. Ved Festerne danses den estremaduriske »Jota«, en munter Gruppedans, der opføres paa Landsbyernes Torve.

1. *»La Jota« Estremadurisk Folkedans ledsaget af Tilskuerindernes Sang* • 2. *Klokketaarn paa en Kirke i Kolonistil* • 3. *Et Bondepar fra Estremadura* • 4. *Ung Pige ved Brønden* • 5. *Kvinder fra Estremadura med broget lysende monstret Bryst- og Skuldersjal* • 6. *Ung Spanierinde fra Provinsen Badajoz i sin skønne Dragt* • 7. *Alburquerque, en Landsby i Estremadura, kronet af en Ridderborg paa Bakken* • 8. *Se denne Piges medfødte stolte Holdning, med hvilken hun henter Vand fra Brønden* • 9. *En Pige danser rundt, og alle vugger sig med i Takt — under Folkedansen »La Jota«*

1. Blick vom Mont Juich auf Barcelona

2. Meine Schützlinge

3. Winterlicher Blick aus meinem Fenster

Deutsches Mädel als Erzieherin in SPANIEN

Bad Kissingen, i Juni 1941

»Jeg ved egentlig ikke rigtig selv«, fortæller Luise B. fra Bad Kissingen paa sin livlige og friske Maade, »hvorledes det gik til, at jeg kom til Spanien som Guvernante. En skonne Dag fik jeg et Tilbud, som jeg betragtede som en Spog. Jeg lo og accepterede. Men saa blev det Alvor, og jeg rejste til Barcelona. Senoraen afhentede mig paa Banegaarden. I de første Dage var jeg alene, men saa kom Børnene, som jeg skulde undervise. Jeg kunde ikke tale et Ord spansk — dette kunde altsaa blive en munter Historie! Men jeg lærte snart at klare mig. Vi boede i Barcelona paa Diagonalen, en af Byens prægtigste Gader. Der er der eventyrligt smukt: Ramblaerne, Pladserne, de store Paladser og overalt det brogede Gadebillede! Jeg gaar gennem Livet med aabne Øjne, jeg ser og oplever meget, endskont jeg absolut ikke gaar ud paa at opleve Eventyr, men kun ønsker at lære Landet og dets Sprog at kende. Kender De et rigtigt Rokokoslot? Forestil Dem saa den spanske Farvepragt — saa har De vor meget smagfuldt indrettede Bolig. Børnene voldte mig særlig Glæde. Men med Sproget var det stadigvæk svært, saa at jeg naturligvis ikke altid formaaede at hævde mig overfor de glade Smaa.

I Julen blev jeg syg, jeg havde faaet Malaria uden rigtig at vide det. Saa hjalp det Deutsche Heim mig; en tysk Forretningsmand, Medlem af den tyske Arbejdsfront, stod mig bi paa en rørende Maade. Jeg blev ogsaa selv Medlem af den tyske Arbejdsfront og stillede mig til Disposition for den tyske Nødhjælp. Naar jeg gik paa Torvet for at gøre Indkøb, sagde Folk: ‚det er den tyske Senorita, der køber ind til Trængende.' Saa fik jeg meget foræret. Igennem den tyske Arbejdsfront fik jeg ogsaa en ny Plads i Bilbao. Jeg oplevede meget, ogsaa Borgerkrigens Rædsler, indtil den tyske Arbejdsfront hjalp mig igen, saa at jeg kunde vende tilbage til Kissingen, hvor jeg til Slut ankom i god Behold 10 Maaneder efter Afrejsen.«

Bad Kissingen, im Juni 1941

„Wie ich nach Spanien als Erzieherin kam," erzählt Luise B. aus Bad Kissingen in ihrer lebendigen, frischen Art, „wußte ich eigentlich selbst nicht recht. Eines Tages bekam ich ein Angebot und hielt es für Scherz. So sagte ich lachend zu. Aber schließlich wurde es Ernst, und ich fuhr nach Barcelona. Die Señora holte mich von der Bahn ab. Die ersten Tage war ich allein, dann kamen die Kinder an, die meiner Erziehung anvertraut werden sollten. Ich sprach kein Wort Spanisch — das konnte lustig werden! Aber ich fand mich bald zurecht. In Barcelona wohnten wir in der Diagonal, einer der prächtigsten Straßen der Stadt. Märchenhaft schön ist es da: die Ramblas, die Placas, die großen Paläste, und überall das bunte Straßentreiben! Ich gehe mit offenen Augen durch das Leben und sehe und erlebe viel, obwohl ich durchaus nicht auf Abenteuer ausgehe und nur das Land und seine Sprache kennenlernen will. Kennen Sie ein richtiges Rokokoschlößchen, ja? Dann stellen Sie sich die spanische Farbenpracht dazu vor — dann haben Sie unsere sehr geschmackvoll eingerichtete Wohnung. Die Kinder machten mir besondere Freude. Aber mit der Sprache ging es immer noch schwer, so daß ich mich natürlich bei dem fröhlichen Völkchen nicht immer ganz durchsetzen konnte. Um Weihnachten wurde ich krank, ich hatte die Malaria bekommen, ohne es recht zu wissen. Da half mir das Deutsche Heim; ein deutscher Geschäftsmann, Mitglied der Deutschen Arbeitsfront, stand mir in rührender Weise bei. Auch ich wurde Mitglied der Deutschen Arbeitsfront und stellte mich der deutschen Nothilfe zur Verfügung. Wenn ich zum Markt einkaufen ging, sagten die Leute: ‚Das ist die deutsche Señorita, die für Bedürftige einkauft.' Dann bekam ich vieles geschenkt. Durch die Deutsche Arbeitsfront fand ich auch eine neue Stelle in *Bilbao*. Vieles lernte ich kennen, auch die Schrecken des Bürgerkrieges, bis mir wieder die Deutsche Arbeitsfront half, nach Kissingen heimzukehren, wo ich schließlich zehn Monate nach meiner Abfahrt wohlbehalten ankam."

Bad Kissingen i juni 1941

»Hur jag kom som guvernant till Spanien», berättar Luise B. från Bad Kissingen på sitt livfulla, friska sätt, »det vet jag egentligen inte ens själv. En vacker dag fick jag ett anbud och trodde det var skämt. Jag antog det skrattande. Men till sist blev det allvar av och jag gav mig iväg till Barcelona. Señoran hämtade mig vid tåget. De första dagarna var jag ensam, så kom barnen, som skulle anförtros åt mig. Jag kunde inte ett ord spanska — det kunde ju bli trevligt! Men jag redde mig snart bra nog. I Barcelona bodde vi på Diagonalen, en av stadens präktigaste gator. Sagolikt vackert är det här: Ramblas (bulevarderna), Plazas (torgen), de stora palatsen och överallt det brokiga gatulivet! Jag går genom livet med ögonen öppna och ser och upplever mycket, fastän jag ingalunda är begiven på äventyr och bara vill lära känna landet och dess språk. Om ni har sett ett riktigt litet rokokoslott, så tänk er ett sådant plus den spanska färgprakten — så har ni vår ytterst smakfullt inredda bostad. Av barnen hade jag mycket glädje. Men med språket gick det alltjämt knaggligt, så att det inte alltid var så lätt att få de små rustibussarna att lyda.

Omkring jul blev jag sjuk, jag fick malaria utan att egentligen själv veta vad det var. Då fick jag hjälp i det tyska hemmet; en tysk köpman, medlem av tyska arbetsfronten, bistod mig på det mest rörande sätt. Även jag blev medlem i tyska arbetsfronten och ställde mig till förfogande för den tyska 'Nothilfe' (beredskapstjänsten). När jag gick till torget för att göra inköp sade folket: 'Det är den tyska señoritan, som handlar åt de fattiga.' Då fick jag mycket på köpet. Genom tyska arbetsfronten fick jag även en ny plats i Bilbao. Jag lärde känna mycket, även inbördeskrigets fasor, tills tyska arbetsfronten återigen hjälpte mig att komma hem till Kissingen, där jag slutligen hamnade välbehållen tio månader efter min avresa.»

***1.** Udsigt fra Mont Juich over Barcelona • **2.** Mine Elever • **3.** Udsigt fra mit Vindue i Vinter • **4.** Mine Elever paa en Spadseretur paa Diagonalen, Barcelonas Pragtgade*

***1.** Bild från Mont Juich över Barcelona • **2.** Mina skyddslingar • **3.** Vinterbild från mitt fönster • **4.** Mina skyddslingar på promenad på Diagonalen, Barcelonas praktgata*

4. Meine Schützlinge beim Spaziergang auf der Diagonal, der Prachtstraße von Barcelona

En ung Tysk Pige som Guvernante i Spanien

Ung tysk flicka som guvernant i Spanien

Rigsminister Dr. Goebbels i Linz

Riksminister d:r Goebbels i Lins

Reichsminister Dr. Goebbels in Linz

Der Reichsminister beim Empfang • Rigsministeren ved Modtagelsen • Riksministern under mottagning

Baurat Dr. Fick erläutert die geplanten Umbaumaßnahmen. Ganz rechts der Oberbürgermeister von Linz, Leo Sturma • Bygningsraad Dr. Fick forklarer de planlagte Ombygningsforanstaltninger. Helt tilhøjre Overborgmesteren i Linz, Leo Sturma • Byggnadsrådet d:r Fick beskriver de planerade ombyggnadsåtgärdena. Längst till höger överborgmästaren i Lins, Leo Sturma

Reichsminister Dr. Goebbels überzeugt sich vom Wohlergehen der landverschickten Berliner Kinder • Rigsminister Dr. Goebbels forvisser sig om, at Berlinerbornene, der er sendt ud paa Landet, har det godt • Riksminister d:r Goebbels övertygar sig om, att de till landet skickade berlinbarnen ha det bra

SOZIALE EINRICHTUNGEN in der

Sociale Indretninger i den svenske Industri · En Industri paa Landet

Sandviken, im Juni 1941

Durch seinen Reichtum an Erzen und Wäldern besitzt Schweden bereits seit Jahrhunderten Hütten, Eisenwerke und andere Industrien verschiedener Art. Vor Anwendung der Dampfkraft war die Wasserkraft die einzige den Menschen zugängliche Naturkraft, die für das Hochofengebläse oder zum Antrieb der Eisenhämmer zur Verfügung stand. Deshalb war es natürlich, daß diese älteren Werke an Wasserfällen, an denen Schweden so überreich ist, angelegt wurden. Dort wuchs dann eine Bergwerksgemeinde auf, in der die Bewohner direkt oder indirekt ihr Auskommen durch das Werk hatten. Der Eigentümer oder Chef des Werkes wurde „Patron" oder „Hüttenpatron" genannt, und er war nicht nur das Oberhaupt seiner Untergebenen, sondern auch ihr Beschützer und Helfer.

Diese Tradition hat jahrhundertelang weiter gelebt. Als Eisenbahn, Dampf und Elektrizität das Gesicht der Industrien veränderten, wurden diese an Plätze verlegt, die von anderen Gesichtspunkten aus als der Nähe eines Wasserfalles günstig waren. Eine Bergwerksgemeinde liegt deshalb jetzt nicht mehr immer so idyllisch wie früher, aber dafür sind heute die Möglichkeiten, alles aufs beste für die Angestellten eines großen Werkes zu ordnen bedeutend größer und die Fürsorge und das Interesse für die Angestellten ist in der schwedischen Industrie von jeher eine *Selbstverständlichkeit*.

Sandviken in Mittelschweden mag als Beispiel für so eine Industrie auf dem Lande hier beschrieben werden. Dort wurde im Jahre 1862 von G. F. Göransson das *Stahlwerk Sandviken* gegründet. Noch heute liegt die Leitung des Werkes in den Händen derselben Familie und die Einwohner der kleinen Stadt Sandviken (16000) gehören fast alle direkt oder indirekt zum Werke. Daher haben sich vielleicht die Traditionen der früheren Bergwerksgemeinden hier stärker erhalten als bei neugegründeten Industrien.

Wenn man zuerst die *Wohnungsfrage* betrachtet, so ist zu sagen, daß diese anfangs durch Anlage einer Gartenstadt gelöst wurde, mit älteren, jetzt modernisierten Gebäuden, in denen mehrere Arbeiterfamilien zusammen wohnen, von denen aber jede einen eigenen reichlich großen Garten besitzt. Schon früh verwirklichte das Werk den Gedanken, mehrere Bauplätze zu reservieren, auf denen sich die Arbeiter ein eigenes Grundstück kaufen konnten, um mit ersparten Mitteln und reichlicher Hilfe des Werkes, ein *eigenes Haus* zu bauen. Diese Bezirke liegen an der Peripherie der älteren Siedlung, doch in der Regel nicht zu weit entfernt, damit der Arbeiter mit dem Rade zur Arbeit und wieder zurückfahren kann. Übrigens gehen vom Werk aus Autobuslinien nach allen Richtungen hin.

So ein eigenes Haus eines Arbeiters in Sandviken hat im allgemeinen ein Erdgeschoß mit zwei Zimmern und Küche und ein bis zwei Zimmer im Giebelstock. Der Flächeninhalt des Grundstückes ist etwa 1000 qm. Öfters ist das Haus mit einem ersten Stockwerk, welches für eine ganze Familie eingerichtet ist, versehen. Durch Vermie-

Sandviken, i Juni 1941

I Kraft af sin Rigdom paa Malm og Skove har Sverige allerede i Aarhundreder besiddet Malmgruber, Jernværker og andre Industrier af forskellig Art. For Indforelsen af Dampkraft var Vandkraften den eneste for Menneskene tilgængelige Naturkraft, der lod sig anvende til Hojovnsblæsemaskiner eller til Drift af Jernhammere. Derfor var det naturligt, at de ældre Værker blev anlagt ved Vandfald, paa hvilke Sverige er overordentlig rigt. Der opstod der saa Bjergværkskommuner, hvis Beboere direkte eller indirekte havde deres Udkomme ved Bjergværket. Ejeren eller Chefen for Værket kaldtes »Patron« eller »Hyttepatron«, og han var ikke blot sine Undergivnes Overhoved, men ogsaa deres Beskytter og Hjælper.

Denne Tradition har holdt sig i Aarhundreder. Da Jernbane, Damp og Elektricitet forandrede Industriernes Fysiognomi, blev de forlagt til Pladser, der ud fra andre Synspunkter end Naboskabet til et Vandfald maatte betragtes som gunstige. En Bjergværkskommune ligger derfor nu ikke mere altid saa idyllisk som forhen, men til Gengæld er Mulighederne for at ordne alt paa det bedste for de ved et stort Værk Beskæftigede betydelig storre, og Forsorgen for og Interessen for disse har lige fra Begyndelsen af været selvfolgelig indenfor den svenske Industri.

Sandviken i Mellemsverige skal her beskrives som Eksempel paa en saadan Industri ude paa Landet. I Aaret 1862 grundlagde G. F. Göransson Staalværket Sandviken. Værkets Ledelse ligger endnu den Dag idag i den samme Families Hænder, og Indbyggerne i den lille By Sandviken (16,000) horer næsten alle direkte eller indirekte til Værket. Derfor har de tidligere Bjergværkskommuners Traditioner maaske her holdt sig stærkere end i nyoprettede Industrier.

Naar man til at begynde med betragter Boligsporgsmaalet, saa kan det siges, at dette Sporgsmaal i Begyndelsen blev lost ved Anlægget af en Haveby med ældre, nu moderniserede Bygninger, i hvilke flere Arbejderfamilier bor sammen, men hver for sig besidder deres egen rigelig store Have. Allerede paa et tidligt Stadium realiserede Værket den Tanke at reservere flere Byggearealer, paa hvilke Arbejderne selv kunde kobe en Grund og ved Hjælp af opsparede Midler og rigelig Stotte af Værket bygge sig deres *eget* Hus. Disse Arealer ligger ved Periferien af den ældre Bebyggelse, men i Reglen ikke for langt borte, saa at Arbejderen kan cykle til og fra sin Arbejdsplads. Desuden udgaar der fra Værket Autobusser i alle Retninger.

Saadan et eget Arbejderhjem i Sandviken har i Almindelighed en Stueetage med to Værelser og

Sandviken i juni 1941

Genom sin rikedom på malmer och skog har Sverige sedan århundraden haft masugnar, järnbruk och annan industri av olika slag. Innan ångkraften började användas, var vattenkraften den enda för människorna tillgängliga naturkraft, som stod till förfogande t. ex. för masugnarnas bälgverk eller för driften av stångjärnshammare. Det var därför naturligt, att dessa äldre verk anlades vid de vattenfall, som Sverige ävenledes är så rikt på. Vid dessa växte då upp ett brukssamhälle, där hela traktens innevånare direkt eller indirekt hade sin utkomst från bruket. Ägaren eller chefen för verket kallades patron eller bruks-patron, och han var alla underlydandes inte bara överhuvud utan även beskyddare och hjälpare.

De traditioner, som då bildades, ha fortlevt genom århundraden. Sedan järnvägarna kommit och ånga och elektricitet förändrat industrierna och allt som sammanhänger därmed, förläggas dessa numera till platser, som äro lämpliga ur andra synpunkter än närvaron av vattenfall. Ett brukssamhälle blir därför inte alltid så idylliskt, som när det låg ute på landet, men möjligheterna nu för tiden att ordna allt till det bästa för ett stort verks anställda äro ofantligt mycket större. Traditionerna från fordom fortlever och omvårdnaden om och intresset för de anställda är inom den svenska industrin en självklar sak.

Sandviken i mellersta Sverige skall här i korthet beskrivas som exempel på en sådan industri på landsbygden. Där anlade år 1862 G. F. Göransson »Sandvikens Jernverk». Ännu i dag ledes detta av samma familj. Invånareantalet i Sandviken är c:a 16,000, vilka alla direkt eller indirekt »höra till» bruket. Därigenom ha traditionerna från forntida brukssamhällen kanske gjort sig starkare gällande här än hos en del nya industrier.

Om vi först tänker på bostadsfrågan, ordnades denna till att börja med genom en »trädgårdsstad». Det är äldre byggnader, numera moderniserade, där flera arbetarfamiljer bo i samma byggnad och vartill kommer en rikligt tillmätt trädgård för varje familj. Redan tidigt kom egnahemsidén till Sandvikens arbetare och bolaget har anlagt flera egnahemsområden, där arbetarna kunna köpa sig en egen tomt för att med sparade medel och bolagets rikliga hjälp bygga sig ett *eget* hem. Dessa områden ligga i periferien av den äldre bebyggelsen dock i regel ej på längre avstånd, än att arbetaren medelst cykel kan komma till och från arbetet. För övrigt stråla busslinjer ut till dem från järnverket.

En arbetares egna-hem i Sandviken omfattar i regel en bottenvåning om två rum och kök samt ett à två rum i vindsvåningen. Tomtarealen är cirka 1000 kvm. Oftast utföres byggnaden med

1. Krankenhaus · 2. Arbeiter-Eigenheim · 3. Arbeiterhaus mit einem Stockwerk · 4. Badeanstalt · 5. Sporthalle

1. Sygehus · 2. Arbejderegenhjem · 3. Arbejderbolig med een Etage · 4. Badeanstalt · 5. Sportshal

1. Sjukhus · 2. Egnahemshus · 3. Egnahemshus i en våning · 4. Varmbadhus · 5. Sporthall

SCHWEDISCHEN INDUSTRIE

Eine Industrie auf dem Lande

Sociala inrättningar och fritidens gestaltning inom den svenska industrin · En industri på landsbygden

tung an einen Arbeitskameraden bekommt der Besitzer dann einen guten Zuschuß zur Finanzierung des Hauses.

Das Werk hat für alle Arbeiter und Arbeiterinnen gemeinsam eine ganze Reihe *sozialer Einrichtungen* geschaffen, z. B. eine Waschanstalt und einen Spielplatz für Kinder, der an die Waschanstalt angeschlossen ist. Hier können die Mütter, während sie waschen, ihre Kinder in Obhut einer Pflegerin spielen lassen. Dann gibt es eine Warm-Badeanstalt und für das Bad im Freien mehrere Badeplätze am Strand eines nahegelegenen Sees.

Für Mütter und Kranke sind ein Entbindungsheim, ein Sanatorium und ein sehr modernes Krankenhaus mit besonderer Röntgenabteilung vorhanden.

Aber nicht nur das körperliche Wohlbefinden, sondern auch die geistige Weiterbildung des Arbeiters wird vom Werk aus gefördert. Unter den Organisationen für die Bildungsarbeit ist in erster Linie der A.B.F. (Bildungsverband der Arbeiter) zu nennen, der während der Wintersaison nicht weniger als 25 Studienzirkel, in denen man fremde Sprachen, Kommunalwissenschaft, Rechnen, Maschinezeichnen, Zeichnen, Malen und Kunstgeschichte lehrt, abhält. Weiter studiert man Politik und Psychologie, Nahrungs- und Versorgungsfragen usw.

Für Sport und Freizeitgestaltung gibt es einen regelrechten Ausschuß, „Sandvikens Freiluftausschuß" genannt, der auch Ausflüge für Sommer- und Wintersport veranstaltet.

Der Sport nimmt seit vielen Jahren in Sandviken eine bedeutende Stellung ein und wird in jeder Hinsicht kräftig vom Werk unterstützt, das im Jahre 1922 einen großen Sportplatz im Freien anlegen ließ. Der Fußballklub von Sandviken gehört seit vielen Jahren zu den besten Fußballmannschaften im Lande und hat viele Siege errungen.

Vor ein paar Jahren wurde eine neue Sportanlage „Stahlwall" genannt, gebaut, die für alle Sportarten in der Halle sowie im Freien eingerichtet ist. Draußen sind sechs Tennisplätze, und die 52×57 m große Halle hat außerdem noch zwei Tennisplätze, die auch für Handballkampf verwendet werden können; eine Kegelabteilung mit 5 Kegelbahnen und geräumige Säle für Ping-pong, Babygolf, Bogenschießen, Boxen und Ringen sind auch dabei. Ein großes Schwimmbassin wird gerade gebaut, wo Schwimmtourniere abgehalten werden sollen. Es ist selbstverständlich, daß die hygienischen Ansprüche im „Stahlwall" den höchsten Anforderungen genügen. Dort gibt es 9 Ankleideräume mit Duschen, außerdem Klubräume, ein kleines Restaurant und mehrere Gastzimmer für reisende Sportsleute.

Die Leitung des Stahlwerkes Sandviken hat schon frühzeitig die große Bedeutung der Regelung der Wohnungsfrage, der sozialen Einrichtungen und der Anwendung der Freizeit erkannt und Zeit und Geld geopfert, um den Angestellten gesunde und gemütliche Wohnstätten zu schaffen und ihnen Gelegenheit zu geben, ihre Freizeit sowohl zur geistigen Weiterbildung als auch zu gesundem Sport und Leben im Freien auszunützen. So sollen die Arbeiter neue Kraft durch diese Freude gewinnen.

Marguerite Duvinage

Kokken, samt et eller to Gavlværelser paa Loftet. Ejendommen har et Areal af ca. 1000 m². Ret ofte er Huset forsynet med endnu en Etage, som er indrettet til Bolig for en hel Familie. Ved Udlejning af denne til en Arbejdskollega erholder Ejeren et godt Tilskud til Husets Financiering.

Værket har skabt en hel Række sociale Indretninger for alle Arbejdere og Arbejdersker, f. Eks. et Vaskeri og en i Forbindelse med dette indrettet Legeplads for Børn. Her kan Modrene, medens de vasker, lade deres Børn lege under Opsyn af en Plejerske. Desuden er der indrettet en Badeanstalt og ved en nærliggende So flere Badestrande. Til Modre og Syge haves et Fodehjem, et Sanatorium og et særdeles moderne Sygehus med særlig Rontgenafdeling.

Men Værket soger ikke blot at virke fremmende for det legemlige Velbefindende, men ogsaa for Arbejderens aandelige Videreudvikling. Blandt Organisationerne for Dannelse maa i forste Række nævnes A.B.F. (Arbejdernes Dannelsesforbund), der i Vinterens Lob afholder ikke mindre end 25 Studiecirkler, i hvilke der undervises i fremmede Sprog, Kommunalvidenskab, Regning, Maskintegning, Tegning, Maling og Kunsthistorie. Desuden studeres Politik og Psykologi, Ernærings- og Forsorgelsessporgsmaal.

For Sport og Fritidsanvendelse haves et særlig Udvalg kaldet »Sandvikens Friluftsudvalg«, der ogsaa foranstalter Udflugter for Sommer- og Vintersport. Sporten har i mange Aar indtaget en fremtrædende Stilling i Sandviken og understottes i enhver Henseende kraftigt af Værket, der i Aaret 1922 lod anlægge en stor Friluftssportsplads. Fodboldklubben i Sandviken har i mange Aar hort til de bedste Fodboldshold i Landet og har vundet mange Sejre.

For et Par Aar siden blev der bygget et nyt Sportsanlæg kaldet »Staalvold«, der er indrettet til alle Sportsgrene baade i Hallen og i det Fri. Desuden haves i det Fri seks Tennispladser, og den 52×57 m. store Hal har endnu to Tennispladser, der ogsaa kan bruges til Haandboldkampe; den rummer ogsaa en Keglespilafdeling med 5 Keglebaner og rummelige Sale for Pingpong, Babygolf, Bueskydning, Boksning og Brydning. Et stort Svommebassin befinder sig netop under Opforelse, hvor der skal afholdes Svommekonkurrencer. Det er en Selvfolge, at de hygiejniske Forhold i »Staalvold« stemmer overens med de højeste Krav. Der findes ni Paaklædningsrum med Douche, desuden Klublokaler, en lille Restaurant og flere Gæsteværelser for rejsende Sportsmænd.

Staalværket Sandvikens Ledelse har allerede tidlig forstaaet Betydningen af Boligsporgsmaalets Ordning, af de sociale Indretninger og af Fritidens rette Anvendelse og har ofret Tid og Penge for at skaffe de Ansatte sunde og hyggelige Boliger og give dem Lejlighed til at udnytte deres Fritid baade til aandelig Videreuddannelse og til sund Sport og Friluftsliv. Saaledes skal Arbejderne ved denne Glæde vinde nye Kræfter.

Marguerite Duvinage

en övervåning för en hel familj. Genom att hyra utt denna våning till någon kamrat får egnahemsbyggaren en god hjälp till finansieringen av bygget.

För arbetarna och arbeterskorna finns det en hel rad sociala inrättningar, såsom en tvättinrättning och i anslutning till denna en lekplats för barn. Här få mödrarna, medan de äro sysselsatta i tvättinrättningen, lämna sina barn i en »parktants» vård. Vidare finns det ett varmbadhus och för sommarbad har järnverket ordnat flera badplatser vid stränderna av en närbelägen sjö. För mödrar och sjuka står ett barnbördshus, ett sanatorium och ett mycket modernt sjukhus med särskild röntgenavdelning till förfogande.

Bland organisationer, som bedriva frivilligt bildningsarbete, märkes i främsta rummet A.B.F. (Arbetarnas Bildningsförbund), som under vintersäsongen har icke mindre än cirka 25 studiecirklar i gång, där man läser språk, föreningsteknik, kommunalkunskap, matematik, maskinritning, teckning, målning och konsthistoria man studerar vidare politik och psykologi, näringsfrågor och försörjningsproblem.

För att stimulera och ordna sporten och friluftslivet finns ett råd, »Sandvikens Friluftsråd», som även anordnar utflyktsmöjligheter för såväl sommar- som vintersport. Sporten har sedan många år haft en framskjuten plats i Sandviken och understödes kraftigt i alla avseenden av Järnverksbolaget, som år 1922 lät anlägga en stor idrottsplats i det fria. Sandvikens fotbollsklubb hör sedan många år tillbaka till ett av de bästa fotbollslagen i landet och har hemfört mången vacker seger. För ett par år sedan byggdes en ny sportanläggning, kallad »Jernvallen», för all slags sport, såväl inomhus som i det fria. Utomhus finns det 6 tennisbanor och hallen, som har en yta av 52×57 m., har två tennisbanor, som även kunna användas för bollspel, en kägelavdelning med fem banor samt rymliga lokaler för pingpong, miniatyrgolf, bågskjutning, boxning och brottning. Under byggnad befinner sig en stor simbassäng, där simtävlingar komma att avhållas. Det är självklart, att de hygieniska förhållandena på »Jernvallen» motsvara de högsta anspråk; där finnas 9 omklädningsrum med duschar, vidare klublokaler, en liten restaurant och flera gästrum för resande idrottsmän.

Som synes av ovanstående, har ledningen för Sandvikens Jernverk redan tidigt insett betydelsen av hur bostäder, de sociala förhållandena och användandet av fritiden ordnas. Man offrar tid och pengar för att alla anställda skola få sunda och trevliga bostäder samt tillfälle att utnyttja fritiden till intellektuell förkovran och till ett sunt sport- och friluftsliv, vilkat allt skall skänka arbetarna ny kraft.

Marguerite Duvinage

AXEL EBBE ein schwedischer Bildhauer und Freund des deutschen Volkes

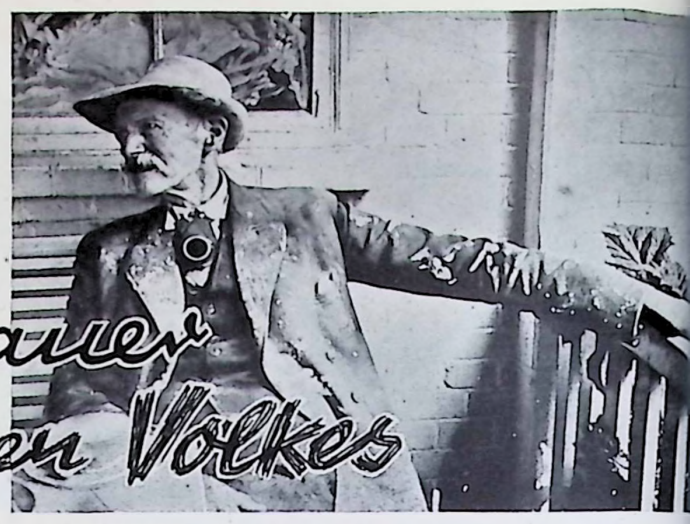

Axel Ebbe

Axel Ebbe — en svensk Billedhugger og Ven af det tyske Folk · Axel Ebbe — en svensk bildhuggare och en det tyska folkets vän

Hököpinge, im Juni 1941

An einem sonnigen Frühlingstag des Jahres 1910 saß der südschwedische Bildhauer Axel Ebbe im Alsterpavillon in Hamburg und hing seinen Gedanken nach. Er hatte rund 13 Jahre auf dem Kontinent zugebracht, in allen bemerkenswerten Kunststädten war er lange gewesen, und nun hatte er das Gefühl, seine künstlerische Laufbahn sei zu Ende, er habe sich erschöpft, mit ihm sei nichts mehr los. Darum hatte er den phantastischen Entschluß gefaßt, Meißel, Stichel und alles andere hinzuwerfen und nach — Tibet zu reisen, um dort Mönch zu werden. Aber da brachte der Kellner ihm eine noch feuchte Zeitung und in der stieß er auf eine riesengroße Ankündigung, einen Aufruf an alle deutschen Künstler, zu Bismarcks 100. Geburtstag am 1. April 1915 Entwürfe zu einem Denkmal einzureichen. Die Aufgabe war zu verlockend. Er sprang auf, rannte zum Bahnhof, um mit erster Gelegenheit nach Hause, in die Ebene von Schoonen, nach Hököpinge, zwischen Malmö und Trelleborg, zu reisen . . . Der Plan, nach Tibet zu gehen, fiel ins Wasser. Er stürzte sich in die Arbeit, einen Entwurf für ein Bismarckdenkmal zu schaffen. Bald war der Entwurf für die größte Skizze fertig. Einige Tage später ging der gesamte Entwurf nach Deutschland ab; Kennwort: „Ein Germane".

Der Vorschlag Ebbes war folgender: Auf einem bastionartigen, grasbewachsenen Viereck sollte sich das Grabmal erheben. Darauf vier Felsen (aus Bronze), mit Reliefs auf der Innenseite, die beiden zur Linken mit einem harfespielenden Barden und lauschenden Kämpfern und einem Drachenschiff im Hintergrund. Auf der anderen Seite Walküren. Der Felsen im Hintergrund sollte die Inschrift tragen: „Wir Deutschen fürchten Gott, und sonst nichts in der Welt", in altgermanischen Ornamenten, die zugleich den Hintergrund für die Gruppe und den Opferpriester bilden sollte. Dieser oberste Block war von einem Adler gekrönt, im Kampf mit einem dreiköpfigen Drachen.

Daß der Entwurf doch nicht angenommen wurde, beruhte auf der Bestimmung, daß nur deutsche Künstler zum Wettbewerb zugelassen waren.

Und doch, obwohl sein Entwurf nicht zur Ausführung kam, ward er ihm zu einem gewaltigen Ansporn, denn er geriet dadurch in eine fieberhafte Schaffensperiode hinein. Er war gewissermaßen wirklich *heim*gekommen, und nun entstand unter seinen kunstfertigen Händen ein Bildwerk nach dem anderen, eines schöner als das andere.

Bekanntlich war Schweden das Land, durch das der Austausch der Kriegsinvaliden aus der russischen Gefangenschaft durchgeführt wurde. Viele von ihnen starben in Schweden auf dem Heimweg. Ebbe erlebte die Tragödie aus nächster Nähe mit und sie befruchtete seine Phantasie, ein Grabdenkmal, diesmal für den Kriegsgefangenenfriedhof in Trelleborg zu entwerfen.

Der Entwurf zu dem Denkmal ist tatsächlich in den ersten Jahren nach dem Weltkrieg entstanden. Aber erst 1926 waren die Mittel vorhanden, um den Entwurf zur Ausführung zu bringen. Kaum ein Kriegerdenkmal ist so ergreifend, wie gerade dies von Ebbe, der den Söhnen des Volkes, mit dem er sich blutsverwandt fühlt, ein solches Symbol gesetzt hat.

Dieser Künstler ist über einen dornigen Pfad bis zur Höhe seiner Kunst emporgestiegen. Aber er ist Sieger geblieben, und kommende Generationen werden seine Werke vermutlich noch höher schätzen als die Gegenwart. *Ola Vinberg*

Hököpinge, i Juni 1941

Paa en sollys Foraarsdag i Aaret 1910 sad den svenske Billedhugger Axel Ebbe i Alsterpavillionen i Hamborg fordybet i sine Tanker. Han havde tilbragt omtrent tretten Aar paa Kontinentet, havde været længe i alle bemærkelsesværdige Kunststæder, og nu havde han Følelsen af, at hans kunstneriske Lobebane var til Ende, han havde udtomt sig, der var ikke mere for ham at gore. Derfor havde han fattet den fantastiske Beslutning at bortkaste Mejsel, Gravstik og alt det andet og rejse til Tibet for der at blive Munk. Men saa bragte Kelneren ham en endnu fugtig Avis, og i den stodte han paa en kæmpestor Kundgorelse, et Opraab til alle tyske Kunstnere om i Anledning af Bismarcks 100aarige Fodselsdag den 1. April 1915 at indsende Udkast til et Mindesmærke. Opgaven var for fristende. Han sprang op, lob til Banegaarden og rejste med det forst afgaaende Tog hjem til Skaanes Sletter, til Hököpinge, imellem Malmö og Trelleborg . . . Planen om at gaa til Tibet faldt i Vandet. Han styrtede sig i Arbejdet for at skabe et Udkast til et Bismarckmindesmærke. Snart var Udkastet til den storste Skitse færdig. Nogle Dage senere gik hele Udkastet af Sted til Tyskland; Motto: »En Germaner«. Ebbes Forslag var dette: paa en bastionagtig, græsbevokset Firkant skulde Gravmælet staa. Derpaa skulde hvile fire Klipper (af Bronce) med Reliefer paa Indersiden. De to til venstre med en harpespillende Barde og lyttende Kæmper, samt et Drageskib i Baggrunden. Paa den anden Side Valkyrier. Klippen i Baggrunden skulde bære Indskriften: »Vi Tyskere frygter Gud og ellers intet i Verden«, i gammelgermanske Ornamenter, der tillige skulde danne Baggrunden for Gruppen og Offerpræsten. Denne overste Blok kronedes af en Ørn i Kamp med en trehovedet Drage. At Udkastet dog ikke blev antaget, beroede paa den Bestemmelse, at kun tyske Kunstnere havde Adgang til Konkurrencen. Og dog, selvom hans Udkast ikke kom til Udforelse, blev det ham til en vældig Ansporelse; thi han kom derved ind i en feberagtig produktiv Periode. Han var paa en vis Maade virkelig kommet *hjem*, og nu opstod der under hans kunstfærdige Hænder det ene Billedværk efter det andet, det ene skønnere end det andet.

Som bekendt var Sverige det Land, gennem hvilket Udvekslingen af Krigsinvalider i russisk Fangenskab blev gennemfort. Mange af dem dode paa Hjemvejen i Sverige . . . Ebbe oplevede Tragedien paa nærmeste Hold, og den befrugtede hans Fantasi til Udforelse af et Gravmonument til Krigsfangekirkegaarden i Trelleborg. Udkastet til Monumentet er faktisk opstaaet i de forste Aar efter Verdenskrigen. Men forst 1926 var Midlerne til at bringe Udkastet til Udforelse tilstede.

Næppe noget Krigsmonument er saa gribende som netop dette af Ebbe, der har sat Sønnerne af den Nation, med hvilken han føler sig blodsbeslægtet, et saadant Symbol.

Denne Kunstner er ad en tornefuld Sti steget op til sin Kunsts Højde. Men han har hævdet sin Sejr, og kommende Slægter vil formentlig skatte hans Værker endnu højere end Nutiden. *Ola Vinberg*

Hököpinge i juni 1941

En solig vårdag år 1910 satt den svenske bildhuggaren Axel Ebbe i Alsterpaviljongen i Hamburg, försjunken i djupa tankar. Han hade tillbringat 13 år på kontinenten, där han hade vistats längre tid i alla kända konst-städer. Nu hade han en känsla av att hans konstnärliga bana var till ända. Han kände sig uttömd, färdig, slut. Därför hade han fattat det fantastiska beslutet, att lägga hammare och mejsel på hyllan och — resa till Tibet för att där bli munk. I detta ögonblick kom servitören med en ännu fuktig tidning. I denna fastnade Ebbes blickar vid en stor annons, som uppmanade alla tyska konstnärer, att sända in förslag till ett monument över Bismarck, med anledning av 100-årsdagen av dennes födelse. Uppgiften var alltför lockande. Ebbe rusade upp, ilade till bangården för att med första bästa lägenhet bege sig hem — hem till den skånska slätten, till Hököpinge mellan Malmö och Trelleborg . . . Planerna på att resa till Tibet gav han upp. Han störtade sig över uppgiften att skapa ett utkast till ett Bismarckmonument. Snart var förslaget till den största skissen färdigt. Ett par dagar sebare var hela arbetet på väg till Tyskland. Motto: »En german».

Ebbes förslag var följande: på en bastionsartad, kvadratisk gräsvall skulle monumentet resa sig. Först fyra stenblock (av brons) med reliefer på insidorna. De båda till vänster med harpospelande barder och lyssnande kämpar med ett drakskepp i bakgrunden. På den andra sidan valkyrior. Klippan i fonden skulle bära inskriften: »Vi tyskar frukta Gud, annars ingen på jorden», i gammalgermanska ornament, vilka samtidigt skulle utgöra bakgrunden till gruppen och offerprästen. Detta översta block krönes av en örn i strid med en trehövdad drake. Att Ebbes förslag inte blev antaget, berodde på en bestämmelse, att endast tyska konstnärer fingo deltaga i tävlingen. Och trots att förslaget inte blev antaget, blev det för honom en oerhörd sporre, ty därigenom kom han in i en period av feberaktigt skapande. Han hade verkligen kommit hem och nu växte en rad sköna konstverk, det ena vackrare än det andra, fram under hans konstförfarna händer.

Som bekant var Sverige det land, genom vilket utbytet av krigsfångar med Ryssland ägde rum. Många av dessa avledo i Sverige under hemresan . . . Ebbe upplevde denna tragedi på nära håll, och den befruktade hans fantasi och inspirerade honom till ett utkast till en gravvård för kyrkogården för krigsfångar i Trelleborg. Detta utkast fullbordades under de första åren efter världskriget. Först år 1936 hade emellertid tillräckliga medel influtit för utkastets utförande.

Det torde knappast finnas något krigsmonument, som är så gripande som detta av en svenske konstnären Axel Ebbe, vilken har skänkt sönerna till det folk, med vilket han känner sig så nära besläktat, en så vacker symbol.

Denne konstnär har över en törnbeströdd stig natt höjden av sin konst. Han står som segrare, och förmodligen skola kommande generationer att i ännu högre grad än den nuvarande att uppskatta hans verk. *Ola Vinberg*

Den Deutschen Rüstungs-Arbeitern

Tilegnet de tyske Rustningsarbejdere

Till de tyska rustningsarbetarna

Der Gruß eines Matrosen der Kriegsmarine

Hilsen fra en Matros i den tyske Krigsflaade

Ærede Hr. Rigsorganisationsleder Dr. Ley!
Herved tillader jeg mig at overrække Dem en Marchsang: De Tyske Rustningsarbejderes Marchsang. Jeg knytter hertil den Anmodning, at den bliver foredraget for den tyske Rustningsarbejder, der jo først ved sin Pligtopfyldelse har gjort det muligt for den Tyske Forsvarsmagt Slag i Slag at besejre Fjenden.
Et Kor paa 40 Mand staar færdig indøvet til Deres Raadighed, dersom denne Marchsang vinder Deres Bifald.

Heil Hitler!

Oskar Linke, Maskinkorporal

Hälsning från en matros vid krigsmarinen

Ärade Herr Riksorganisationsledare dr. Ley!
Härmed tillåter jag mig att till Eder översända en marsch för den tyske rustningsarbetaren. Samtidigt beder jag om att den skall överlämnas till den tyske arbetaren, då det ju är denne, som genom sin pliktuppfyllelse har möjliggjort för den tyska krigsmakten, att slag i slag segerrikt slå fienden.
Om denna marschvisa skulle finna Edert ärade gillande, så står en kör på 40 man färdigövad till Edert förfogande.

Heil Hitler!

Oskar Linke, maskin-matros

Text u. Musik Gefr. Oskar Linke-Hoppbück, K.M.D. Stettin.

Marschlied der deutschen Rüstungsarbeiter.

Melodie: Bootsmann Heinz Zellmann. Stettin.

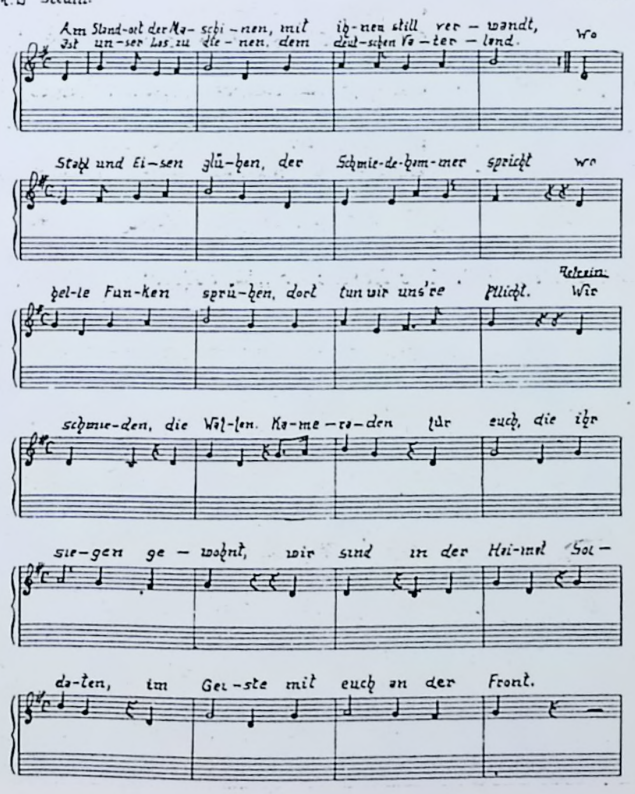

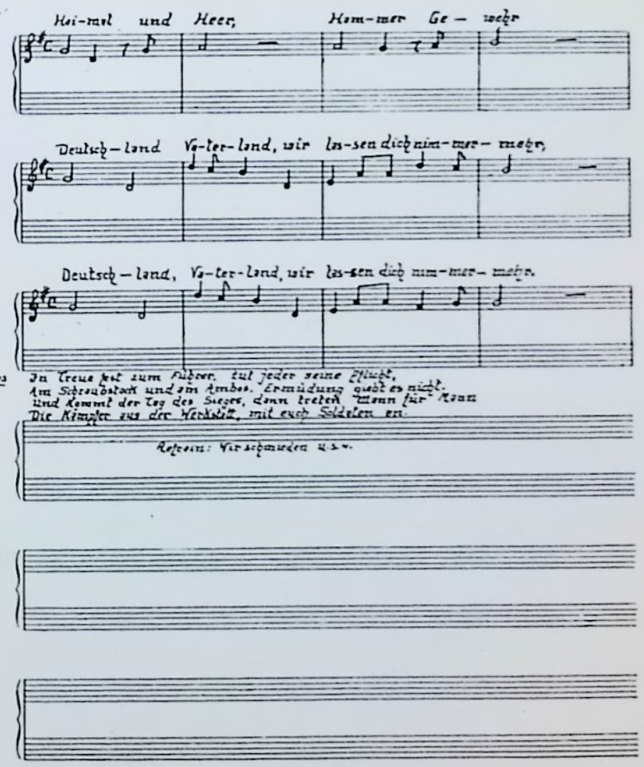

X Vers In Treue hat zum Führer, tut jeder seine Pflicht,
Am Schraubstock und am Amboß, Ermüdung quält es nicht.
Und kommt der Tag des Sieges, dann treten wann für Mann
Die Kämpfer aus der Werkstatt, mit euch Soldaten an.

Berthaven Papier No 2 (4 Systeme)

LARS HANSON

Lars Hanson, Kongen blandt Sveriges Skuespillere

Der berühmte schwedische Schauspieler Lars Hanson erhielt von der Dramatischen Akademie die Goldene Medaille für das Jahr 1941 als Anerkennung für seine epochemachende Darstellung in Strindbergdramen, die durch seine Leistung zum geistigen Besitz des schwedischen Volkes wurden.

Stockholm, im Juni 1941

Lars Hansen ist zweifellos der interessanteste der männlichen Schauspieler Schwedens und hat sich nicht nur hier, sondern auch im Auslande durch eine Reihe hervorragender Rollen im Theater und Film — besonders in dem Stummfilm ,,Gösta Berling" mit Greta Garbo zusammen einen Namen gemacht.

,,Aber das ist ja schon so schrecklich lange her", meint Lars Hanson . . . Um so netter ist es, seine Bekanntschaft aufs neue zu machen und von einer kleinen Plauderstunde auf der Probe zu berichten:

,,Welchen von Ihren Königen haben Sie am liebsten gespielt, den ‚Gustaf Vasa' oder ‚Karl XII. ?'" Das ist eine Gewissensfrage, meinte er, und es wurde ihm herzlich schwer, sich zu entscheiden.

Strindbergs ,,Gustaf Vasa" spielte Lars Hanson nämlich in der vorigen Spielzeit und erfüllte damit dem schwedischen Theaterpublikum einen lange gehegten Wunsch, Strindbergs historisches Königsdrama auf der schwedischen Nationalbühne zu sehen.

Man bezeichnet Lars Hansons ,,Gustaf Vasa" allgemein als die bemerkenswerteste unter seinen Rollenschöpfungen.

Schon die äußere Maske war meisterhaft. Die breiten Achseln, die blitzblauen Augen, die gesunde Röte und das verschmitzte Lächeln um den Mund! Es war, als ob die große Statue Gustaf Vasas, die unten im Nordischen Museum steht, Leben bekommen hätte, so glaubwürdig echt, voller Urkraft und Urwüchsigkeit spielte er die Figur des volkstümlichen Bauernkönigs. Das Stück wurde denn auch trotz aller gegenteiligen Prophezeiungen zum Glanzstück der Spielzeit.

Am 30. November 1940, zum Todestage Karls XII. brachte das Königlich Dramatische Theater Strindbergs Charakterschilderung ,,Karl XII."

Den berømte svenske Skuespiller Lars Hanson fik af den Dramatiske Akademi tildelt den Gyldne Medaille for Aaret 1941 som Anerkendelse for sin epokegørende Fremstilling i Strindbergdramaerne.

Stockholm, Juni 1941

Lars Hanson er uden Tvivl den interessanteste mandlige Skuespiller i Sverige, og han er ikke alene her men ogsaa i Udlandet kendt fra sine store Roller baade i Teater og Film — særlig fra Stumfilmen »Gösta Berling« sammen med Greta Garbo, »Men det er jo allerede saa længe siden« mener Lars Hanson . . . Men netop derfor er det morsomt at gøre hans Bekendtskab for at faa en lille Samtale med ham:

»Hvilke af Deres Konger har De helst spillet, Gustav Vasa eller Karl XII'?« »Ja, det er et Samvittighedsspørgsmaal«, mener han, og han har svært ved at træffe en Afgørelse.

Lars Hanson spillede nemlig Strindbergs »Gustav Vasa« i den forløbne Spilleperiode, for derved at opfylde det svenske Teaterpublikums Ønske, at se Strindbergs Kongedrama paa Nationalscenen.

Man betegner Lars Hansons »Gustav Vasa« som den mest bemærkelsesværdige Skabelse. Allerede den ydre Maske var et Mesterværk. De brede Skuldre, de lynende blaa Øjne, den sunde Farve og det forslagne Smil omkring Munden! Det var, som om den store Gustav Vasa-Statue i det Nordiske Museum havde faaet Liv, saa troværdig ægte gengav han Figuren som den populære Bondekonge. Og saaledes blev denne Opførelse til Trods for alle modstridende Forudsigelser til Spilleperiodens Glansstykke.

Den 30. November 1940, Karl XII's Dodsdag, opførte det Kongelige Dramatiske Teater Strind-

Den berömde svenske skådespelaren Lars Hanson har av Dramatiska Akademien erhållit guldmedaljen för år 1941 såsom utmärkelse för sina epokgörande skådespelarprestationer i Strindbergsdramer, vilkagenom hans glänsande framställningssätt i ännu högre grad än hittills blivit det svenska folkets andliga ägodelar.

Stockholm i juni 1941

Lars Hanson är onekligen den intressantaste av Sveriges manliga skådespelare, som gjort sig ett namn inte bara här utan även i utlandet genom en lång rad av framstående roller i teater och film i synnerhet i stumfilmen »Gösta Berling» med Greta Garbo.

»Men det är ju förskräckligt länge sedan», säger Lars Hanson. Desto trevligare är det att ånyo göra hans bekantskap och att här kunna berätta om en liten pratstund med honom under en teaterrepetition.

»Vilken av Edra kungar har Ni helst spelat, 'Gustaf Vasa' eller 'Karl XII'?» — »Det är en samvetsfråga», tycker han och synes ha verkligen svårt att avgöra detta.

Strindbergs »Gustaf Vasa» spelade Lars Hanson under föregående spelår och uppfyllde därmed en av den svenska teaterpubliken länge hyst önskan att få se Strindbergs historiska drama på den svenska nationalscenen. Man betecknar allmänt Lars Hansons tolkning av »Gustaf Vasa» som det bästa han hittills gjort. Den folklige bondekonungen framställde han så trovärdigt äkta, full av urkraft och ursprunglighet, att man nästan inbillade sig, att det verkligen var den svenske kungen livs levande, som bredbent trampade över scenen. Redan masken var mästerlig. De breda axlarna, de gnistrande blå ögonen, hans friska färg och det illmariga leendet på läpparna. Det var som om den stora statyn av Gustav Vasa, som står i Nordiska Musets hall, hade fått liv. Skådespelet blev också trots andra förutsägelser förra spelårets glansnummer.

Den 30 november i fjol, Karl XII:s dödsdag, gav

1. *Lars Hanson als ,,Gustaf Vasa"* • **2.** *Lars Hanson als ,,Rektor Beckman"* • **3.** *Lars Hanson als ,,Karl XII."*

DER KÖNIG UNTER DEN SCHAUSPIELERN SCHWEDENS

Lars Hanson, konungen bland Sveriges skådespelare

mit Lars Hanson in der Titelrolle heraus. Welcher Kontrast zu „Gustaf Vasa!" Wir sehen in „Karl XII. keinen kranken, müden und zu Tode erschöpften König, der nach all seinen Erfolgen und Mißerfolgen in die Heimat zurückkehrt, wir sehen einen Alleinherrscher von halb übernatürlicher Majestät, der durch seinen bloßen Anblick die Herren seines Reiches gegen ihren Willen auf die Knie zwingt. Wir erleben mit Lars Hansons Karl XII. den letzten Lebensabschnitt des großen Königs, der an der Spitze seiner Soldaten vor der Festung Fredriksten in Norwegen fällt.

Aber nicht allein um seiner Königsgestalten willen verdient Lars Hanson den Titel „der König unter den Schauspielern". Er ist es durch seine Überlegenheit, mit der er jede Rolle anpackt und durchführt. Er ist der Schauspieler, der über alle Register verfügt, der historische und ganz moderne Rollen spielen kann.

Ganz besonders rühmt Lars Hanson das gute deutsche Theater, dessen Einfluß das schwedische Theater sehr viel verdankt. „Wessen Wunsch ist es nicht, nach Deutschland zu einer Studienreise zu fahren!" „Glauben Sie wirklich, daß man schwedisches Theater unten in Deutschland verstehen würde", fragte Lars Hanson im Laufe der Unterhaltung? „Wir lernen ja Deutsch in der Schule, aber in Deutschland lernt man nicht schwedisch." Ich erzählte ihm von dem dänischen Gastspiel bei Heinrich George im Berliner Schillertheater vor vollbesetztem Hause, vor einem Publikum von Bühnen- und Filmleuten, die mit großem Interesse das Spiel ihrer dänischen Kollegen auf der Bühne verfolgten.

Dann kamen wir auf die Bewegung der „Volksparktheater" zu sprechen, die Lars Hanson als gut und gesund bezeichnete, doch ist er selbst nie dort aufgetreten, da er langjährige Verträge mit dem Königl. Dramatischen Theater hat.

Wir sprachen weiter über Theaterkrisen über Film und Radio aber Lars Hanson meinte, daß das gute Theater *niemals* durch Film und Radio verdrängt werden kann, sondern in seiner Form weiter bestehen wird als ein Kulturfaktor, den wir alle nötig zum Leben brauchen.

Marguerite Duvinage

bergs »Karl XII« med Lars Hanson i Hovedrollen. Hvilken Kontrast til »Gustav Vasa«! I Karl XII ser vi ingen syg Konge, som efter sine heldige og uheldige Resultater vender hjem, vi ser en Enehersker af næsten overnaturlig Majestæt, som tvinger Rigets Herrer paa Knæene. Vi oplever med Lars Hansons »Karl XII« den store Konges sidste Livsafsnit, som i Spidsen af sine Soldater faldt foran Festningen Fredriksten i Norge. Men det er ikke alene for disse Kongerollers Skyld han fortjener Titlen »Kongen blandt Skuespillerne«. Han bærer dette Navn fordi han gennemforer enhver Rolle med Overlegenhed. Han er en Skuespiller der raader over alle Slags Registre, en Skuespiller som kan spille baade historiske og moderne Roller.

Lars Hanson roser særlig det tyske Teater, hvis Indflydelse det svenske Teater kan takke meget for. »Hvem onsker ikke at tage paa en Studierejse til Tyskland!« »Tror De virkelig, at man vilde forstaa svensk Teater i Tyskland?«, sporger Lars Hanson. »Vi lærer ganske vist det tyske Sprog i Skolen, men i Tyskland lærer man ikke det svenske Sprog.« Jeg fortalte ham om det danske Gæstespil hos Heinrich George i Berliner Schillertheater, hvor et Publikum — Teater- og Filmmennesker — fulgte de danske Kollegaers Spil paa Scenen med stor Interesse.

Saa kom vi til at tale om »Folkeparkteatret«, som Lars Hanson betegner som en udmærket Indrettelse. Han selv har hidtil ikke kunnet optræde paa denne Scene paa Grund af mangeaarige Kontrakter med det Kongelige Dramatiske Teater.

Til Slut talte vi om Teaterkrise, om Film og Radio, men Lars Hanson mener, at det gode Teater aldrig vil blive fortrængt af Film eller Radio, men at det vil blive bestaaende som en Kulturfaktor, som bruges til Livet.

Marguerite Duvinage

man Strindbergs »Karl XII» med Lars Hanson i titelrollen. Vilken kontrast till »Gustav Vasa»! Vi se inte i Karl XII en sjuk, trött och till döds utpinad konung, som efter alla sina framgångar och misslyckanden återvänder till fosterlandet. Vi se i honom en enväldshärskare av till hälften övernaturligt majestät, vilken genom sin blick tvingar Rikets Herrar på knä mot deras vilja. Vi uppleva med Lars Hansons Karl XII den store konungens sista levnadsdagar, innan han i spetsen för sina trupper faller framför Fredrikstens fästning i Norge.

Men inte för sina konungagestalters skull förtjänar Lars Hanson titeln »konungen bland skådespelarna». Detta är han genom den överlägsenhet, med vilken han griper sig an och genomför varje roll. Han är en skådespelare, som förfogar över alla register, som kan spela både historiska och helt moderna roller.

Särskilt livligt berömmer Lars Hanson den förträffliga tyska teatern, vilkens inflytande på svensk teater ofta varit stort. — »Vem önskar inte att kunna göra en studieresa till Tyskland!» »Tror Ni verkligen, att man skulle förstå svensk teater därnere?» frågade Lars Hanson under samtalets gång. »Här lära vi ju tyska redan i skolan, men i Tyskland lär man sig icke svenska». Jag berättade då om det danska gästspelet hos Heinrich George i Berlins Schillertheater, som spelade för fullsatt salong, inför en publik av skådespelare och filmfackmän, vilka alla följde de danska kollegernas spel med stort intresse.

Sedan kommo vi att tala om rörelsen »folkparkteatrar», vilken rörelse Lars Hanson betecknade som bra och sund. Dock har han själv aldrig uppträtt där, emedan han har ett mångårigt kontrakt med Dramatiska Teatern.

Vi samtalade även om teaterkriser, film och radio, men Lars Hanson var av den åsikten, att *god* teater aldrig kan trängas ut av film och radio utan alltid kommer att bestå såsom en kulturfaktor, vilken är ett livsvillkor för oss alla.

Marguerite Duvinage

Niederländischer Arbeitsdienst — ganz nach deutschem Vorbild

Der im Aufbau befindliche niederländische Arbeitsdienst hat vor einiger Zeit die ersten Schulungslager eingerichtet, in denen die Führeranwärter ausgebildet werden

Nederlandsk Arbejdstjeneste — efter tysk Mønster

Den nederlandske Arbejdstjeneste, som befinder sig under Opbygning, har for nogen Tid siden oprettet de første Lejre, hvor de fremtidige Førere uddannes

1. *I flot Marsch gaar det til Arbejdet* • **2.** *Mange Hjulbøre maa fyldes med Jord for Vejene til Lejren er færdig* • **3.** *Et Skilt over Marketenderiet i Arbejdstjenestelejren. »I den lystige Spade« lyder Indskriften.* • **4.** *Arbejdstjenestens Symbol, Spaden, udført i Smedejern, over Indgangsporten til Lejren* • **5.** *En vigtig Indretning: Lejrbrevkassen* • **6.** *Haandboldspil — en behagelig Afveksling efter den teoretiske Undervisning. Sporten spiller overhovedet en stor Rolle i Lejren* • **7.** *Med forenede Kræfter jævnes Vejene til Lejren* • **8.** *Et Hjørne i Arbejdstjenestelejrens Køkken* • **9.** *Værkstedet, hvor Vejvisere og Skilte fremstilles* • **10.** *Spøgelsesskibet fra »Den flyvende Hollænder« som Pynt i en Stue*

Nederländsk arbetstjänst — helt efter tyskt mönster

Den nederländska arbetstjänsten, som nu håller på att organiseras, inrättade för någon tid sedan det första skollägret för utbildning av ledar-aspiranter

1. *I marschtakt bär det av till arbetet* • **2.** *Mången skottkärra måste lastas med jord, innan tillfartsvägen är färdig* • **3.** *Skylten till lägret* • **5.** *En viktig inrättning: lägerbrevlådan* • **6.** *Handboll — en angenäm rekreation efter utförda symbol — spaden — över inkörsporten till lägret* • **5.** *En viktig roll i lägret* • **7.** *Med förenade krafter jämnas vägen till lägret* • **8.** *En blick in i ett hörn av lägrets prydliga kök* • **9.** *En blick in i verkstaden, där vägvisare och skyltar tillverkas* • **10.** *Spökskeppet »Den flygande holländaren» som dekoration i ett av samlingsrummen*

3. Das in Schmiedeeisen ausgeführte Symbol des Arbeitsdienstes, der Spaten über dem Eingangstor zum Lager

5. Eine wichtige Einrichtung: der Lagerbriefkasten

6. Handballspiel — eine angenehme Entspannung nach theoretischem Unterricht. Der Sport spielt überhaupt eine große Rolle im Lager

4. Aushängeschild der Kantine im Arbeitsdienstlager. „In fröhlichen Spaten" verkündet die Inschrift

7. Mit vereinten Kräften werden die Zufahrtswege zum Lager geebnet

8. Blick in eine Ecke der sauberen Küche des Arbeitsdienstlagers

9. Blick in die Werkstatt, wo die Wegweiser und Aushängeschilder hergestellt werden

10. Das Geisterschiff des „Fliegenden Holländers" als Schmuck einer Wohnstube

Arbeitskameraden Helfen aus

Künstlerisches Freizeitschaffen im Volksbildungswerk der NS.-Gemeinschaft „Kraft durch Freude"

Berlin, im Juni 1941

Monatelang haben sie gemalt und gebastelt, die Schlosser und Dreher, die Ingenieure, Mechaniker und Hilfsarbeiter, die sich in ihren Betrieben zu künstlerischem Freizeitschaffen zusammengefunden haben. Nun stellen sie die Früchte ihres Fleißes aus. Angehörige und Arbeitskameraden sind in Scharen gekommen; staunend wandern sie von Tisch zu Tisch.

Was gibt es da nicht alles zu sehen! An den Wänden hängen Hunderte von Zeichnungen und Gemälden. Noch sind viele Kopien darunter — zumeist die ersten Versuche mit Pinsel und Farbe. Wer schon weiter ist, versucht die heimatliche Landschaft oder das Menschengesicht zu gestalten. Ein besonderer Tisch ist den Bildhauern unter den Arbeitskameraden vorbehalten. In den Kursen des Volksbildungswerkes arbeiten sie nach lebendem Modell; gemeinsam besuchen sie den Zoo und erhaschen mit dem Bleistift die flüchtigen Bewegungen von Bär und Gemse.

Wer sich nicht gleich an die Kunst herantraut, findet in den Bastelkursen des Volksbildungswerkes den Weg zum Kunsthandwerk. Hübsche und praktische Dinge aus Holz, Metall und Leder liegen auf den Tischen ausgebreitet. Die Frauen sind mit Handarbeiten vertreten, mit Stickereien nach alten Motiven ... Fotos aus Rom, Madeira und Tripolis beweisen, welch großes Stück Welt der Arbeiter mit „Kraft durch Freude" kennenlernen durfte.

Auch die Lehrlinge eines bekannten Metallwerkes stehen nicht zurück. Sie sind wahre Künstler im Flugzeug-Modellbau; ihr Tisch ist ständig umlagert.

Das größte Interesse aber findet die Sonderausstellung der Verwundeten eines Berliner Reservelazaretts. O ja, die Bastelkurse des Volksbildungswerks sind bei den Verwundeten ganz besonders beliebt! Sie schenken Freude und verkürzen die lange Genesungszeit; außerdem stellt Bastelarbeit eine unvergleichliche Therapie für die Hand- und Armverletzten dar. Eifrig erklären die feldgrauen Bastler den Besuchern ihre Arbeiten. Wahrhaftig ein guter Gedanke des Volksbildungswerkes, diese Basteltherapie unter dem Motto „Kraft durch Freude".

1. Bronzereliefs eines Arbeiters · 2. Bauernstube aus Resten von Eisenblech · 3. Skulpturen, von Arbeitern geschaffen · 4. Freizeitarbeit eines Schlossers · 5. Segelflugmodelle — Arbeiten von Lehrlingen · 6. Gemälde eines Drehers · 7. „Das habe ich gemacht" · 8. Spielzeug für Soldatenkinder · 9. Verwundete stellen Bastelarbeiten aus · 10. Ein Soldat bastelte diesen Hühnerhof · 11. Verwundete bauten Schiffsmodelle

7

8

9

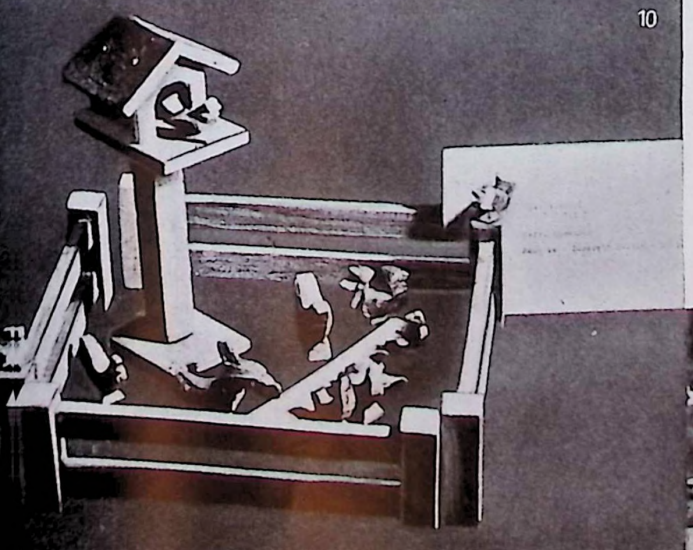
10

und finden viel Interesse

Arbejdskammeraternes Udstilling, som vækker stor Interesse

Kunstnerisk Fritidsbeskæftigelse i NS.-Gemeinschaft »Kraft durch Freude« Folkedannelsesværk

Berlin, i Juni 1941

Klejnsmede, Drejere, Ingeniører, Mekanikere og Hjælpearbejdere, som i deres Virksomheder har fundet sammen til kunstnerisk Fritidsbeskæftigelse, har arbejdet og malet i maanedvis. Og nu er der Udstilling, hvor de viser, hvad de har præsteret. Deres Familier og Arbejdskammerater er kommet; de gaar fra Bord til Bord og beundrer alle de Ting, som er udstillet.

Der er meget at se paa! Paa Væggene hænger flere Hundrede Tegninger og Malerier. Der er mange Kopier blandt dem — for det meste det første Forsøg med Pensel og Farve. Nogle, som er bedre uddannet, forsøger at gengive de hjemlige Landskaber eller Menneskets Ansigt. Billedhuggerne har et særligt Bord blandt Arbejdskammeraterne. De arbejder i Folkedannelsesværkets Kursus efter levende Modeller; de gaar sammen i zoologisk Have, hvor de med Blyanten gengiver de vilde Dyrs Bevægelser.

Dem, som ikke straks tør begynde med Kunsten, finder i Folkedannelsesværkets Slojdkursus Vejen til Kunsthaandværket. Smukke og praktiske Ting af Træ, Metal og Læder ligger udspredt paa Bordene. Kvinderne er repræsenteret med Haandarbejder og Broderier efter gamle Motiver. Fotogrupperne i Virksomhederne er særlig ivrige. Fotografier fra Rom, Madeira og Tripolis beviser, hvor meget Arbejderne lærer at kende gennem »Kraft durch Freude«. Døg Lærlingene fra en kendt Virksomhed i Metalbranchen stod heller ikke tilbage for deres ældre Arbejdskammerater. De er rigtige Kunstnere i Modelbygning af Flyvemaskiner; deres Bord er altid omringet.

Et Berliner Reservelasarets Saarede har en særlig Udstilling, som vækker den største Interesse. Jo, de Saarede er særlig interesseret i Folkedannelsesværkets Slojdkursus. Her finder de Glæde, og de forkorter den lange Rekonvalescenttid; desuden er Slojdarbejdet den bedste Terapi for Haand- og Armbeskadigelser. Soldaterne er stolte af deres Arbejder og med Glæde forklarer de deres Præstationer. — Folkedannelsesværket er virkelig en god Idé under Mottoet »Kraft durch Freude«.

1. *En Arbejders Broncerelief* • **2.** *En Bondestue fremstillet af Blikrester* • **3.** *Arbejderes Skulpturer* • **4.** *En Klejnsmeds Arbejde i Fritiden* • **5.** *Lærlinges Arbejde—Sejlflyvermodeller* • **6.** *En Drejers Maleri* • **7.** *»Det har jeg lavet«* • **8.** *Legetøj for Soldaterbørn* • **9.** *Saaredes Udstilling af Slojdarbejder* • **10.** *Denne Hønsegaard er en Soldats Arbejde* • **11.** *Saarede bygger Skibsmodeller*

Arbetskamrater utställer och finner stort intresse

Konstnärligt fritidskapande inom »Kraft durch Freude«s folkbildningsverk

Berlin i juni 1941

I månader har de målat och knåpat, svarvarna, ingenjörerna, mekanikerna och hjälparbetarna, som har funnit varandra inom företagen och förenats i konstnärligt skapande under fritiden. Nu har de anordnat utställning för att visa resultaten av sin flit. Anhöriga och arbetskamrater har kommit i stora skaror. Förvånade vandrar de från bord till bord.

Och vad finns väl där inte att se! På väggarna hänger hundratals teckningar och målningar. Ännu är visserligen en stor del av dem kopior, — mestadels de första försöken med färg och pensel. De, som har kommit litet längre, försöker återge hembygdens landskapsbild eller ett människoansikte. Ett särskilt bord är reserverat för bildhuggarna bland arbetskamraterna. I folkbildningsverkets kurser arbetar de med levande modell. Gemensamt besöker de Zoo och fångar där med pennan björnens och gemsens snabba rörelser.

Den, som inte genast vågar sig på konsten, finner vägen till konsthandverket genom folkbildningsverkets kurser i små handarbeten. Vackra och praktiska saker av trä, metall och läder ligger utbredda på borden. Kvinnorna är representerade genom broderier och andra syarbeten efter gamla motiv. Särskilt ivrigt arbetar fotogruppen inom företagen. Fotografier från Rom, Madeira och Tripolis bevisar, vilken stor del av världen arbetaren har haft tillfälle att lära känna genom »Kraft durch Freude».

Inte heller lärlingarna vid en bekant metallfabrik står tillbaka. De är verkligen konstnärer i fråga om att bygga modellflygplan. Deras bord är ständigt omgivet av en tät skara beundrande åskådare.

Det största intresset röner emellertid specialutställningen av arbeten, utförda av sårade på ett reservlasarett i Berlin. Ja, folkbildningsverkets kurser för uppövande av fingerfärdigheten är särskilt omtyckta bland de sårade. De skänker glädje och förströelse och förkortar den långa sjukhusvistelsen. Dessutom utgör dessa knåparbeten en utomordentligt välgörande uppmjukningsgymnastik för de soldater, som har sårats i en hand eller en arm. Ivrigt förklarar de fingerfärdiga fältgrå sina arbeten för besökarna. Det är sannerligen en god tanke av folkbildningsverket denna metod med fingerfärdighetsarbeten såsom medicin för de sårade under mottot »Kraft durch Freude».

1. *En arbetares bronsrelief* • **2.** *Bondstuga av bleckplåtsrester* • **3.** *Skulpturer, gjorda av arbetare* • **4.** *En klensmeds fritidsarbete* • **5.** *Modell till segelflygplan — arbeten av lärningar* • **6.** *Målning av en svarvare* • **7.** *»Det har jag gjort»* • **8.** *Leksaker för soldatbarn* • **9.** *Sårade ställer ut sina med stor fingerfärdighet gjorda arbeten* • **10.** *En soldat har knåpat ihop denna hönsgård* • **11.** *Sårade bygger fartygsmodeller*

11

DR. WYNAND FRANS:

Den Haag — Porträt einer holländischen Stadt

HAAG — PORTRÆT AF EN HOLLANDSK BY · HAAG — PORTRÄTT AV EN HOLLÄNDSK STAD

Den Haag, im Juni 1941

Holland ist nicht nur das Land der Markener Kurzhosen, der Holzschuhe und puppenhaften „Zuidersee"-Häuschen. Holland hat noch viele Zeugen prachtvoller mittelalterlicher Architektur, vor allem Kirchenbauten, aber auch, meist in den südlichen Provinzen, Profanbauten.

Als mittelalterlicher Profanbau besonders interessant ist das alte Schloß der holländischen Grafen in Den Haag, der berühmte „Rittersaal", erbaut vom Grafen Floris V. in der zweiten Hälfte des 13. Jahrhunderts. Der Giebel dieses frühgotischen Baudenkmals mutet fast wie der einer Kirche an. Das Gebäude, das bis zum 10. Mai 1940 den gemeinschaftlichen Sitzungen der Ersten und Zweiten Kammer der Generalstaaten diente, liegt an einem geräumigen, von mehreren älteren und neueren Gebäuden eingeschlossenen Platz oder vielmehr Hof, der „Binnenhof" heißt.

Man betritt den heutigen Binnenhof durch Torbogen — an drei Seiten —, die gegen Ende des 19. Jahrhunderts eingebaut wurden. Die Gebäude des Binnenhofs dienten bis zum Mai 1940 hauptsächlich der Landesregierung: Erste und Zweite Kammer hatten hier ihre Versammlungsräume; einzelne Ministerien befanden sich hier. In einem Flügel des Binnenhofs ist der alte Saal noch zu sehen, wo die Generalstaaten in der Zeit der Republik (1579—1795) ihre Versammlungen abhielten. Ungeachtet der großen architektonischen Verschiedenheiten zeigt der Binnenhof doch eine wunderbare, wirkungsvolle Einheit.

Das alte Den Haag hat heute immer noch das Gepräge der Residenz. Es hat etwas Feierliches, Ruhiges und Majestätisches; im allgemeinen hat es nicht die bekannte Struktur der gebogenen Linie wie die Amsterdamer Grachten und auch so manche holländische Kleinstadt; es ist vielmehr nach der schnurgeraden Linie gezogen. Bis vor einem Vierteljahrhundert fehlte dem Haag noch das Treiben einer geschäftigen Stadt, aber das hat sich geändert; die Haager Altstadt hat jetzt ihre belebten Ladenstraßen und einen geräuschvollen modernen Straßenverkehr. Das städtische Leben ist fast so rege wie in den anderen Großstädten Hollands.

Ruhe und vornehme Stille findet man jetzt eher in den ausgedehnten Wohnvierteln der Neustadt. Ein großer Teil dieser Viertel ist im 19. Jahrhundert erbaut und hat den Charakter dieser Zeit. Ein nicht geringerer Teil aber ist im 20. Jahrhundert, und namentlich nach 1918, erbaut worden, und dort erkennen wir die Merkmale jener starken, konstruktiven, modernen Architektur, die den holländischen Baumeistern einen bedeutenden Namen in Europa gegeben hat. Das neueste Den Haag ist in einzelnen Teilen, wie im Süden der Stadt, ein glänzendes Beispiel des bodenständigen Wesens Hollands. Auch diese Viertel sind stimmungsvoll, aber es ist eine ganz andere Stimmung als die der Altstadt: hier die Stimmung der Vergangenheit und der Tradition, dagegen dort die zielbewußte Gegenwart.

Eines aber muß hier zum Schlusse gesagt werden: die Gegenwart Hollands ist keine Jugend. Das holländische Wesen, wie es sich hier in den guten Beispielen moderner Architektur offenbart, bedeutet die Mittagshöhe eines wohlhabenden Lebens. Dem unparteiischen Betrachter muß das auffallen. Erst wenn Holland sich seines im Grunde deutschen Blutes bewußt geworden ist, wird die Baukunst dieses Landes vom Hauch wahrhafter neuer Jugend durchweht werden.

Haag, i Juni 1941

Holland er ikke blot Landet med de korte Markenbukser, Træskoene og »Zuiderso«-Dukkehusene. Holland ejer endnu mange Vidnesbyrd om pragtfuld middelalderlig Arkitektur, frem for alt Kirkebygninger, men ogsaa, mest i de sydlige Provinser, verdslige Bygninger.

Som middelalderlig verdslig Bygning er de hollandske Grevers gamle Slot i Haag, den beromte »Riddersal«, særlig interessant; det blev opført af Grev Floris V i anden Halvdel af det trettende Aarhundrede. Gavlen paa dette Bygningsmonument for den tidlige Gotik virker ganske som en Kirkes Gavl. Bygningen, der indtil den 10. Maj 1940 anvendtes af Generalstaternes Første og Andet Kammer til deres fælles Moder, ligger paa en rummelig af flere ældre og nyere Bygninger omgivet Plads eller snarere Gaard, der kaldes „Binnenhof«.

Man kommer ind i den nuværende »Binnenhof« igennem Portaler — paa tre Sider — der blev bygget imod Slutningen af det nittende Aarhundrede. »Binnenhofs« Bygninger har indtil Maj 1940 hovedsagelig været anvendt af Landsregeringen: Første og Andet Kammer havde her deres Forsamlingslokaler; enkelte Ministerier var ogsaa anbragt der. I en af »Binnenhofs« Floje kan man endnu se den gamle Sal, i hvilken Generalstaterne i Republikens Tid afholdt deres Moder. Trods de store arkitektoniske Forskelligheder virker »Binnenhof« dog som en vidunderlig, virkningsfuld Enhed.

Det gamle Haag har endnu idag stadig Residensstadens Præg. Haag har noget højtideligt, roligt og majestætisk ved sig; i Almindelighed har Byen ikke den krumme Linjes bekendte Struktur saaledes som Amsterdams Grachter og tillige som mangen en hollandsk Smaaby; den er tværtimod bygget efter den snorlige Linje. Indtil for et kvart Aarhundrede siden fattedes Haag en Forretningsbys Færden; men dette er blevet anderledes. Haags gamle By har nu sine livlige Stroggader med Butiker og en larmende moderne Gadetrafik. Bylivet er der næsten lige saa intensivt som i Hollands andre Storbyer.

Ro og fornem Stilhed finder man nu snarere i den nye Bys udstrakte Boligkvarterer. En stor Del af disse Kvarterer er bygget i det nittende Aarhundrede og bærer denne Tids Præg. Men en ikke ringere Del er bygget i det tyvende Aarhundrede, navnlig efter 1918, og der iagttager vi de Symptomer paa en stærk, konstruktiv, moderne Arkitektur, som har givet de hollandske Bygmestre et betydeligt Navn i Evropa. Det allernyeste Haag er i enkelte Dele af Stadens sydlige Omraade et glimrende Eksempel paa Hollands Hjemtroskab. Ogsaa disse Kvarterer har deres Stemning, men det er en ganske anden Stemning end den i de gamle Bydele: — her er det Fortidens og Traditionens Stemning, der derimod den maalbevidste Nutid. Men en Ting skal her til Slut fastslaas: Hollands Nutid er ingen Ungdom. Det hollandske Væsen udtrykker, som det her aabenbarer sig i gode Eksempler paa moderne Arkitektur, Højdepunktet i et velhavende Folks Tilværelse.

Paa den upartiske Betragter maa det virke paafaldende. Først, naar Holland bliver sig sit i Grunden tyske Blod bevidst, vil dette Lands Bygningskunst blive beaandet af en virkelig ny Ungdom.

Haag i juni 1941

Holland är inte endast Markener-byxornas, träskornas och de dockliknande »Zuidersee«-husens land. Holland har också mycket, som vittnar om praktfull, medeltida arkitektur, framförallt kyrkor men också, mestadels i de sydliga bygderna, profanbyggnader.

Särskilt intressant som medeltida profanbyggnad är den holländska grevens gamla slott i Haag, den berömda »riddarsalen«, byggd av greve Floris V under trettonde århundradets senare hälft. Gaveln på detta minnesmärke från den tidigare gotiken erinrar nästan om en kyrka. Byggnaden, som fram till den 10:de maj 1940 begagnades för generalstaternas första och andra kammares gemensamma sessioner, ligger vid en stor, av flera äldre och nyare byggnader inramad plats eller gård, som heter »inre gården«.

Man beträder nutidens inre gård genom portvalv — på tre sidor — som byggdes i slutet av förra århundradet. Den inre gårdens byggnader stodo fram till i maj i fjol huvudsakligen till regeringens förfogande. Första och andra kammaren hade här sina sessionssalar, och enstaka ministerier hade också sitt säte här. I en flygel på den inre gården kan man ännu se den gamla sal, i vilken generalstaterna sammanträdde under republikens tid (1579—1795). Trots de stora arkitektoniska olikheterna uppvisar den inre gården en underbar, verkningsfull enhetlighet.

Det gamla Haag bär ännu prägeln av residensstad. Någonting högtidligt, lugnt och majestätiskt vilar över staden. I stort sett har den inte de böjda linjernas bekanta struktur, som man finner i Amsterdam och mången holländsk småstad. Tvärtom är den byggd efter snörräta linjer. Fram till för ett kvartssekel sedan saknade Haag affärsstadens jäktande tempo, men detta har ändrat sig. Den gamla staden i Haag har nu sina livliga affärsgator och en bullersam, modern gatutrafik. Livet i staden är nu nästan lika livligt som i Hollands övriga storstäder.

Lugn och upphöjd ro finner man nu snarare i de nyare stadsdelarnas vidsträckta bostadskvarter. En stor del av dessa byggdes på 1800-talet och präglas av denna tids karaktär. Men en icke mindre del har byggts i vår tid, i synnerhet efter år 1918, och där finna vi de typiska dragen hos den starka, konstruktiva, moderna arkitektur, som har förlänat holländska arkitekterna ett betydande namn i Europa. Det nyaste Haag är i enstaka delar i söder ett glänsande exempel på Hollands jordbundenhet. Även dessa kvarter äro stämningsfulla men på ett helt annat sätt än den gamla staden. Där råder det förgångnas och traditionens stämning men här den målmedvetna nutidens.

Ett måste emellertid sägas till slut: Hollands nutid är ingen ungdom. Hollands väsen, sådant som det här uppenbarar sig i goda exempel på modern arkitektur, betyder ett välbärgat livs middagshöjd. Detta måste falla den opartiske iakttagaren i ögonen. Först när Holland har blivit medvetet om sitt i grund och botten tyska blod, kommer bygnadskonsten i detta land att genomsusas av den verkliga, nya ungdomens andedräkt.

1. Das Zeughaus im alten Haag • 2. Blick in den Binnenhof; Gebäudegruppe aus dem 17. Jahrhundert • 3. Blick auf das Maurits-Haus • 4. Modernes Schulgebäude im neuen Haag

1. Tojhuset i det gamle Haag • 2. Binnenhof, Gruppe af Bygninger fra det syttende Aarhundrede • 3. Mauritshuset • 4. Moderne Skolebygning i det nye Haag

1. Tyghuset i det gamla Haag • 2. Blick mot »den inre gården«, byggnadsgrupp från 1600-talet • 3. Utsikt mot Mauritz-huset • 4. Modern skolbyggnad i det nya Haag

BLICK IN BERLINER VARIETÉS

Scener fra en Varieté i Berlin

Från en varieté i Berlin

Winter Garten

SCALA

PLAZA

LEIBSTANDARTE ADOLF HITLER

BEGEGNET BULGARISCHEM VOLKSTUM

Foto-Sonderbericht für „Freude und Arbeit" von Ilse Steinhoff

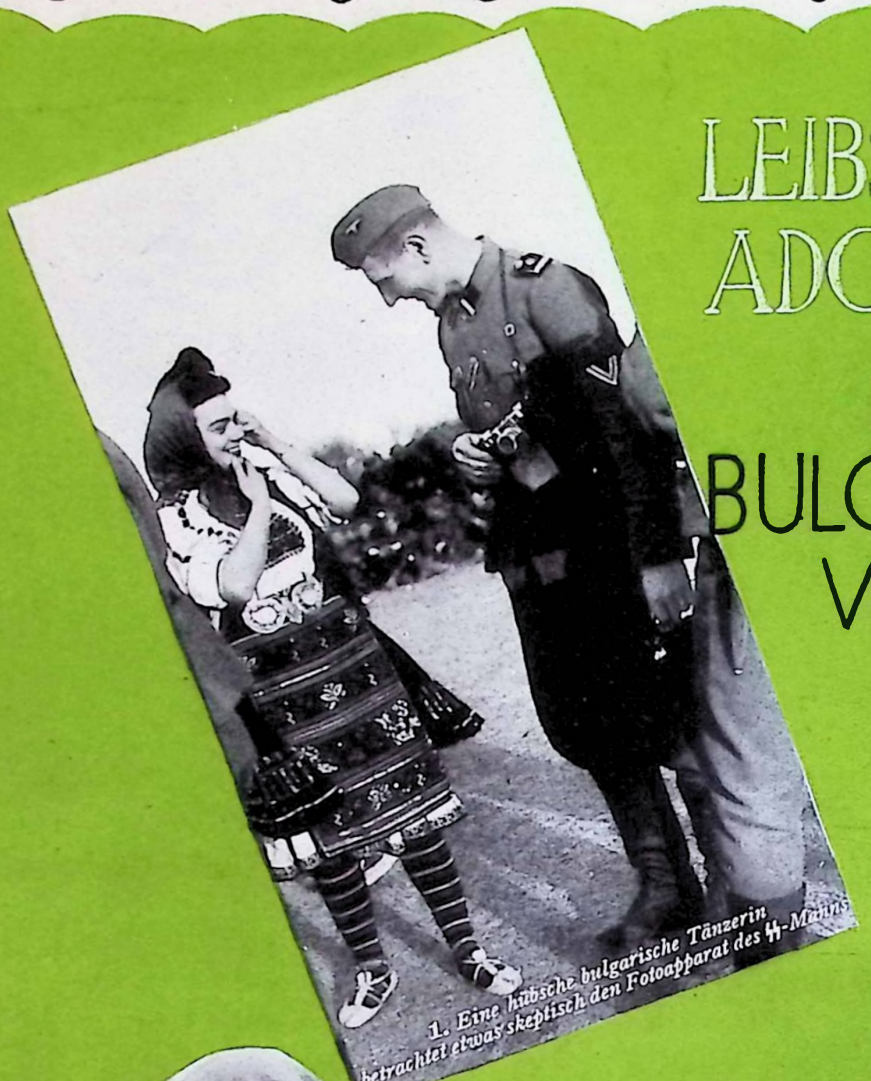

1. Eine hübsche bulgarische Tänzerin betrachtet etwas skeptisch den Fotoapparat des SS-Mannes

2. Szene aus einem bulgarischen Volkstanz

Livstandarten Adolf Hitler møder bulgarske Skikke

Leibstandarte Adolf Hitler inför den bulgariska folkvärlden

3. Eine lustige bulgarische Gruppe wird zur Erinnerung geknipst

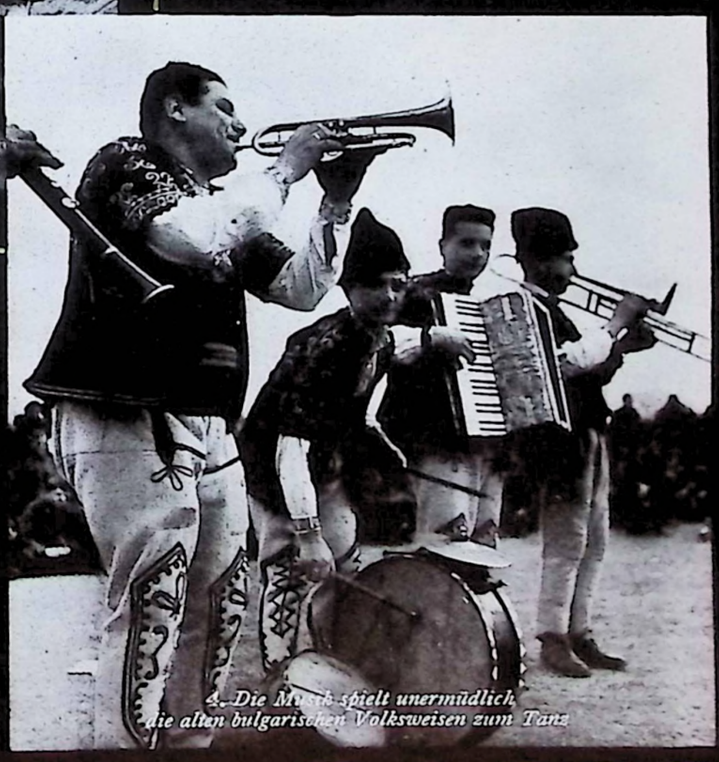

4. Die Musik spielt unermüdlich die alten bulgarischen Volksweisen zum Tanz

1. *En sød bulgarsk Danserinde betragter noget skeptisk SS.-Mandens Fotografiapparat* • **2.** *Scener fra en bulgarsk Folkedans* • **3.** *En lystig bulgarsk Gruppe fotograferes til Erindring* • **4.** *Musikken spiller de gamle bulgarske Folkeviser til Dansen*

1. *En vacker bulgarisk danserska tittar något misstroget på SS.-mannens fotografiapparat* • **2.** *Scener ur en bulgarisk folkdans* • **3.** *En glad bulgarisk grupp förevigas* • **4.** *Musiken spelar oavbrutet de gamla bulgariska dansmelodierna*

LEIBSTANDARTE
ADOLF HITLER

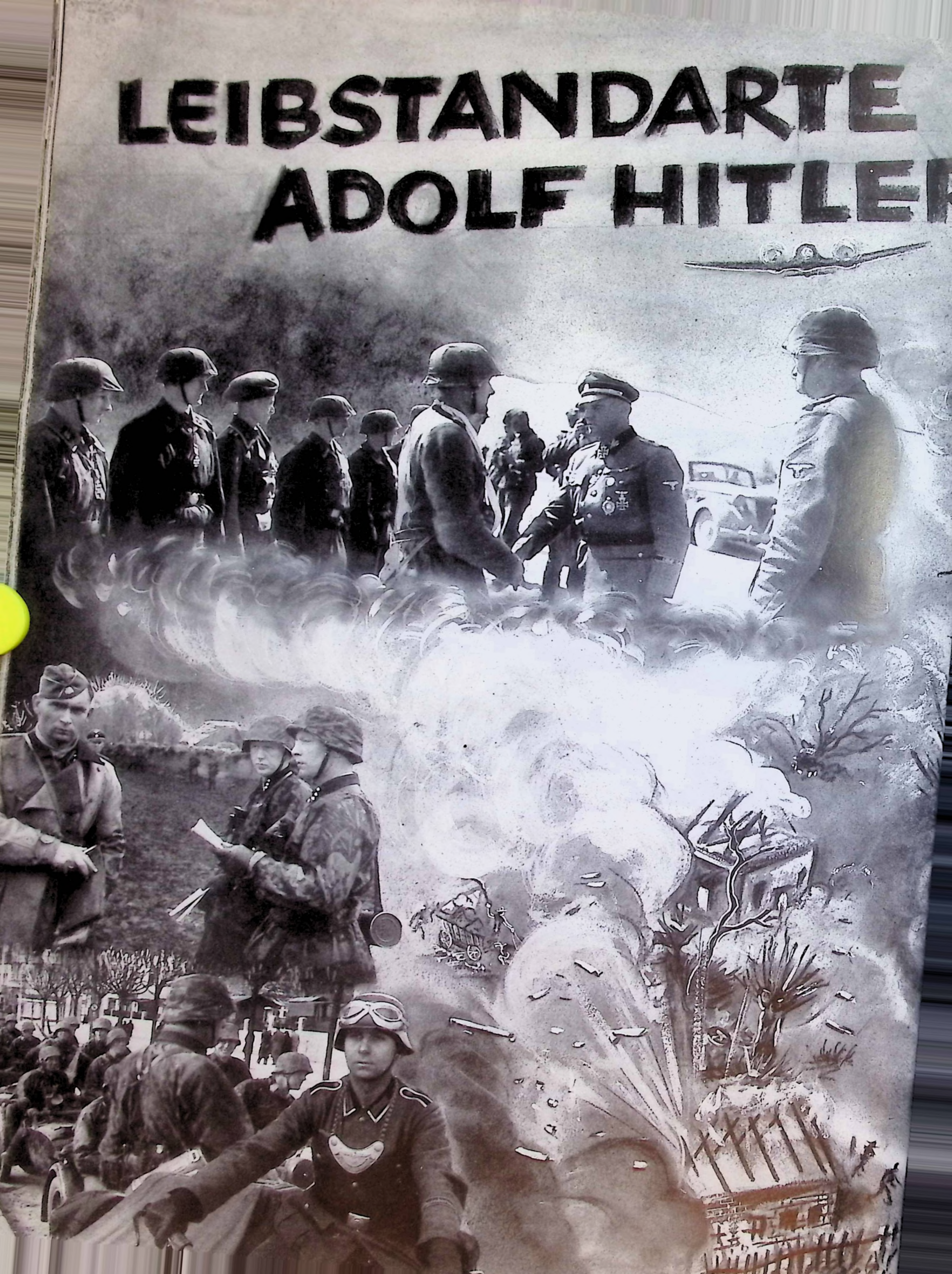

IM KAMPF

Livstandarten Adolf Hitler i Kamp

Leibstandarte Adolf Hitler i strid

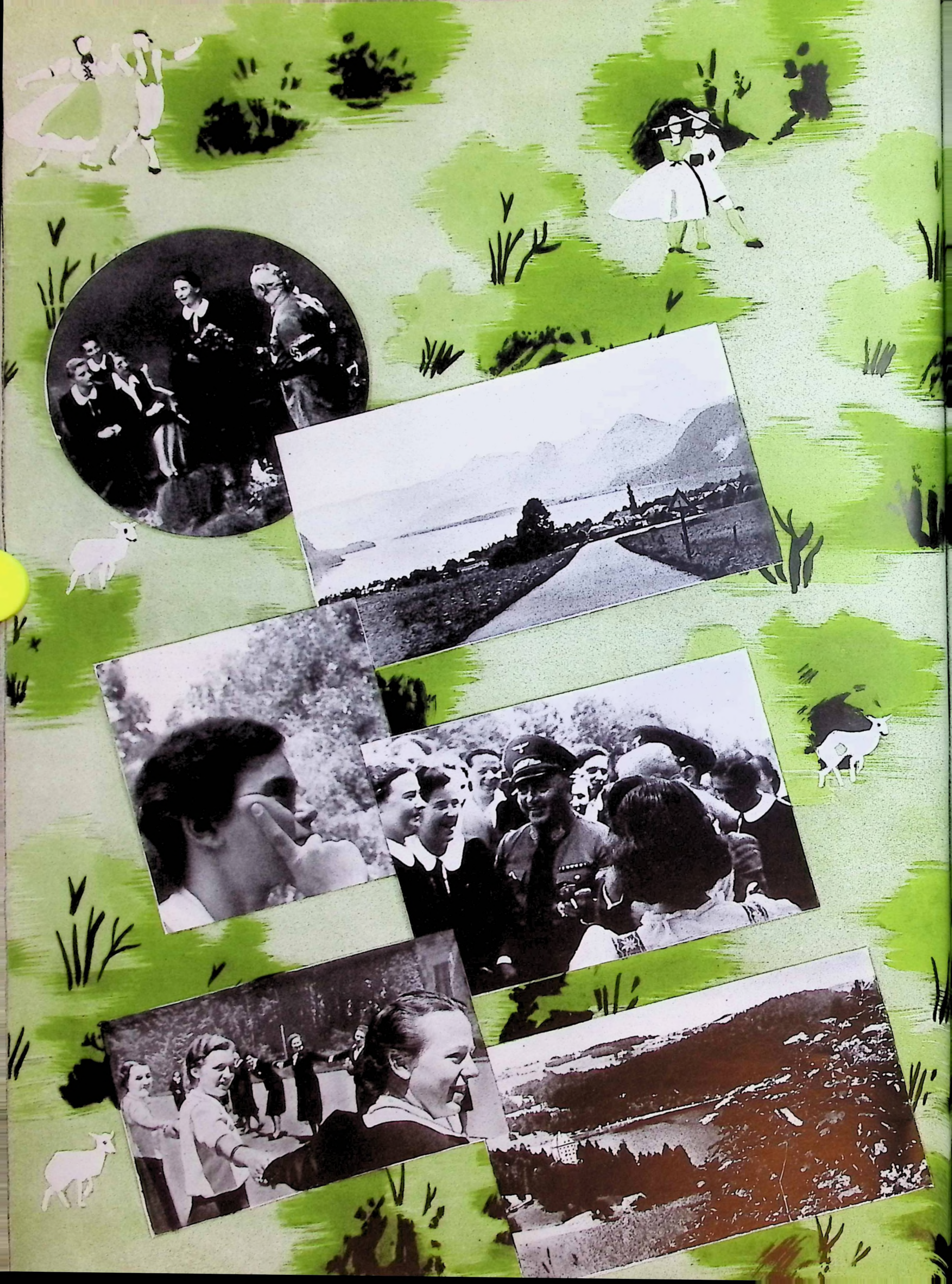

HERRLICHE
DEUTSCHE GAUE
Vidunderligt tysk Landskab
Härliga tyska trakter

GEBURTSTAGE ZUM NACHDENKEN IM JUNI

1. 6. 1780
Karl von Clausewitz

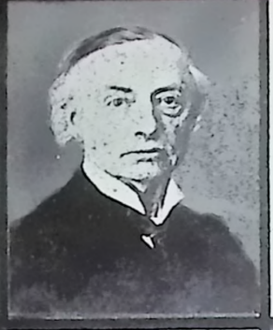

2. 6. 1857
Karl Giellerup, dänischer Dichter

3. 6. 1844
Detlev v. Liliencron

6. 6. 1599
Velasquez

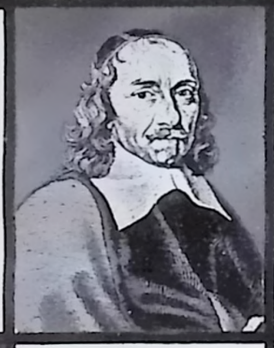

6. 6. 1606
Corneille

6. 6. 1896
Itale Balbo

8. 6. 1810
Robert Schumann

8. 6. 1872
Reichspostminister Dr. M. Ohnesorge

7. 6. 1879
Der Polarforscher Knut Rasmussen

9. 6. 1810
Der Komponist Otto Nicolai

10. 6. 1869
Prof. Paul Schultze-Naumburg

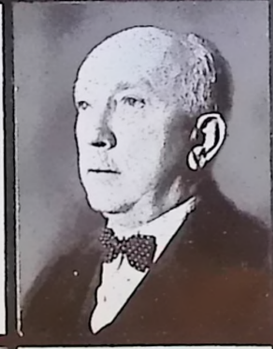

11. 6. 1864
Richard Strauß

15. 6. 1843
Edv. Grieg

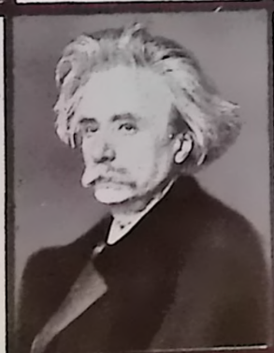

17. 6. 1810
Ferd. Freiligrath

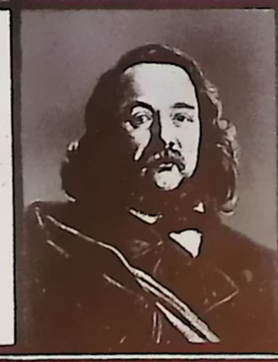

17. 6. 1894
SA.-Obergruppenführer Wilhelm Schepmann

17. 6. 1900
Reichsleiter
Martin Bormann

19. 6. 1896
Gauleiter
von Ostpreußen
Oberpräsident
Erich Koch

18. 6. 1868
Reichsverweser
Nik. v. Horthy

6. 6. 1869
Siegfried Wagner

19. 6. 1623
Der französische
Mathematiker
und Philosoph
Pascal

← **21. 6. 1902**
Gauleiter
von Magdeburg-Anhalt
Reichsstatthalter
Rud. Jordan

22. 6. 1767 →
Wilhelm von Humboldt

22. 6. 1861
Admiral Graf Spee

22. 6. 1865
Der ostmärkische
Schriftsteller
Hermann Kienzl

22. 6. 1893
Staatsrat Görlitzer

22. 6. 1896
Gauleiter
von Mainfranken
Dr. Otto Hellmuth

22. 6. 1901
Reichskulturwalter
Hans Hinkel

23. 6. 1804
August Borsig

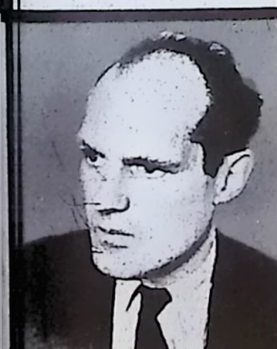

26. 6. 1898
Prof.
W. Messerschmitt

28. 6. 1712
J. J. Rousseau

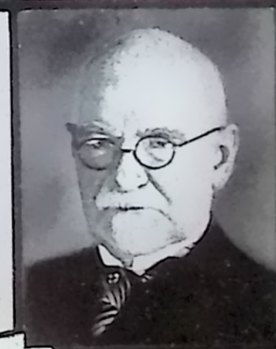

29. 6. 1869
Der Schriftsteller
Paul Rohrbach

29. 6. 1882
Reichsminister
Franz Seldte

Fodselsdagskalender i Juni Maaned

Födelsedagar att komma ihåg i juni

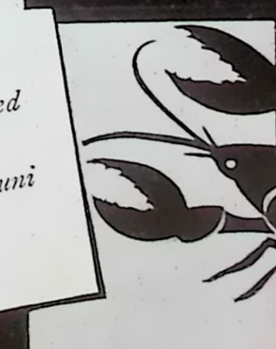

INTERNATIONALE KONGRESS- und VERBANDS-NACHRICHTEN

13 Nationen gründen die Internationale Rechtskammer

Reichsminister Dr. Frank als erster Präsident

Von

Generalsekretär Rechtsanwalt Dr. Pfeiffer

13 Nationer grundlægger det internationale Retskammer · Rigsminister Dr. Frank som første Præsident

13 nationer grunda en internationell juridisk kammare · Riksminister d:r Frank som förste präsident

Berlin, im Juni 1941

Im Frühjahr 1939 wurde gelegentlich des Tages des Deutschen Rechts in Leipzig auf Vorschlag des dänischen Juristenverbandes ein internationaler Ausschuß zur Förderung der Zusammenarbeit der Rechtswahrer ins Leben gerufen, dem Vertreter von Bulgarien, Dänemark, Deutschland, den Niederlanden, Italien, Spanien und Ungarn beitraten. Damit war zum erstenmal eine internationale Stelle geschaffen worden, die sich die Zusammenarbeit aller juristischen Organisationen auf breitester Basis zum Ziel gesetzt hatte. Der Gedanke trat somit in Gegensatz zu den bisherigen kleinen Vereinigungen und Grüppchen, die entweder nur einzelne wissenschaftliche Kreise erfassen oder nur speziellen Interessen dienen wollten und darüber hinaus auf Grund ihrer einseitigen politischen Ausrichtung sich nur auf einzelne Länder erstrecken, keinesfalls aber Anspruch auf allgemeine Geltung erheben konnten.

Berlin, i Juni 1941

I Foraaret 1939 blev der i Anledning af den Tyske Rets Dag i Leipzig efter Forslag af det danske Juristforbund nedsat et internationalt Udvalg til Fremme af Juristernes Samarbejde, i hvilket der indtraadte Repræsentanter fra Bulgarien, Danmark, Holland, Italien, Spanien, Tyskland og Ungarn. Dermed var for forste Gang skabt en international Indretning, som satte sig Samarbejdet mellem alle juridiske Organisationer paa bredeste Grundlag som Maal. Den til Grund liggende Tanke traadte herved i Modsætning til de hidtidige smaa Foreninger og Grupper, der enten kun vil medtage enkelte videnskabelige Kredse eller kun vil tjene særlige Interesser og desuden paa Grund af deres ensidige politiske Tendens kun henvender

Berlin i juni 1941

På våren 1939 bildades med anledning av den tyska rättens dag i Leipzig — på förslag av det danska juristförbundet — ett internationellt utskott för främjande av jurister nas samarbete. Detta utskott hade representanter från Bulgarien, Danmark, Tyskland, Nederländerna, Italien, Spanien och Ungern. Därmed hade för första gången en internationell sammanslutning bildats, vilken hade satt som sitt mål, att på bred bas skapa samarbete mellan alla juridiska organisationer. Den bärande tanken häri utgör alltså raka motsatsen till den hos de små grupper och föreningar, vilka antingen ha omfattat enstaka vetenskapliga kretsar eller blott avse att tjäna speciella intressen och vilka på grund av ensidig politisk inställning endast rörde enstaka länder, men ingalunda kunnat göra anspråk på en allmän giltighet.

Kriget hämmade till en början förverkligandet av de fattade besluten. Sedan de europeiska länderna genom kontinentens koncentration föranleddes till ett mer omfattande samarbete, framkastade de danska juristerna på nytt frågan om en internationell sammanslutning för rättens bevarande. Som representant för riksminister d:r Frank inbjöd därför det nationalsocialistiska juristför-

Von links nach rechts: 1. Professor Haataja, Finnland; 2. Staatsanwalt de Bruges Tack, Niederlande; 3. Professor de Mancada, Portugal; 4. Ministerialrat Dr. Kiyohara, Japan; 5. Präsident Reitzel-Nielsen, Dänemark; 6. Reichsminister Dr. Frank; 7. Ministerialdirektor Professor de Casso, Spanien; 8. Präsident des Norwegischen Volksgerichtshofes Pedersen, Norwegen; 9. Oberregierungsrat Dr. Bogsch, Ungarn; 10. Professor Lo Verde, Italien; 11. Professor Dr. Gerota, Rumänien

Generalsekretär Rechtsanwalt Dr. Pfeiffer

Der Krieg hemmte zunächst eine Verwirklichung der gefaßten Entschlüsse. Nachdem durch das Zusammenrücken des Kontinents die europäischen Länder zu einer stärkeren Zusammenarbeit veranlaßt waren, regten die dänischen Rechtswahrer erneut die Frage des internationalen Rechtswahrerzusammenschlusses an. In Vertretung des Reichsministers Dr. Frank lud deshalb der Reichsgeschäftsführer des NS.-Rechtswahrerbundes, Reichsamtsleiter Dr. Heuber für den 3. bis 5. April die Vertreter des Rechtslebens fast aller europäischen Kulturstaaten und des befreundeten Japan zu einer internationalen Juristenbesprechung in Berlin ein. Dank der tatkräftigen Unterstützung der Deutschen Kongreß-Zentrale, deren stellvertretender Leiter Schweig den Gedanken von jeher gefördert hatte, nahm die Tagung einen hervorragenden Verlauf. Namhafte Vertreter von 12 europäischen Ländern und aus Japan nahmen an der Tagung teil. Aus *Dänemark* war u. a. der Präsident des Jurist forbundet, Rechtsanwalt Reitzel-Nielsen, Kopenhagen, erscheinen, der den Gedanken der internationalen Zusammenarbeit der Rechtswahrer von Anfang an unterstützt hatte. Der dänischen Delegation gehörte ferner der Reichspolizeichef Thune-Jakobsen aus Kopenhagen an. *Norwegen* hatte eine Delegation unter der Leitung des Vorsitzenden des Norwegischen Volksgerichtshofes und stellvertretenden Leiters des Bundes norwegischer Juristen Pedersen entsandt. *Finnland* war u. a. durch Professor Haataja, Helsinki und Rechtsanwalt Hägerström vertreten. Aus *Ungarn* waren Oberregierungsrat Dr. Bogsch, Direktionsmitglied des ungarischen Juristenvereins, sowie Ministerialrat Dr. von Zehery anwesend, während die *Slowakei* u. a. durch Dr. Simkowits, den Vorsitzenden der Preßburger Advokatenkammer, Dr. Frühwirt und Dr. Magerl vertreten war. Führer der *bulgarischen Delegation* waren Exz. Professor Dr. Dikow, Sofia, und Professor Dr. Wladikin. Die *italienische Delegation* wurde vom Mitarbeiter des Justizministers Grandi, Professor Dr. Lo Verde geleitet. Der Führer der *japanischen Abordnung* war der Ministerialrat im Kaiserlich Japanischen Justiz- und Außenministerium Dr. Kiyohara. Von den *niederländischen Teilnehmern* sind Generalstaatsanwalt Dr. von Genechten und der Geschäftsführer der niederländischen Rechtsfront Dr. de Bruyes Tack zu nennen. Ministerialdirektor Dr. de Casso, Madrid und

sig til enkelte Lande, men i hvert Fald ikke kan gore Fordring paa almindelig Gyldighed.

Krigen har til at begynde med hæmmet en Virkeliggørelse af de tagne Beslutninger. Efter at de evropæiske Lande ved Kontinentets Sammenrykning var blevet foranlediget til et stærkere Samarbejde, rejste de danske Jurister paany Spørgsmaalet om den internationale Juristsammenslutning. Paa Rigsminister Dr. Franks Vegne indbod derfor NS.-Rechtswahrerbunds Rigsforretningsforer, Rigsamtsleder Dr. Heuber, Repræsentanterne for næsten alle evropæiske Kulturstater og det venskabsforbundne Japan til en international Juristdroftelse i Berlin den 3. til 5. April. Takket være den daadskraftige Understottelse fra den Tyske Kongrescentral, hvis stedfortrædende Leder Schweig fra Begyndelsen af havde understottet Tanken, fik Modet et fremragende Forlob. Bekendte Repræsentanter fra 12 evropæiske Lande og fra Japan deltog i Modet. Fra *Danmark* var bl. a. Præsidenten für Juristforbundet, Sagforer Reitzel-Nielsen, Kobenhavn, der fra Begyndelsen af havde stottet Tanken om Juristernes internationale Samarbejde, modt. Til den danske Delegation horte endvidere Rigspolitichef Thune-Jakobsen fra Kobenhavn. *Norge* havde udsendt en Delegation under Ledelse af Formanden for den norske Folkedomstol og stedfortrædende Leder af de norske Juristers Forbund Pedersen. *Finland* var bl. a. repræsenteret af Professor Haataja, Helsinki, og Sagforer Hägerström. Fra *Ungarn* var Overregeringsraad Dr. Bogsch, Direktionsmedlem af den ungarske Juristforening, samt Ministerialraad Dr. von Zehery tilstede, medens *Slovakiet* bl. a. var repræsenteret af Dr. Simkowits, Formanden for Pressburgs Sagforerkammer, Dr. Frühwirt og Dr. Magerl. Forere for den *bulgarske Delegation* var hs. Eksc. Professor Dr. Dikow, Sofia, og Professor Dr. Wladikin. Den *italienske Delegation* var ledet af Justitsminister Grandis Medarbejder Professor Dr. Lo Verde. Forer for den *japanske Delegation* var Ministerialraad i det Kejserlige japanske Justits- og Udenrigsministerium Dr. Kiyohara. Af de *hollandske Deltagere* bor nævnes Generalstatsadvokat Dr. von Genechten og Forretningsforer for den hollandske Retsfront Dr. de Bruyes Tack. Ministerialdirektor Dr. de Casso, Madrid, og Dr. Enciso, Leder af Falangens Retsamt, anforte den *spanske Delegation*, medens *Portugal* var repræsenteret af Professor de Moncada, Professor des Santos, Professor Moreira og Professor Cavaleiro de Ferreira. Det *rumænske Justitsministerium* havde delegeret Professor Dr. Gerota, Bukarest, og Professor Pop, Bukarest. Fra tysk

bundets verkställande riksledare, d:r Heuber, representanter för nästan alla europeiska kulturstaters och för vänstaten Japans rättsliv till en internationell juristkongress i Berlin den 3—5 april. Tack vare omfattande hjälp från den tyska kongresscentralen, varss tällföreträdande ledare Schweig sedan länge har gynnat tanken, fick kongressen ett utomordentligt förlopp. Framstående representanter för 12 europeiska länder och för Japan deltogo. Från *Danmark* infann sig bland andra presidenten för Juristforbundet, advokat Reitzel-Nielsen, Köpenhamn, som från början har understött tanken på ett internationellt juridiskt samarbete. Till den danaks delegationen hörde vidare den danske polischefen Thune Jakobsen från Köpenhamn. *Norge* sände en delegation under ledning av ordföranden i den norska folkdomstolen och ställföreträdande ledaren i det norska juristförbundet, Pedersen. *Finnland* representeraes bl. a. av professor Haataja, Helsingfors, och advokat Hägerström. Från *Ungern* infunno sig regeringsrådet d:r Bogsch, styrelsemedlem i den ungerska juristföreningen saåt ministerialrådet von Zehery, medan *Slovakiet* bl. a. representerades av d:r Simkowits, ordföranden i Pressburgs advokatkammare, d:r Frühwirt, samt d:r Magerl. Ledare för den *bulgariska delegationen* voro excellens professor Dikow, Sofia, och professor Wladikin. Den *italienska delegationen* leddes av justitieminister Grandis medarbetare, professor Lo Verde. Ledare för den *japanska delegationen* var ministerialrådet i det kejserliga japanska justitie- och utrikesdepartementet, d:r Kiyohara. Bland de nederlämdska deltagarna kunna nämnas statsadvokaten d:r von Genechten och ledaren för den nederländska röttsfronten, d:r de Bruyes Tack. Ministerialdirektör d:r de Casso. Madrid,

Reichsamtsleiter Dr. Heuber
Präsident der Deutschen Landesvertretung der Internationalen Rechtskammer

Dr. Enciso, Leiter des Rechtsamts der Falange, führten die *spanische Abordnung*, während aus *Portugal* Professor de Moncada, Professor des Santos, Professor Moreira und Professor Cavaleiro de Ferreira erschienen war. Vom *rumänischen Justizministerium* waren Professor Dr. Gerota, Bukarest, und Professor Pop, Bukarest, abgeordnet worden. Von deutscher Seite nahmen außer dem Reichsgeschäftsführer des NS.-Rechtswahrerbundes, Reichsamtsleiter Dr. Heuber, führende Mitglieder des Rechtswahrerbundes u. a. die Staatssekretäre Dr. Stuckart und Dr. Freisler teil.

Reichsamtsleiter Dr. Heuber, Staatssekretär Dr. Freisler, Reichsgruppenwalter Dr. Mönckmeier, Staatssekretär Dr. Stuckart, Professor Haataja, Helsinki, Rechtsanwalt Dr. Pfeiffer und Rechtsanwalt Schmidt hielten Vorträge aus verschiedenen Sparten des Arbeitsgebietes.

In Anwesenheit des Generalgouverneurs, Reichsministers Dr. Frank, fand am 5. April die konstituierende Sitzung der Internationalen Rechtskammer statt. Die versammelten Vertreter beschlossen einstimmig, den Führer des Nationalsozialistischen Rechtswahrerbundes, Reichsminister Dr. Frank, um die Übernahme des Präsidiums zu bitten. Reichsminister Dr. Frank nahm das Amt des ersten Präsidenten an und bestimmte auf Vorschlag der Länderdelegationen die Mitglieder des Großen Rates, der sich aus den Präsidenten der Landesvertretungen zusammensetzt. Als Präsident der Landesvertretung Deutschland wurde der Reichsgeschäftsführer des NS.-Rechtswahrerbundes, Reichsamtsleiter Dr. Heuber ernannt. Zum Generalsekretär wurde Rechtsanwalt Dr. Pfeiffer bestimmt, der bereits Geschäftsführer des ersten vorbereitenden Ausschusses zur Förderung der Zusammenarbeit war.

Reichsminister Dr. Frank ergriff dann als erster Präsident der Internationalen Rechtskammer das Wort über die großen Aufgaben und führte u. a. folgendes aus:

„Diese Internationale Rechtskammer soll und wird nicht ein Instrument formalistischer Rechtsbeflissenheit sein, sondern die aufrechte, von klaren und selbstsicheren Männern getragene Institution, in der jene Probleme zweck- und sinnvolle Erörterung, ja ihre Lösung finden sollen, die sich aus der Lebenswirklichkeit der in der Internationalen Rechtskammer vertretenen Völker ergeben. Wir sind hier, weil die Not der Völker zu neuen Rechtsordnungen drängt. Alle Völker drängen nach neuen Formen, der Gluthauch neuer Ordnungen geht über die Erde, und dieser Krieg ist dazu berufen, dem Worte des Führers entsprechend nicht nur eine zwischenvölkische Rechtsordnung aufzurichten, in der die Kulturvölker, befreit von materialistischer Verseuchung und Versklavung nach ihrem eigenen Ideal sich entwickeln können, sondern auch innerhalb der völkischen Gemeinschaften Ordnungen zu erstellen, die geeignet sind, dem neuen Ideal und den Bedürfnissen der Völker zu entsprechen. Ich sehe in dieser Internationalen Rechtskammer eine Kultureinrichtung von größter Bedeutung ins Leben treten."

Anschließend fand unter der Leitung des Präsidenten Dr. Frank eine Tagung des Großen Rates statt, in der die Arbeitsaufgaben der nächsten Zeit festgelegt wurden.

Side deltog foruden Rigsforretningsføreren for NS.-Rechtswahrerbund, Rigsamtsleder Dr. Heuber forende Medlemmer af Rechtswahrerbund bl. a. Statssekretærerne Dr. Stuckart og Dr. Freisler.

Rigsamtsleder Dr. Heuber, Statssekretær Dr. Freisler, Rigsgruppeleder Dr. Mönckmeier, Statssekretær Dr. Stuckart, Professor Haataja, Helsinki, Sagfører Dr. Pfeiffer og Sagfører Schmidt holdt Foredrag over forskellige af Arbejdsomraadets Dele. I Nærværelse af Generalguvernor, Rigsminister Dr. Frank, fandt den 5. April det Internationale Retskammers konstituerende Møde Sted. De forsamlede Repræsentanter besluttede eenstemmigt at bede det Nationalsocialistiske Rechtswahrerbunds Fører, Rigsminister Dr. Frank, om at overtage Præsidiet. Rigsminister Dr. Frank tiltraadte Embedet som den første Præsident og udpegede efter Landsdelegationernes Forslag Medlemmerne til det store Raad, der bestaar af Præsidenterne for Landsdelegationerne. Til Præsident for Tysklands Landsdelegation udnævntes Rigsforretningsfører for NS.-Rechtswahrerbund, Rigsamtsleder Dr. Heuber. Til Generalsekretær valgtes Sagfører Dr. Pfeiffer, der allerede havde været Forretningsfører for det første forberedende Udvalg til Fremme af Samarbejdet.

Rigsminister Dr. Frank tog derefter som første Præsident for det Internationale Retskammer Ordet til en Tale om de store Opgaver og fremførte bl. a. følgende:

Dette Internationale Retskammer skal og vil ikke være et Instrument for formalistisk Retsflidsarbejde, men den ranke, af klare og selvsikre Mænd baarne Institution, i hvilken hine Problemer, der opstaar af Livsrealiteterne i de af det Internationale Retskammer repræsenterede Nationer, skal modtage en hensigtsmæssig sindrig Drøftelse, ja skal finde deres Losning. Vi er her, fordi Nationernes Nød nødvendiggør nye Retsordninger. Alle Nationer stræber efter nye Former, nye Ordningers glødende Aande gaar hen over Jorden, og denne Krig er kaldet til i Overensstemmelse med Førerens Ord ikke blot at oprette en mellemfolkelig Retsordning, i hvilken Kulturnationerne, befriede for materialistisk Smitte og Slaveri, kan udvikle sig efter deres egne Idealer, men ogsaa indenfor de nationale Fællesskaber at oprette Ordninger, som er egnet til at stemme overens med Nationernes nye Ideal og Behov. Jeg ser i dette Internationale Retskammer en Kulturindretning af største Betydning træde ud i Livet.«

I Tilslutning hertil fandt der under Præsidenten Dr. Franks Ledelse et Møde i det Store Raad Sted, i hvilket Arbejdsopgaverne for den nærmeste Tid blev fastslaaet.

och d:r Enciso, ledare för Falangens rättsbyrå, ledde den *spanska delegationen*, medan professorerna de Moncada, des Santos, Moreira och Cavalleiro de Ferreira hade infunnit sig från *Portugal*. Från det *rumänska justitiedepartementet* sände professor Gerota och professor Pop, båda från Bukarest. Från tysk sida deltog förutom den verkställande riksledaren för det nationalsocialistiska juristförbundet, d:r Heuber, ledande medlemmar i detta förbund, bl. a. statssekreterare d:r Stuckart och d:r Freisler.

D:r Heuber, d:r Freisler, d:r Mönckmeier, d:r Stuckart, professor Haataja, Helsingfors, d:r Pfeiffer och advokat Schmidt höllo föredrag över olika tema rörande sammanslutningens verksamhet och därmed sammanhängande problem. I närvaro av generalguvernören, riksminister d:r Frank, ägde den 5 april den internationella juristkammarens konstituerande sammanträde rum. De församlade representanterna beslöto enhälligt, att ombedja ledaren för det nationalsocialistiska rättsförbundet, riksminister d:r Frank, att åtaga sig presidentskapet. Riksminister d:r Frank samtyckte och antog posten som förste president. D:r Frank utnämnde på förslag av de olika ländernas delegationer medlemmarna i det Stora Rådet, som är sammansatt av de olika ländernas delegationsledare. Som president för den tyska representationen utnämndes det nationalsocialistiska juristförbundets verkställande riksledare, d:r Heuber. Till generalsekreterare valdes advokaten d:r Pfeiffer, som redan var ledare för det första förberedande utskottet för främjandet av det internationella samarbetet.

Riksminister d:r Frank tog därpå som förste president i den internationella juridiska kammaren till orda och sade bl. a. följande om kammarens väntande stora uppgifter:

»Denna internationella juridiska kammare skall inte och kommer inte att vara något instrument för formalistisk rättsiver utan en av klart tänkande och självmedvetna män buren institution, i vilken varje problem skall upptagas till diskussion och bringas till en ändamålsenlig lösning, vilken skall betingas av de i den internationella juridiska kammaren representerade folkens verkliga livsförhållanden. Vi befinna oss här, därför att folkens nöd kräver en ny rättsordning. Alla folk söka efter nya former, och nydaningens fläkt går fram över världen. Det pågående kriget är enligt der Führers ord kallat att inte endast skapa en mellanfolklig rättsordning, i vilken kulturfolken, befriade från materialistiska frestelser och slaveri, skola kunna utveckla sig efter sina egna ideal, utan även för att upprätta en ordning inom den folkliga gemenskapen, som är ägnad att motsvara folkens nya ideal och behov. Jag ser i denna internationella juridiska kammare tanken på en kulturell institution av största betydelse förverkligad.»

I anslutning dörtill sammanträdde Stora Rådet rum under presidenten d:r Franks ordförandeskap, varvid arbetsuppgifterna för den närmaste framtiden fixerades.

Tagung der Gas- und Wasserfachleute

Gas- og Vandværksfagmændenes Mode · Gas- och vattenfackmännens kongress

Berlin, im Juni 1941

Vor einiger Zeit fand in Berlin die Arbeitstagung der Gas- und Wasserfachleute im NS.-Bund der Deutschen Technik statt. Die Fachgruppe *Wasser* behandelte die Zukunft der deutschen Wasserversorgung. Staatsrat Lemberg, Plauen, schlug die Einteilung des ganzen Reichsgebietes in 10 bis 12 Wasserversorgungskreise vor, die nach den gleichen Grundsätzen arbeiten würden. Über den Einfluß neuzeitlicher Wasserversorgung auf Arbeit und Wohnung sprach Oberingenieur Pohl, Berlin. Besonders das Gebiet der ländlichen Wasserversorgung wurde in verschiedenen Vorträgen behandelt.

In der Fachgruppe *Gas* sprach Professor Hock, Clausthal, über „Ausgangsbrennstoffe für die Stadtgasindustrie". Die Großraumwirtschaft und die Richtlinien für die Gasbeschaffung wurden von Direktor Schuster, Berlin, und anderen vielseitig erörtert. Der Gaswerkbetrieb und die Gasentgiftung in ihren neuesten Ergebnissen legte Ingenieur Ristow, Potsdam, dar. Auch eine betriebswirtschaftliche Tagung unter Vorsitz von Direktor Krieger, Lübeck, fand statt.

Berlin, i Juni 1941

For nogen Tid siden afholdtes Gas- og Vandværksfagmændenes Arbejdskongres i NS.-Bund der Deutschen Technik. Faggruppen »*Vand*« behandlede den tyske Vandforsynings Fremtid. Statsraad Lemberg, Plauen, foreslog Inddelingen af hele Rigsomraadet i 10 til 12 Vandforsorgelseskredse, som skulde arbejde efter de samme Grundsætninger. Overingenior Pohl, Berlin, talte om Nutidens Vandforsynings Indflydelse paa Arbejde og Bolig. I Særdeleshed blev Temaet Vandforsyningen paa Landet behandlet i forskellige Foredrag.

I Faggruppen »*Gas*« talte Professor Hock, Clausthal, om »Udgangsbrændstoffer for Stadsgasindustrien«. Storrumsokonomien og Retningslinjerne for Gasproduktion blev alsidigt belyst af Direktor Schuster, Berlin, og Andre. Gasværksdrift og Fjernelsen af Gassens Giftighed ifolge de nyeste Resultater blev behandlet af Ingenior Ristow, Potsdam. Der afholdtes ogsaa et driftsokonomisk Mode under Ledelse af Direktor Krieger, Lübeck.

Berlin i juni 1941

För någon tid sedan genomfördes i Berlin kongressen för gas- och vattenfackmännen inom det nationalsocialistiska tyska teknikförbundet. Fackgruppen »Vatten» behandlade den tyska vattenförsörjningens framtid. Statsrådet Lemberg, Plauen, föreslog indelandet av hela riksområdet i 10 til 12 vattenförsörjningskretsar, som skulle arbeta efter samma principer. Om den moderna vattenförsörjningens inflytande på arbete och bostad talade överingenjör Pohl, Berlin. — I synnerhet frågan om vattenförsörjningen på landsbygden behandlades i olika föredrag.

Inom fackgruppen »*Gas*» talade professor Hock, Clausthal, över ämnet »Utgångsbrännämnen för stadsgasindustrin». Det stora näringslivet och riktlinjerna för gasförsörjningen dryftades på ett mångsidigt sätt av direktör Schuster, Berlin, m. fl. Ingenjör Ristow, Potsdam, talade om gasverksdriften och de nyaste resultaten på gasförgiftningsbekämpandets område. Vidare genomfördes en kongress för företagens ekonomiska frågor med direktör Krieger, Lübeck, såsom ordförande.

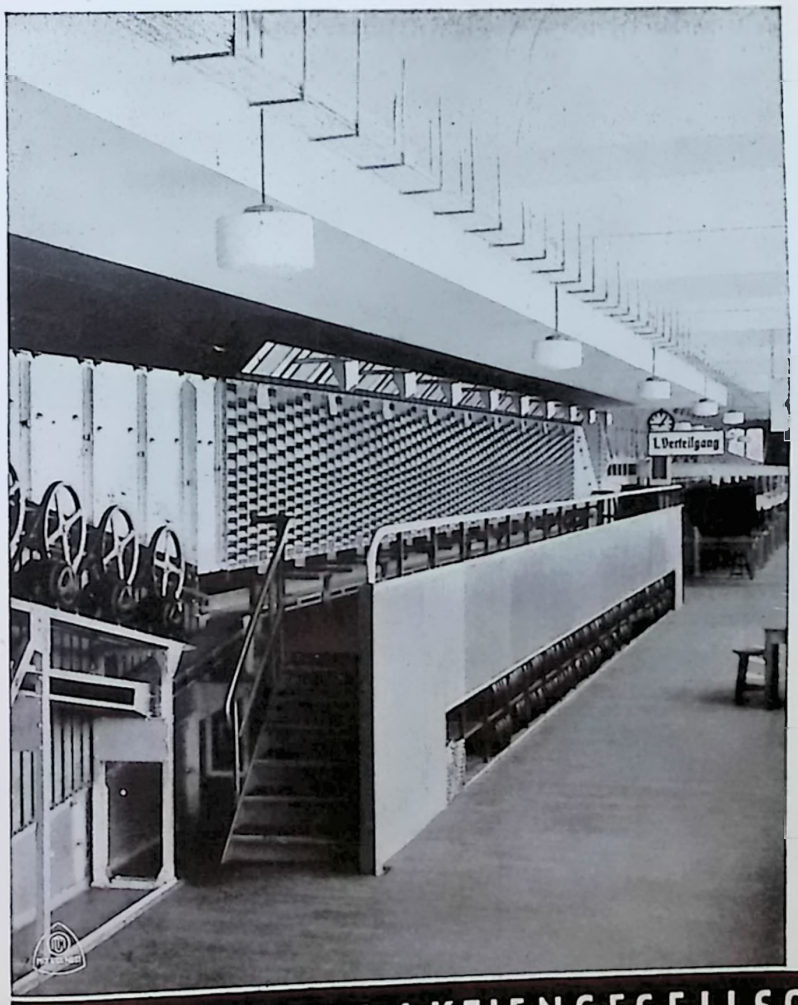

4

SEIT 1879

MIX & GENEST

Förtern-Sammeln-Verteilen

mit Mix & Genest Rohrpost- u. Förderanlagen

MIX & GENEST BAUTE FÜR DIE DEUTSCHE REICHSPOST EIN BRIEFVERTEILWERK FÜR EINE TAGESLEISTUNG VON 1 300 000 BRIEFSENDUNGEN

MIX & GENEST AKTIENGESELLSCHAFT · BERLIN-SCHÖNEBERG

53

Kongreß- und Verbands-Nachrichten

Kongres- og Forbundsefterretninger • Kongressmeddelanden

Berlin, im Juni 1941

Internationale Konferenz für die Pflege des Urheberrechts

In München fand eine internationale Konferenz der Urheberrechtsgesellschaften statt. An dieser Tagung nahmen Vertreter aus Italien, Skandinavien und Deutschland teil. Auf der Tagesordnung standen folgende Fragen:

1. Zwischenbericht des stellvertretenden Generalsekretärs der Konföderation;
2. Neuordnung der Konföderation;
3. Neuordnung der BIEM;
4. Neuordnung des Kartells der großen Aufführungsgesellschaften;
5. Fragen der Kriegsgesetzgebung;
6. Neue Schweizer Gesellschaft;
7. Satzungsänderung der NAVEA;
8. Einheitliche Urheberrechtsgesellschaft in Frankreich;
9. Situation in Rumänien;
10. Situation in Japan;
11. Kontrolle der MARS/Budapest;
12. Verhältnis zur ASCAP;
13. Vereinheitlichung der Rundfunkpunktwerte;
14. Geplante Steuererhöhung in Schweden.

Im Anschluß an die Tagung nahm Ministerpräsident Ludwig *Siebert* Gelegenheit, zu allen Teilnehmern der Konferenz zu sprechen. In einer herzlichen Begrüßungsansprache gab der Ministerpräsident seiner Genugtuung darüber Ausdruck, daß die Verhandlungen im Geiste einmütigen Vertrauens abgelaufen seien und betonte, daß sich Deutschland trotz der Kriegszeit der Weiterentwicklung des Rechtes besonders widme.

Im Namen der skandinavischen Tagungsteilnehmer dankte Direktor Eric *Westberg* (Schweden). Den Dank der italienischen Abordnung übermittelte Generaldirektor *Stoppani*. Die Tagung hat beschlossen, im Laufe dieses Jahres eine weitere beratende Sitzung der Kommission in Rom abzuhalten.

Slowakisch-deutsches wissenschaftliches Lager

Im Juli dieses Jahres wird in der Slowakei ein slowakisch-deutsches wissenschaftliches Lager stattfinden, zu dem der Slowakische Ministerpräsident, Prof. Dr. *Tuka*, an das Auslandsamt der Dozentenschaft der Deutschen Universitäten und Hochschulen eine Einladung gerichtet hat.

An dem Lager werden von deutscher Seite etwa 20 Dozenten, Mitarbeiter des Auslandsamtes der Deutschen Dozentenschaft, teilnehmen. Das Lager wird sich über 6 Tage erstrecken, Eröffnung und Abschluß werden in *Preßburg*, die einzelnen fachlichen Sitzungen in *Trencsin* (geographisch-juristisch-politischer Teil) stattfinden. Die Tagung wird unter dem Gesamtthema „Grundlagen der slowakisch-deutschen kulturellen Zusammenarbeit" stehen. Das volkskundliche Moment wird in dem Programm besondere Berücksichtigung finden, und es wird den deutschen Gästen Gelegenheit gegeben werden, einen Einblick in die slowakische Volkskunde zu bekommen.

Auf der Abschlußsitzung werden voraussichtlich Ministerpräsident Prof. Dr. *Tuka* und der Reichsdozentenführer Prof. Dr. *Schultze* das Wort ergreifen.

Das Einladungsschreiben von Ministerpräsident Tuka schließt mit den Worten:

„Ich spreche die Hoffnung aus, daß die Arbeitsergebnisse dieser Tagung und besonders die enge persönliche Fühlungnahme zwischen den Vertretern der hohen deutschen Wissenschaft und den slowakischen wissenschaftlichen Arbeitern reiche Früchte tragen und der deutschen Wissenschaft zum weiteren Ruhme und dem wissenschaftsbegierigen slowakischen Volke zum Nutzen gereichen werden."

Kongresse und Tagungen bis Juli 1941

Am 6. Juni in Wien: Reichsbundestag des Reichsbundes der Philatelisten e. V.

Am 7. Juni in Wien: 20jähriges Stiftungsfest des Landesverbandes „Donauland" des Reichsbundes der Philatelisten e. V. Veranstalter beider Tagungen: Landesverband „Donauland" des Reichsbundes der Philatelisten e. V. Tagungsbüro: Wien 9, Universitätsstr. 8.

Am 8. Juni in Wien: Deutscher Philatelistentag. Veranstalter: wie vorher.

Folgende Tagungen wurden auf spätere Zeit verschoben:

65. Tagung der Deutschen Gesellschaft für Chirurgie; 52. Tagung der Deutschen Gesellschaft für innere Medizin; Wissenschaftliche Tagung der Deutschen Röntgen-Gesellschaft.

Berlin, i Juni 1941

International Konference for Forfatter- og Kunstnerretspleje

Der har i München været afholdt en international Konference for Kunstner- og Forfatterretsselskaberne. I denne Konference deltog Repræsentanter fra Italien, Skandinavien og Tyskland. Dagsordenen omfattede følgende Spørgsmaal:

1. Interimsberetning af Konfoderationens Vicegeneralsekretær.
2. Nyordning af Konfoderationen.
3. Nyordning af BIEM.
4. Nyordning af de store Opførelsesselskabers Kartel.
5. Spørgsmaal vedrørende Krigslovgivningen.
6. Nyt svejtsisk Selskab.
7. Vedtægtsændringer for NAVEA.
8. Almindeligt Forfatter- og Kunstnerretsselskab i Frankrig.
9. Situationen i Rumænien.
10. Situationen i Japan.
11. Kontrollen med MARS/Budapest.
12. Forholdet til ASCAP.
13. Ensartet Udformning af Radiopunktværdierne.
14. Planlagt Skatteforhøjelse i Sverige.

I Tilslutning til Konferencen benyttede Ministerpræsidenten, Ludwig *Siebert*, Lejligheden til at tale til alle Deltagerne i Konferencen. Ministerpræsidenten gav i en hjertelig Henvendelse Udtryk for sin Tilfredshed med, at Forhandlingerne var forløbet i en Samdrægtighedens og Tillidens Aand, og betonede, at Tyskland trods Krigstiden særlig arbejdede for Rettens videre Udvikling. I de skandinaviske Konferencedeltageres Navn takkede Direktor Eric *Westberg* (Sverige). Den italienske Delegations Tak blev fremført af Generaldirektor *Stoppani*. Konferencen besluttede i Løbet af dette Aar yderligere at afholde et konsultativt Kommissionsmøde i Rom.

Slovakisk-tysk videnskabelig Lejr

I Juni Maaned vil der i Slovakiet blive afholdt en slovakisk-tysk videnskabelig Lejr, til hvilken den slovakiske Ministerpræsident, Professor Dr. *Tuka*, har sendt Udenrigsdepartementet for de tyske Universiteters og Højskolers Docentorganisation en Indbydelse. Fra tysk Side vil omkring 20 Docenter, Medarbejdere ved den tyske Docentorganisations Udenrigsdepartement, deltage. Lejren vil kun strække sig over 6 Dage; Aabningen og Afslutningen vil finde Sted i *Pressburg*, de enkelte Fagmøder i *Trencsin* (geografisk-juridisk-politisk Del). Sammenkomsten vil foregaa med det samlede Tema »Grundlagene for det slovakisk-tyske kulturelle Samarbejde« for Øje. Folkekundskabens Moment vil blive Genstand for særlig Hensyntagen i Programmet, og der vil blive givet de tyske Gæster Lejlighed til at faa Indblik i den slovakiske Folklore.

Efter det afsluttende Møde vil Ministerpræsident Professor Dr. Tuka og Rigsdocentføreren Professor Dr. Schultze antagelig tage Ordet. Ministerpræsident Tukas Indbydelsesskrivelse slutter med følgende Ord:

Jeg udtaler Haabet om, at Arbejdsresultaterne af dette Møde og særlig den intime personlige Foling imellem Repræsentanterne for den høje tyske Videnskab og de slovakiske videnskabelige Arbejdere vil bære rige Frugter og bringe den tyske Videnskab ny Berømmelse og det videnskabbegærende slovakiske Folk Gavn.«

Kongresser og Møder indtil Juli 1941

Den 6. Juni i Wien: Rigsforbundsdag for Filatelister e. V.

7. Juni i Wien: 20 Aars Stiftelsesfest i Landsforbundet »Donauland« i Rigsforbundet for Filatelister e. V. Foranstalter af begge Møder: Landsforbundet »Donauland« i Rigsforbundet for Filatelister e. V. Modebureau: Wien 9, Universitätsstrasse 8.

Den 8. Juni i Wien: Tysk Filatelistmøde. Foranstalter: som ovenfor.

Følgende Møder er blevet opsat til et senere Tidspunkt:

65. Møde i Tysk Selskab for Kirurgi, 52. Møde i det Tyske Selskab for intern Medicin, videnskabeligt Møde i det Tyske Røntgenselskab.

Berlin i juni 1941

Internationell konferens för ensamrättens främjande

Copyrightsällskapen ha avhållit en internationell konferens i München. I denna deltogo representanter från Italien, Skandinavien och Tyskland. Programmet upptog följande punkter:

1. Protokoll av konfederationens ställföreträdande generalsekreterare.
2. Konfederationens nyordnande.
3. BIEM:s nyordnande.
4. Nyordnande av de stora agenturernas karteller.
5. Frågor rörande krigsbestämmelser.
6. Nya schweiziska bolag.
7. Tarifförändring i NAVEA.
8. Enhetliga copyrightsammanslutningar i Frankrike.
9. Situationen i Rumänien.
10. Situationen i Japan.
11. Kontroll vid MARS i Budapest.
12. Relationer till ASCAP.
13. Enhetligt utformande av radiohonoraren.
14. Planerad taxehöjning i Sverige.

I anslutning till konferensen tog ministerpresidenten Ludwig *Siebert* tillfället i akt att tala till konferensens alla deltagare. I ett i hjärtliga ordalag hållet anförande gav ministerpresidenten uttryck åt sin tillfredsställelse med att förhandlingarna hade förts i en förtrolig atmosfär och betonade, att Tyskland trots kriget särskilt ägnar sig åt en vidare utveckling av rättsförhållandena.

Direktör Eric *Westberg* från Sverige tackade i de skandinaviska deltagarnas namn. Den italienska delegationens tack framfördes av generaldirektör *Stoppani*. Vid konferensen beslutades, att kommissionerna under det innevarande året komma att avhålla ytterligare ett sammanträde i Rom.

Slovakisk-tysk vetenskaplig kongress

I juni i år kommer en slovakisk-tysk vetenskaplig kongress att äga rum i Slovakiet, till vilken den slovakiske ministerpresidenten, prof. d:r *Tuka* har riktat en inbjudan till de tyska universitetens och högskolornas docentbyrås utlandsavdelning.

Från Tyskland komma cirka 20 docenter, medarbetare i de tyska docentsammanslutningarnas utlandsavdelning, att deltaga. Kongressen kommer att pågå i sex dagar, öppnandet och avslutandet kommer att försiggå i *Pressburg*, de olika fackssammanträdena (den geografisk-juridisk-politiska delen) kommer att avhållas i Trencsin. Kongressen genomföres under mottot: »Grundvalar för det slovakisk-tyska kulturella samarbetet». Det folkhistoriska momentet kommer att finna särskilt beaktande i programmet, och de tyska gästerna kommer att givas tillfälle att få en inblick i det slovakiska folkets liv och levnadssätt.

Vid avslutningssammanträdet kan väntas anföranden av ministerpresident prof. d:r Tuka och den tyske riksdocentledaren, prof. d:r Schultze.

Ministerpresident Tukas inbjudan slutar med orden:

»Jag uttrycker en förhoppning om att resultaten av denna kongress och särskilt den personliga kontakten mellan representanterna för den höga tyska vetenskapen och de slovakiska vetenskapsmännen kommer att bära rika frukter och föra den tyska vetenskapen till nya lagrar och bli till gagn för det vetgiriga slovakiska folket.»

Kongresser och sammanträden till juli 1941

Den 6 juni i Wien: Riksförbundsmöte av det Filatelistiska riksförbundets sammanträde.

Den 7 juni i Wien: 20-årsjubileumshögtidlighet vid det filatelistiska riksförbundets landssektion »Donauland»-Båda sammanträdena arrangeras av Det filatelistiska riksförbundets landssektion »Donauland». Kongressbyrå: Wien 9, Universitätsstr. 8.

Den 8 juni i Wien: Tysk filatelistdag. Arrangör: se ovan.

Följande sammanträden ha uppskjutits till en senare tidpunkt:

Det tyska kirurgsällskapets 65:te Kongress, det tyska sällskapets för inre medicin 52:dra Kongress, det tyska röntgen sällskapets vetenskapliga Kongress.

Kurt E. W. Volkmann

NEUER SPORT UND ALTE TRADITION

Großer Sport im kleinen Lande Dänemark

Von

Kurt E. W. Volkmann (Kopenhagen)

Kopenhagen, im Juni 1941

Dänemark ist ein Schulbeispiel für die alte Weisheit, daß sportliche Leistungen keineswegs von der Bevölkerungszahl eines Landes abhängen. Ähnliche Fälle sind Finnland und Norwegen; auch Ungarn und Schweden mit seinen 6 Millionen Einwohnern kann man noch dazu rechnen. Eine interessante Feststellung: vier von diesen fünf Staaten liegen im Norden Europas, sie stellen das dar, was wir im weiteren Sinne mit „Skandinavien" bezeichnen, also: nordisch-germanischer Menschentyp, dessen überragende Bedeutung für das moderne Sportleben, insbesondere für eine ernsthaft betriebene Leibeserziehung, ja allgemein bekannt ist. Es ist daher für die Zeit, die nach dem Kriege kommen wird, keineswegs unwesentlich, ob gerade Dänemark, dieses räumlich so kleine Land, auf dem Gebiete der Leibesübungen weiterarbeiten kann wie bisher. Das wissen die Dänen selbst — und zwar nicht nur die Jugend, sondern auch die vielen junggebliebenen Sportfreunde der älteren Generation — und das wissen auch die anderen Völker, vor allem aber *Deutschland*, das als europäische Ordnungsmacht hier eine besondere Verantwortung übernommen hat.

Eine Tatsache ist es, die Dänemark von vornherein einen wichtigen Platz im Sportleben der Zukunft anweist: man hat hier schon immer an die *umfassende körperliche Erziehung des ganzen Menschen*, und zwar möglichst *aller* gesunden Menschen des Volkes gedacht und nicht nur an die Züchtung von „Cracks!" Der große repräsentative Name für diese Gesinnung ist Niels *Bukh*. Er nimmt in Dänemark die Stellung ein, die in Schweden Jahrzehnte früher Per Henrik Ling zukam, denn er ist ein Leibeserzieher von stärkster persönlicher Wirkung und umfassender Beherrschung aller Mittel, die weit über das, was wir unter Turnen und Gymnastik verstehen, hinausgehen. Seinem Wirken ist es — neben der den nordischen Menschen eingeborenen Liebe zu sportlicher Betätigung, der typisch dänischen Gründlichkeit und Zähigkeit und schließlich auch dem Wohlstande, den sich das dänische Volk im Lauf einer jahrhundertelangen Geschichte erworben hatte, zuzuschreiben, daß die dänische Volksgesundheit immer auf einer besonders hohen Stufe stand. Heute ist diese Erkenntnis ja schon in einem großen Teil der Welt Allgemeingut geworden, daß die gesundheitliche Verfassung, ja die gesamte Leistungsfähigkeit des Volkes aufs engste mit dem Niveau seiner Leibeserziehung zusammenhängen. Umgekehrt ist die vornehmste Aufgabe dieser Leibeserziehung die Erzielung jenes Hochstandes körperlicher Kraft und Gesundheit jedes einzelnen Volksgenossen, der unter den Sportvölkern der Zukunft eine Selbstverständlichkeit sein wird.

Wenn wir uns dies vor Augen halten, ist es, von allen politischen Gründen ganz abgesehen, naheliegend, ja selbstverständlich, daß Dänemark gerade mit Deutschland, das nun einmal Herz und Hirn im Organismus der europäischen Leibesübungen ist, so enge Sportbeziehungen aufrecht erhält, wie das nur irgend möglich ist. Die beiden Länder blicken ja schon auf eine Zeit gegenseitigen Austausches und gegenseitiger fruchtbarer Anregungen in

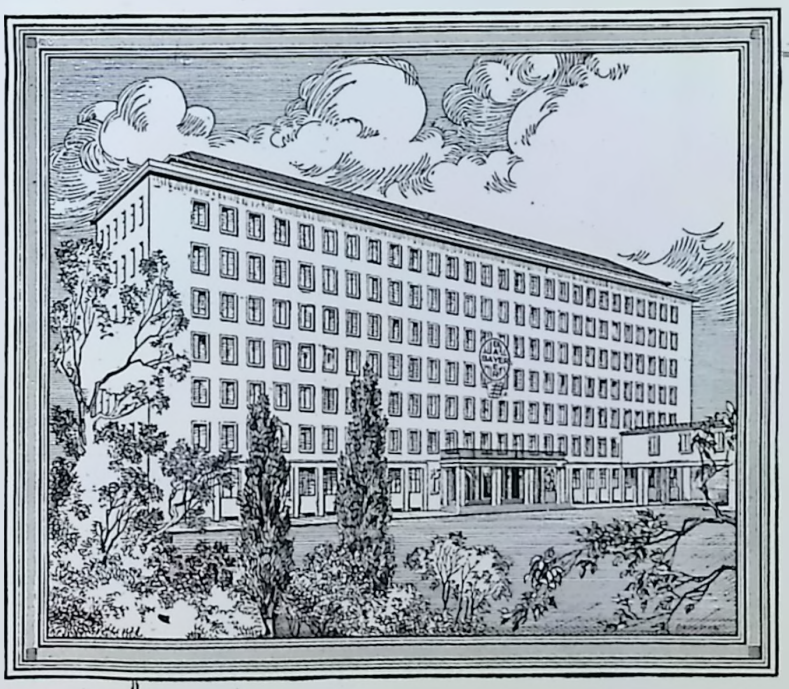

BAYER
ARZNEIMITTEL

DAS STAMMHAUS

In diesem eindrucksvollen Gebäude in Leverkusen am Rhein befindet sich die Verkaufsabteilung des »Bayer«-Weltgeschäfts. Von hier aus laufen Verbindungen zu »Bayer«-Verkaufsstellen in mehr als 80 verschiedenen Ländern; hier werden Arzneimittel mit dem Bayer-Kreuz für die ganze Welt angefordert. Von hier aus bereitet die Tatkraft des Kaufmanns den Errungenschaften der wissenschaftlichen Forschung den Weg zu einer umfassenden und segensreichen Anwendung in der Gesundheitspflege aller Völker.

Die dänische Kraulerin mit 38 Weltrekorden: Ragnhild Hveger • Den danske Crawlsvømmerske med 38 Verdensrekorder Ragnhild Hveger • Den danska crawlsimmerskan med 38 världsrekord Ragnhild Hveger

fast *allen* Sportarten zurück, wie das selbst bei Nachbarn nicht oft der Fall ist. Diese Beziehung konnte auch durch die Ereignisse im Frühling vorigen Jahres nicht ernsthaft beeinträchtigt werden. Die würdige Haltung des dänischen Volkes und das verständnisvolle Entgegenkommen der deutschen Behörden machten es möglich, daß die unfreiwillige sportliche Ruhepause auf knappe vier Monate beschränkt blieb. Die Leistungseinbußen, die es hier gegeben hatte, konnten schnell wieder aufgeholt werden, und mit Feuereifer ging man in allen Verbänden und Vereinen an die Wiederaufnahme der internationalen Beziehungen. Dabei hatte man auch in diesen vier Monaten noch zum Teil aus der Not eine Tugend gemacht und die „Pause" dazu benutzt, sich energischer, als das sonst möglich gewesen wäre, des Nachwuchses, überhaupt der ganzen Jugend anzunehmen.

Was die internationalen Sportbeziehungen angeht, so ist hier ja das Schicksal zahlenmäßig kleiner Völker wie des dänischen, das nur 3½ Millionen Menschen umfaßt, das gleiche wie auf allen übrigen Kulturgebieten: der Anschluß an die Lebenskreise der großen benachbarten Völker ist ein wichtiges Element, für die eigene Existenz, vor allem aber für jegliche Weiterentwicklung!

Weil ganz einfach im eigenen Lande das Fundament, auf dem aufgebaut und gearbeitet werden kann, für großzügige Planungen zu schmal ist.

Der dänische Sport kann es unter diesen Umständen als großes Glück betrachten, daß die für die Leibesübungen in Deutschland verantwortlichen Männer den in der Geschichte des Sports wohl einmaligen Entschluß gefaßt und auch durchgeführt haben, die Sportarbeit und die gesamte körperliche Ertüchtigung trotz des gewaltigen Krieges, der heute im Gange ist, auf „höchsten Touren" weiterlaufen zu lassen. Auf den großen Nachbar gestützt, konnte Dänemark so seinen internationalen Wettkampfverkehr sehr schnell wieder in Schwung bringen und in manchen Punkten sogar noch stärker ausbauen. Was allerhand bedeuten will, wenn man weiß, daß der dänische Sport in den Sommermonaten gewöhnlich mit drei internationalen Veranstaltungen wöchentlich aufzuwarten pflegte (von denen der Löwenanteil natürlich von Kopenhagen „geschluckt" wurde).

Es ist selbstverständlich, daß Dänemark in seinem Sportverkehr mit dem Ausland nach wie vor besonders auf diejenigen Sparten zurückgreifen wird, in denen seine Leistungen so groß sind, daß sie einen ebenbürtigen Wettbewerb auch mit den stärksten Nachbarn ermöglichen. Dänemarks größter Volkssport, der sowohl gewaltige Volksmassen erfaßt, wie auch hervorragende Höchstleistungen gezeitigt hat, ist, genau wie in Deutschland, der Fußball. Die Dänen gehören hier seit Jahrzehnten zur ersten europäischen Klasse und haben diese Qualifikation auch in jüngster Zeit behauptet. Mehr als eine „Leibesübung", sozusagen eine nationale Lebensgewohnheit, ist das Radfahren. Das Land, vor allem aber die Hauptstadt Kopenhagen verfügt bekanntlich über die größte „Fahrraddichte" der ganzen Welt. Kein Wunder, daß hier auch der Radrennsport seit jeher in hoher Blüte stand, und große repräsentative Bahnen und Veranstaltungen, bei denen die Elite Europas am Start war, niemals fehlten. Die Namen der Ellegaard, Brask-Andersen, Normann und Henry Hansen sind in die Sportgeschichte eingegangen, ebenso der des heutigen dänischen „Radsport-Königs" Willy Falck-Hansen, der das Vorbild unzähliger junger dänischer Radsportler ist, unter denen sich zweifellos mehr als ein Meisterfahrer der Zukunft befinden dürfte.

Noch weiter bekannt geworden als durch seine Radrennfahrer und Fußballer ist Dänemark aber durch seinen Schwimmsport. Und zwar durch das „schwache" Geschlecht, wenn dieser Ausdruck bei einer Ragnhild Hveger am Platze ist! Sie ist unzweifelhaft die bedeutendste Schwimmerin, die es bisher auf der Welt gegeben hat, ein Phänomen, ein wahrhaft außergewöhnliches Mädchen — bei aller persönlichen Bescheidenheit und Liebenswürdigkeit. Ihre Glanzzeit begann schon mit dem 14. Lebensjahr, heute hält sie den 38. Weltrekord! Sie ist auf *sämtlichen* Kraulstrecken die schnellste Schwimmerin der Erde, ein noch nie dagewesener Fall. Mit ihr groß geworden ist Inge Sörensen, die bei den Olympischen Spielen in Berlin 1936 als 13jährige Dritte im 200-m-Brustschwimmen war. Und dazu kommt nun allmählich eine ganze Garde von Weltklasse-Schwimmerinnen, weil ja jede ganz große Leistung im Sport anregend auf den gesamten Nachwuchs wirkt. Dänemark hat jetzt wohl allein etwa zehn Mädchen, die über 100 m Kraul für mindestens 1 : 10 Minuten gut sind, also europäische Extraklasse darstellen!

Dazu kommen die hervorragenden Amateurboxer, die in der letzten Zeit auch der stärksten aller Ländermannschaften, der deutschen, große Kämpfe geliefert haben, die guten Ringer, die Tennisspieler, die vor allem in der Halle — die dänischen Sommer sind ja für den „weißen Sport" ein wenig kurz — erste Klasse darstellen, prächtige Handball- und Hockeyspieler, einige Turner und Leichtathleten — vor allem Langstreckenläufer — von Klasse ... Ja, man kann sagen, daß die Dänen, deren Volkszahl noch nicht einmal ein Zwanzigstel der deutschen ausmacht, kaum in einer einzigen international wichtigen Sportart ohne irgendeinen besonders leistungsfähigen, auch außerhalb der Landesgrenzen bekannten Vertreter geblieben sind.

Gerade in Deutschland ist diese erstaunliche Tatsache immer freimütig anerkannt worden, und es ist keine Übertreibung, wenn man feststellt, daß die dänischen Sportkameraden nur schwer aus dem deutschen Wettkampfprogramm wegzudenken sind. Zumal die Männer und Frauen unter dem „Danebrog" immer als saubere, sportlich einwandfreie Kämpfer bekanntgeworden sind, denen jeder gern gegenübertritt, und die auch — wohl das schwerste im Sport — anständig zu verlieren verstehen. Und das ist ja, wenn man ständig mit den stärksten Sportnationen Europas im Kampfe steht, oft nicht zu vermeiden. Alles in allem — die Krisis im vorigen Jahre ist schneller überwunden worden, als selbst manche Optimisten zu hoffen wagten und Dänemark wird auch in den kommenden Jahren in der großen Sportgemeinschaft des werdenden neuen Europa, seinen ehrenvollen Platz behaupten und am Aufbau einer von neuem Geist erfüllten Sportwelt kräftig mitarbeiten.

HOLZ-PLASTIK

Handwerks-
Kultur-Werkstätten
für gute Arbeiten
aus
Holz, Eisen und anderen
Stoffen
•

Arbeiten
nach eigenen und gegebenen
Entwürfen
Mitarbeiter
in normalen Zeiten:
200
•

MUCK-LAMBERTY-WERKSTÄTTEN / NAUMBURG-SAALE

NY SPORT OG GAMMEL TRADITION · STOR SPORT I DET LILLE LAND: DANMARK

København, i Juni 1941

Danmark er et typisk Eksempel paa den gamle Visdom, at sportslige Præstationer ingenlunde afhænger af et Lands Befolkningstal. Lignende Tilfælde foreligger i Finland og Norge; ogsaa Ungarn og Sverige med deres 6 Millioner Indbyggere kan man regne med hertil. En interessant Kendsgerning: fire af disse fem Stater ligger i Nordevropa, de udgør det, som vi i videre Forstand kalder »Skandinavien«, altsaa nordisk-germansk Menneskетype, hvis fremragende Betydning for det moderne Sportsliv, i Særdeleshed for en med Alvor drevet legemlig Opdragelse, jo er almindelig bekendt. Det er derfor for den efter Krigen kommende Tid ingenlunde uvæsentligt, om netop Danmark, det i Henseende til Omfang saa lille Land, paa Legemsovelsernes Omraade vil kunne arbejde videre som hidtil. Det ved Danskerne selv — og det vel at mærke ikke blot Ungdommen, men ogsaa den ældre Generations mange Sportsvenner, der har formaaet at holde sig unge — og det ved ogsaa de andre Nationer, men frem for alt *Tyskland*, der som Evropas ordnende Magt her har overtaget et særligt Ansvar.

Der er en Kendsgerning, der paa Forhaand anviser Danmark en vigtig Plads i Fremtidens Sportsliv: her har man egentlig altid fæstet Tanken paa en *omfattende legemlig Opdragelse af hele Mennesket*, og vel at mærke saa vidt mulig af *alle* Nationens sunde Mennesker og ikke blot paa Uddannelsen af en »Elite!« Det store repræsentative Navn for denne Indstilling er Niels *Bukh*. Han indtager i Danmark den samme Stilling, som for Aartier siden i Sverige var forbeholdt Per Henrik Ling; thi han er en Legemsopdrager med den stærkeste personlige Styrke og besidder et omfattende Herredomme over alle Midler, der rager langt ud over det, som vi forstaar ved Legemsovelser og Gymnastik. Ved Siden af Nordboernes medforte Kærlighed til at drive Sport, den typisk danske Grundighed og Sejghed og sluttelig desuden den Velstand, som det danske Folk i Lobet af en aarhundredlang Historie havde erhvervet, maa det tilskrives hans Virksomhed, at den danske Folkesundhed bestandig har staaet paa et højt Trin. Idag er denne Erkendelse, at Folkets sundhedsmæssige Forfatning, ja hele Præstationsevne, paa det inderligste beror paa dets Legemsopdragelses Niveau, jo allerede blevet almindelig i en stor Del af Verden! Omvendt er det denne Legemsopdragelses fornemste Opgave at bringe hver enkelt Folkefælles legemlige Kraft og Sundhed op til hint høje Trin, der imellem Fremtidens Sportsnationer vil være en Selvfølge.

Naar vi holder os dette for Øje, er det, bortset fra alle politiske Grunde, nærliggende, ja selvfølgeligt, at netop Danmark vedligeholder saa intime Sports-

Henry Brask-Andersen, Erik Kjeldsen, Johann Normann-Hansen

forbindelser som paa nogen Maade muligt netop med Tyskland, som nu en Gang er Hjerte og Hjerne i de evropæiske Legemsovelsers Organisme. De to Lande kan jo allerede skue tilbage paa en Tid med gensidig Udveksling og gensidige frugtbare Impulser i næsten alle Sportsgrene i et Omfang, der selv mellem Naboer er sjældent. Denne Forbindelse har heller ikke som Følge af Begivenhederne i Foraaret forrige Aar kunnet blive alvorlig hæmmet. Det danske Folks værdige Holdning og de tyske Myndigheders forstaaende Imødekommen har tilvejebragt Muligheden for, at den ufrivillige sportslige Hvilepavse kun har varet knapt fire Maaneder. Det Afbræk i Præstationer, som herved er indtraadt, er det hurtig lykkedes at indhente, og med glødende Iver er man derefter i alle Forbund og Foreninger skredet til Genoptagelse

CARLO·ERBA
MILANO
CREARE IL MEDICAMENTO NUOVO E DIFFONDERLO PER IL MONDO
LA PIU POTENTE ORGANIZZAZIONE INDUSTRIALE
CHIMICO FARMACEUTICA D' ITALIA
UNA DELLE MAGGIORI D'EUROPA

Seit über 29 Jahren in der ganzen Welt bewährt
Industrieöfen
mit Gasfeuerung, Ölfeuerung
und elektrischer Beheizung
Dr. Schmitz & Apelt, Wuppertal

Klischees
für Ein- und Mehrfarbendruck
Entwürfe
Retuschen jeder Art
Ein- und mehrfarbige
Offset-Reproduktionen
Filme usw.
CHEMIGRAPHISCHE KUNSTANSTALT
KARL SCHÖNWETTER • LEIPZIG C 1
LIEBIGSTRASSE 8 · FERNSPRECHER 25669, 15427

af de internationale Forbindelser. Desuden havde man ogsaa i Lobet af disse fire Maaneder tildels gjort en Dyd af Nodvendigheden og havde benyttet »Pavsen« til mere energisk, end det ellers vilde have været mulig, at tage sig af Tilvæksten, overhovedet af hele Ungdommen.

Hvad de internationale Sportsforbindelser angaar, saa har jo de talmæssig smaa Nationer som den danske, der kun omfatter 3½ Millioner Mennesker, her den samme Skæbne som paa alle ovrige Kulturomraader: Tilslutning til Nabonationernes Kredse er et vigtigt Element for den egne Eksistens, frem for alt for enhver Videreudvikling! Fordi det Grundlag i det egne Land, paa hvilket der kan bygges og arbejdes, ganske simpelt er for snævert til storstilede Planer. Den danske Sport kan under disse Omstændigheder betragte det som en stor Lykke, at de for Legemsovelserne i Tyskland ansvarlige Mænd har fattet og gennemfort den i Sportens Historie vel enestaaende Beslutning trods den vældige Krig, der nu er igang, at lade Sportsarbejdet og hele den legemlige Dygtiggorelse lobe videre »paa hojeste Gir«.

Stottet paa den store Nabo har Danmark saaledes været i Stand til meget hurtigt at bringe sin internationale Sportskonkurrence i Sving og paa mange Punkter endogsaa at udvide den endnu stærkere, hvilket betyder en hel Del, naar man veed, at den danske Sport i Sommermaanederne sædvanligvis har plejet at stille med tre internationale Foranstaltninger om Ugen (af hvilke Kobenhavn naturligvis har »slugt« Lovens Part).

Det er en Selvfolge, at Danmark i sine Sportsforbindelser med Udlandet fremdeles som hidtil vil gribe tilbage paa de Sportsarter, indenfor hvilke dets Præstationer er saa store, at de muliggor en jævnbyrdig Konkurrence ogsaa med de stærkeste Naboer. Danmarks storste Folkesport, der baade omfatter vældige Folkemasser, og har drevet det til fremragende Hojstpræstationer, er nojagtigt som i Tyskland Fodbolden. Danskerne har her i Aartier tilhort den forste evropæiske Klasse og har ogsaa kunnet hævde denne Kvalifikation i den allersidste Tid. Mere end en »Legemsovelse«, saa at sige en national Livsvane, er Cyklingen. Landet, men frem for alt Hovedstaden Kobenhavn, besidder som bekendt den storste Cyklistbefolkning i hele Verden. Intet Under, at Cyklelobsporten her altid har staaet i hoj Blomstring, og at store repræsentative Baner og Foranstaltninger, ved hvilke Evropas Elite har startet, aldrig har været savnet. Navnene Ellegaard, Brask-Andersen, Normann, Henry Hansen er indgaaet i Sportshistorien ligesom den nuværende danske »Cyklesportskonge« Willy Falck-Hansens Navn, der er Forbilledet for utallige unge danske Cyklesportsmænd, blandt hvilke der utvivlsomt befinder sig mere end een Fremtidens Mester.

Svend Aage Thomson, dänischer Zehnkampfmeister • Svend Aage Thomson, dansk Tikampsmester • Svend Aage Thomson, dansk mästare i tiokamp

Men endnu mere end ved sine Væddeløbscyklister og Fodboldspillere er Danmark blevet viden om bekendt ved sin Svømmesport, til og med ved det »svage« Kon, hvis dette Udtryk er paa sin Plads ved en Ragnhild Hveger! — Hun er utvivlsomt den mest betydelige Svømmerske, som hidtil har eksisteret i Verden, et Fænomen, en i Sandhed usædvanlig Pige med al hendes personlige Beskedenhed og Elskværdighed. Hendes Glansperiode begyndte allerede med det 14. Leveaar. Idag besidder hun den 38. Verdensrekord! Hun er paa *samtlige* Crawldistancer den hurtigste Svømmerske paa Jorden, et endnu aldrig set Fænomen. Samtidig med hende opvoksede Inge Sorensen, der som 13-aarig blev Nr. 3 i 200 m. Brystsvømning ved de olympiske Lege 1936. Og dertil kommer nu efterhaanden en hel Garde af Verdensklassesvømmersker, fordi enhver helt stor Præstation i Sport jo virker ansporende paa den samlede opvoksende Ungdom. Danmark besidder nu sagtens omkring 10 Piger, der er gode for i det mindste 1:10 Minutter over 100 m. Crawl, og som altsaa udgor en evropæisk Ekstraklasse! Dertil kommer de fremragende Amatorboksere, der i den sidste Tid endog har leveret det stærkeste af alle Landshold, det tyske, store Kampe, fremdeles de gode Brydere, Tennisspillerne, der frem for alt i Hallen — de danske Somre er en Smule korte for den »hvide Sport« — staar i forste Klasse, prægtige Hockey- og Haandboldspillere, nogle Gymnastikere og Letatleter — frem for alt Langdistancelobere af Klasse . . . Ja, man kan sige, at Danskerne, hvis Folketal ikke en Gang er 1/20 af Tyskernes, næppe i en eneste international vigtig Sportsgren er uden nogen særlig ydedygtig, ogsaa udenfor Landets Grænser bekendt Repræsentant.

Netop i Tyskland er denne forbavsende Kendsgerning stadig blevet frimodig anerkendt, og det er ikke nogen Overdrivelse, naar man fastslaar, at de danske Sportskammerater kun vanskelig kunde tænkes at mangle paa det tyske Sportskonkurrenceprogram. Især da Mændene og Kvinderne under »Dannebrog« altid har været bekendt som noble, sportslig udadlelige Kæmpere, som enhver gerne stiller sig overfor, og som ogsaa — hvad der vel er det sværeste i Sporten — er gode Tabere. Og det er jo det, der, naar man stadig staar i Kamp med Evropas stærkeste Sportsnationer, ofte ikke kan undgaas. Alt i alt — Krisen fra forrige Aar er blevet overvundet hurtigere, end selv mange Optimister har vovet at haabe, og Danmark vil ogsaa i de kommende Aar hævde sin ærefulde Plads i det kommende nye Evropas store Sportsfællesskab og arbejde kraftigt med paa Opbygningen af en af den nye Aand opfyldt Sportsverden.

Willy Falck-Hansen, der große dänische Radrennfahrer • Willy Falck-Hansen, den store danske Cykelvæddeløbsrytter • Willy Falck-Hansen, den store danske tävlingscyklisten

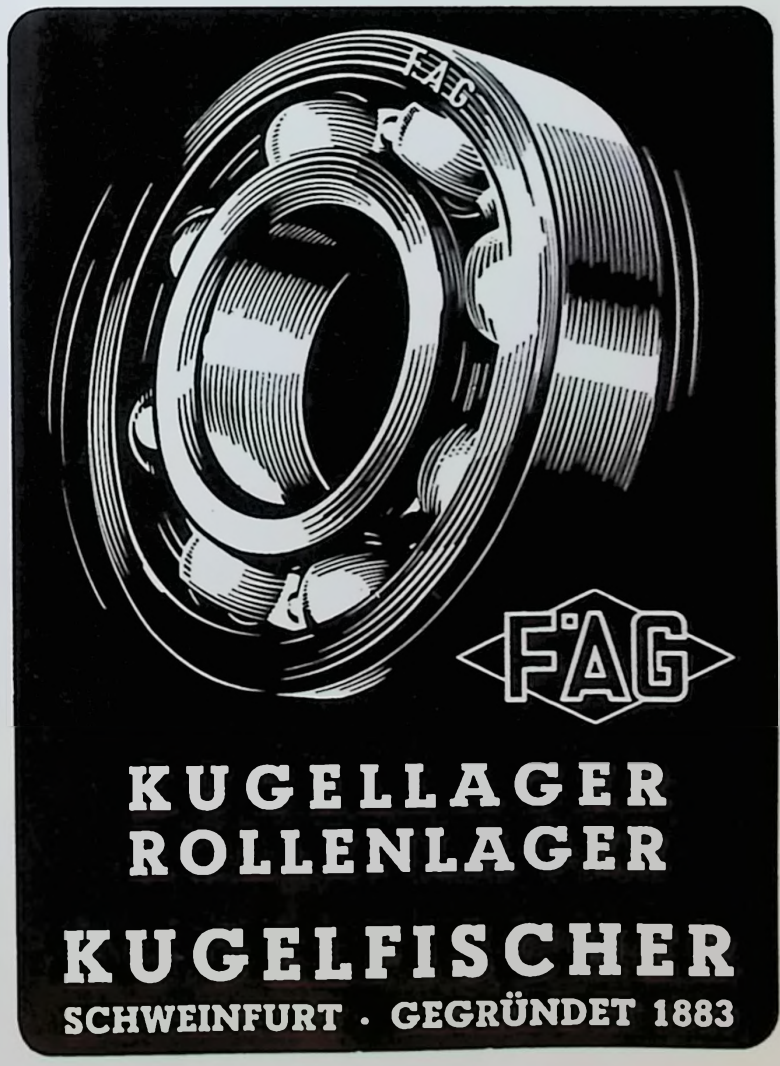

⊙ TEPPICHE ⊙ LÄUFERSTOFFE ⊙ BELAGSTOFFE ⊙ MATTEN ⊙

QUANTMEYER & EICKE

Das Haus für Behaglichkeit im Heim

BERLIN W 8 / KRONENSTRASSE 61-63 / AN DER FRIEDRICHSTRASSE
GEGRÜNDET 1886 FERNRUF 11 69 91

⊙ GARDINEN ⊙ DEKORATIONSSTOFFE ⊙ MÖBELSTOFFE ⊙

NY IDROTT OCH GAMLA TRADITIONER · STOR IDROTT I ETT LITET LAND: DANMARK

Köpenhamn i juni 1941

Danmark är ett skolexempel för den gamla sanningen, att idrottsprestationer ingalunda stå i samband med ett lands invånaretal. Liknande förhåller det sig med Finland och Norge. Även Ungern och Sverige med deras 6 miljoner invånare kan man räkna dit. Det är intressant att konstatera, att fyra bland dessa fem stater ligga i norra Europa, ja de tillhöra vad vi i vidare bemärkelse bruka kalla »Skandinavien». Invånarna äro en nordisk-germansk människotyp, vars stora insats inom den moderna idrotten, i synnerhet när det gäller verkligen allvarligt bedriven kroppsuppfostran, ju är allmänt känd. Det är ingalunda oväsentligt för den tid, som följer efter kriget, att just Danmark, detta till arealen så lilla rike, kan fortsätta sitt arbete på kroppsövningarnas område som hittills. Det veta också danskarna själva — inte blott ungdomen utan även de många ungdomliga idrottsvännerna inom den äldre generationen. Detta veta också de andra folken, framför allt *Tyskland*, som här har åtagit sig ett stort ansvar som europeisk ordningsmakt.

Det är ett faktum, att Danmark utan vidare kommer att intaga en framskjuten plats i framtidens idrottsliv. Här har man redan alltid tänkt på en *omfattande kroppsuppfostran av hela människan*, och om möjligt *alla* friska människor inom hela folket och ej på att fostra fram »cracks». Det stora namnet, som representerar denna inställning är *Niels Bukh*.

Han intar samma ställning i Danmark, som Per Henrik Ling innehade några decennier tidigare i Sverige, ty han är en kroppsuppfostrare med starkt personligt inflytande och som på ett enastående sätt behärskar alla medel, som vida överskrida det som vi beteckna med idrott och gymnastik. Förutom kärleken till idrotten, som är inneboende hos varje nordisk människa, den typiska danska grundligheten och segheten och det välstånd, som det danska folket har lyckats förvärva under loppet av en sekellång historia, är det främst hans verk, att den danska folkhälsan står på en särskilt hög nivå. I dag har insikten om, att folkets hälsotillstånd, ja hela dess prestationsförmåga är på det intimaste förknippad med kroppsuppfostrans nivå redan på många håll i världen blivit ett allmänt känt faktum. Omvänt är det kroppsuppfostrans uppgift att fostra varje enskild folkmedlem till en toppnivå av kroppskrafter och hälsa, som kommer att bli något alldeles självklart bland framtidens idrottsfolk.

Om vi hålla detta för ögonen, så ligger det, bortsett från alla politiska skäl, mycket nära, ja det verkar helt naturligt, att Danmark upprätthåller så intima idrottsförbindelser som över huvud taget är möjligt just med Tyskland, som nu en gång är hjärtat och hjärnan i den europeiska kroppsuppfostrans organism. Dessa båda länder kunna se tillbaka på en lång period av ömsesidigt utbyte och ömsesidiga fruktbärande initiativ inom nästan alla idrottsgrenar, vilket ofta inte är fallet ens hos grannar. Dessa relationer kunde ej heller lida något allvarligt avbräck genom händelserna på våren förra året. Det danska folkets värdiga hållning och de förstående tyska myndigheternas tillmötesgående gjorde det möjligt att inskränka den ofrivilliga vilopausen till knappast fyra månader för idrottens räkning. Tillbakagången i prestationerna kunde snabbt tas igen. Med största energi och iver togo dessutom alla klubbar och föreningar åter upp de internationella förbindelserna. Under de fyra månaderna hade man på många håll gjort en dygd av nöden och begagnat pausen till att mera energiskt än eljest varit möjligt ägna sig åt den unga idrottsgenerationen, ja åt hela ungdomen.

Rörande de internationella idrottsrelationerna gäller för de betr. antalet invånare små folken som det danska, som omfattar 3½ miljoner människor,

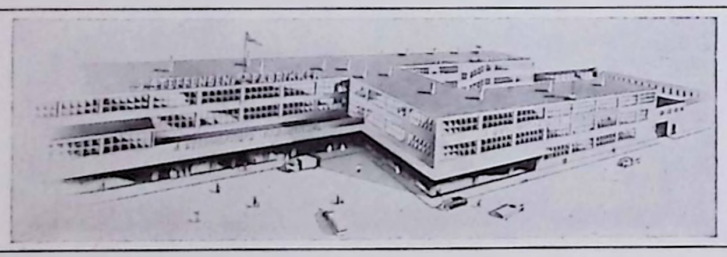

Immer an der Spitze!

J. STEFFENSEN

FERNSPRECHER: SAMMELNUMMER CENTRAL 135
KØDBYEN · KOPENHAGEN
FABRIK FÜR FEINE FLEISCH- UND WURSTWAREN

Agent Lemvigh-Müller
V. Voldgade 83
KOBENHAVN V.
Generalrepræsentant for
BERLINER BÖRSEN-ZEITUNG
og
DIE WEHRMACHT

Straßen und Bauten Adolf Hitlers

Ganzleinenband im Quartformat mit 116 dreifarbigen Tonzeichnungen von Georg Fritz, Berlin. Mit einem Geleitwort des Generalinspektors für das Deutsche Straßenwesen Dr.-Ing. Fritz Todt. Dreisprachig RM 12.50

Die in dreifarbigem Offsetdruck wiedergegebenen Darstellungen — Sinnbilder der Zeit — beschäftigen sich mit typischen Beispielen unserer heutigen Baugesinnung und arbeiten ihre markantesten Züge heraus. Der Generalinspektor für das deutsche Straßenwesen weist im Geleitwort auf die überall angestrebte Verbindung von Kunst und Technik, von Bauwerk und Natur hin.

VERLAG DER DEUTSCHEN ARBEITSFRONT, BERLIN

ANNONCÉR I
FÆDRELANDET
hvor De finder et købedygtigt Publikum, saavel i By som paa Land.

Fædrelandet
FOR·DANMARKS ÆRE·FRIHED·OG·RET
Eneste national-socialistiske Dagblad

ABONNEMENT
i Tyskland pr. Kalendermaaned: Opkrævet i Danmark Kr. 5.85. Bestilt paa Postkontoret i Tyskland Rm. 2.50

samma förhållande som på alla andra kulturområden. Anslutningen till grannfolkens livskrets utgör en viktig faktor för den egna existensen och framför allt för den framtida utvecklingen! Helt enkelt emedan fundamentet, som man kan bygga och arbeta vidare på i det egna landet, är alltför litet för mera storslagna planer. Den danska idrotten kan under dessa omständigheter betrakta det som en lycka, att de för kroppsuppfostran ansvariga männen i Tyskland ha fattat det i idrottens historia enastående beslutet att trots det väldiga krig, som idag utkämpas, låta idrottsarbetet och hela kroppsuppfostran fortgå i full utsträckning. Och detta beslut har också genomförts.

Stödd på sin store granne kunde Danmark mycket snart åter få fart på de internationella tävlingarna och på flera håll t. o. m. ännu starkare utöka dessa. Detta betyder en hel del, om man tänker på, att den danska idrotten under sommarmånaderna i vanliga fall arrangerade tre internationella idrottsevenemang i veckan (bland vilka naturligtvis Köpenhamn slukade lejonparten).

Det är självklart, att Danmark i sitt idrottsumgänge med utlandet nu som förr i synnerhet kommer att omhulda de idrottsgrenar, där det kan uppvisa särskilt framstående prestationer, så att det kan ta upp tävlingen även med den allra starkaste granne. Hela det danska folkets stora sport, som både den breda massan är intresserad av och där Danmark har uppnått mycket goda resultat, är liksom i Tyskland fotbollspelet. Danskarna tillhöra härvidlag sedan decennier tillbaka Europas elitklass och ha även kunnat hävda sin ställning nu på senaste tiden. Mer än en »kroppsövning», ja s. a. s. en nationell livsvana är cyklandet i Danmark. I hela Danmark och i synnerhet i Köpenhamn cyklas det mest i hela världen. Det är därför inte något under, att cykelsporten sedan gamla tider står på en mycket hög nivå, och att Danmark alltid har haft representativa banor, till disposition, där eliten för Europas cykelsport startade. Sådana namn som Ellegaard, Brask-Andersen, Normann och Henry Hansen ha ingått i idrottshistorien liksom Danmarks nu levande »cykelkung» Willy Falck-Hansen, som är en förebild för otaliga unga danska cyklister, bland vilka säkert mer än en framtida mästare befinner sig.

Ännu mera känt än genom sina tävlingscyklister och fotbollspelare har dock Danmark blivit genom simsporten, och här främst genom det »svaga» könet, om man nu kan begagna detta epitet för t. ex. Ragnhild Hveger. — Hon är utan tvivel den mest framstående simmerska, som det överhuvud har funnits i världen, ett fenomen, en verkligen unik flicka trots sin personliga blygsamhet och älskvärdhet. Hennes glanstid började redan, då hon var 13 år gammal. I dag sitter hon inne med sitt 38:de världsrekord. På samtliga sträckor för fritt simsätt är hon den snabbaste simmerskan på jorden. Ett enastående fall. Tillsammans med henne har Inge Sörensen vuxit upp. Vid de Olympiska spelen 1936 blev hon vid tretton års ålder trea på 200 m. bröstsim. Härtill sällar sig dessutom ett helt garde av simmerskor i världsklass, då ju varje topprestation inom idrotten ger nya impulser till hela det uppväxande släktet. Danmark har nu väl enbart c:a 10 flickor, som simma 100 m. fritt simsätt på 1,10 minuter och således tillhöra den europeiska eliten. Dessutom har Danmark utmärkta amatörboxare, som på sista tiden ha ställt upp även mot det starkaste av alla landslag, nämligen det tyska. Så ha vi brottarna, tennisspelarna, som främst äro ypperliga i hallen, emedan den danska sommaren är alltför kort för den vita sporten, präktiga hockey- och handbollspelare, flera gymnaster och friidrottare, främst långdistanslöpare, av högsta klass . . . Ja, man kan säga, att Danmark, vars invånaretal inte ens utgör tjugondedelen av Tysklands, knappast i någon internationellt viktig sportgren saknar en särskilt duglig representant, som även blivit känd långt utanför det egna landets gränser.

Just i Tyskland har man alltid frimodigt givit sitt erkännande åt detta förvånansvärda faktum, och det är ingen överdrift, när man konstaterar, att man har svårt att tänka sig det tyska tävlingsprogrammet utan de danska idrottskamraterna. I synnerhet som mä noch kvinnor under »danebrogen» alltid ha gjort sig kända som verkligt redliga, utomordentligt goda sportkamrater, som alla gärna ha tävlat med och som också — och det är nog det svåraste i sporten — förstodo att förlora med hållning. Och detta kan ju ofta inte undvikas, om man ständigt ger sig i kast med Europas starkaste idrottsnationer. Allt som allt kan man säga, att förra årets kris har övervunnits fortare, än t. o. m. mången optimist har vågat hoppas, och Danmark kommer också framdeles att hävda sin ärofulla plats i det blivande nya Europas stora idrottsgemenskap samt kraftigt medverka när det gäller att bygga upp en av en ny anda uppfylld idrottsvärld.

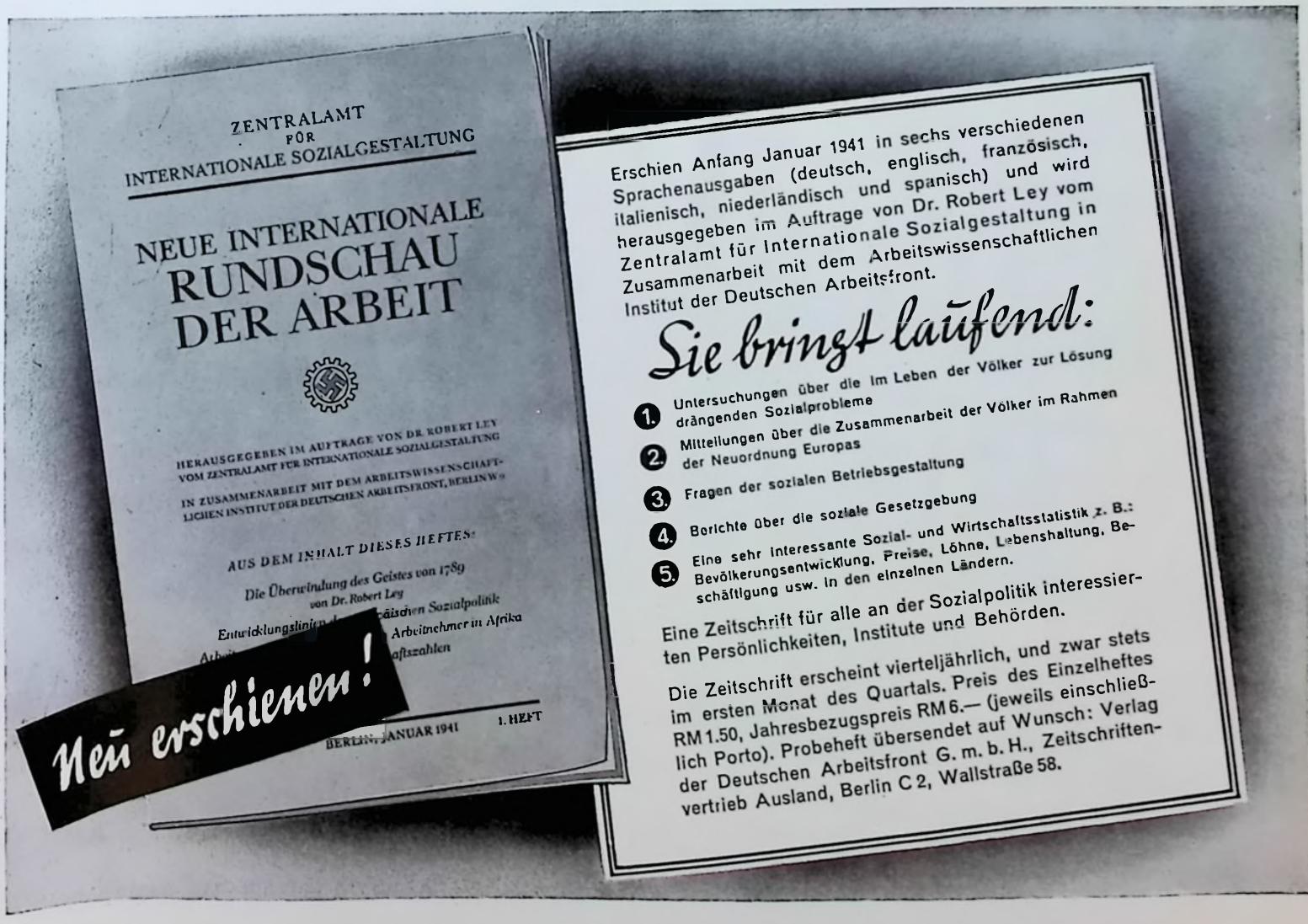

Hotels und Gaststätten in Wien

Hotels	Gaststätten
Tegetthoff P. Wolfbauer, I., Johannesgasse 23. Vornehmes Familienhaus, direkt im Stadtzentrum. Zimmer von RM. 4.— aufwärts	**Bodega** I., Schubertring 4. MUSIK UND TANZ
Windsor VI., Mariahilferstraße 15, Tel. B 27-5-55 Serie. Feinbürgerliches Familienhaus mit jedem neuzeitlichen Komfort bei zeitgemäßen Preisen	**Griechenbeisl** Älteste Gaststätte Wiens. Ausschank des berühmten Pilsner Urquells

Interlock- und Feinstricktrikotagen

in moderner, erstklassiger Ausführung

für Damen, Herren und Kinder

Hengella

HENGEL & CO., Trikotfabrik, AALEN/WÜRTT.

Schkeuditzer Rauchwaren-Zurichterei und -Färberei vorm. Nagel & Co.

SCHKEUDITZ-LEIPZIG

Farbspezialität: Bueno-Breitschwänze, Embros, Persianer, Schiras sowie sämtliche Farben auf Oberhaar-Lammfelle
Spezialzurichtung von Schmaschen und allen Lammfellarten

HUECK & BÜREN

ALUMINIUMFOLIEN-WALZWERK

LÜDENSCHEID i. WESTF.

ALUFOLIEN

Edwin Seidel, Scharnier- und Metallwarenfabrik

ZEITZ-RASBERG Prov. Sachsen

Spez.: durchgehende Scharniere gerollt, geschlagen in allen Materialien, Stärken, Breiten sowie nach Zeichnung.
Deckelstützen, Stanzarbeiten in sämtl. galvanischen Ausführungen.

Besuchen Sie bitte unsere Waren- und Kaufhäuser:

KARSTADT
(In nord- und mitteldeutschen Städten)

ALTHOFF
(In rheinisch-westfälischen Städten und in Leipzig)

Oberpollinger
(In München)

Die Namen verbürgen guten Einkauf

- Grob- und Feinkeramische Maschinen
- Zerkleinerungsmaschinen
- Dampfmaschinen
- Bagger

RICHARD RAUPACH, Maschinenfabrik

G. m. b. H. **GÖRLITZ**

Werk I: Görlitz
Werk II: Warnsdorf (Sudetengau)

Gebrüder Welger, Wolfenbüttel

Landmaschinenfabrik

Strohpressen, Strohbinder, Ballenpressen, luftbereifte Acker- und Bauernwagen

RECORD

GESCHMIEDET · UNVERWÜSTLICH · STAUBDICHT

· PAUL FERD. PEDDINGHAUS ·

GEVELSBERG / WESTF.

AUS DEM INHALT:

	Seite
Walter Kiehl: Gespräch mit Salvador y Merino	2
Major *Dauer:* Fliegerheim Paris	7
Herbert Gigler: Asta Südhaus reist mit Goethe nach Italien	22
Marguerite Duvinage: Soziale Einrichtungen in der schwedischen Industrie	30
Ola Vinberg: Axel Ebbe — ein schwedischer Bildhauer und Freund des deutschen Volkes	32
Marguerite Duvinage: Lars Hanson, der König unter den Schauspielern Schwedens	34
Dr. *Wynand Fruns:* Den Haag — Porträt einer holländischen Stadt	40
Kongreßteil:	
Dr. *Pfeiffer:* 13 Nationen gründen die Internationale Rechtskammer	50
Tagung der Gas- und Wasserfachleute	53
Kongreß- und Verbands-Nachrichten	54
Kurt E. W. Volkmann: Neuer Sport und alte Tradition	55

DIE FOTOGRAFEN DIESES HEFTES:

Friedrich Franz Bauer
Presse Hoffmann
Ludwig Lang, Pressereferat Dr. Ley
Major Dauer
K. Koutschoumoff, Pressburg
Weltbild
Claus Selzner
Dr. Aurel Schwabik, Rom
Ilse Steinhoff
Dührkopp
M. E. von Eichborn
Antonio Pesini, Badajoz
L. Blumenstock, Kissingen
Atlantic
Archiv Marguerite Duvinage, Stockholm
Atelier Professor Hoffmann
Archiv Olga Vinberg
Viktor Meüssen, den Haag
Architekt Co. Brandes
Archiv Wintergarten
Archiv Scala
Archiv Plaza
Foto Donderer
SS-PK Spahn
SS-PK Zschäckel
Walter Kiehl
Scherl-Bilderdienst
Ernst Schneider
Dr. Pfeiffer
Kurt E. W. Volkmann

UNSERE VERTRETUNGEN

I nostri rappresentanti • Nos représentants • Our agents

BELGIEN: Verlag der Deutschen Arbeitsfront Brüssel S.A., 77—79 Boulevard Adolphe Max Laan 77—79, Brüssel; Bankkonten: Banque de Bruxelles S.A., Brüssel. Kredietbank voor Handel en Nijverheid, Brüssel

PROTEKTORAT BÖHMEN UND MÄHREN: Verlag der Deutschen Arbeitsfront G.m.b.H., Prag, Wenzelsplatz 23, Prag II, T. 31027; Bankkonten: Verlag der Deutschen Arbeitsfront, Kreditanstalt der Deutschen, Prag; Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin. Böhmische Union-Bank, Na Prikope 29-31, Prag I

DÄNEMARK: F. K. Hecht, Forlagstoghandel, Frederiksberggade 5, Kopenhagen K. Bankkonto: Verlag der Deutschen Arbeitsfront, GmbH., Berlin, den Danske Landmandsbank Hypothek- og Vekselbank Aktieselskab, Kopenhagen

ITALIEN: S. A. Casa Editrice del DAF., Via Panama 114, Roma, Tel. 865133; Bankkonto: Banca Nazionale del Lavoro, Via Friuli, Roma, Conto No. 8125 (Rivista)

NIEDERLANDE: Verlag der Deutschen Arbeitsfront N. V., Niederlassung Amsterdam, Amsterdam C, Rokin 90, Tel. Amsterdam 47829. Bankkonto: Handel-Maatschappij H. Albert de Bary & Co., N. V., Amsterdam C

RUMÄNIEN: Representanta Generală Pentru România: Victor E. Mitchievici, Caimatei 16, Bucureşti; Bankkonto: Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin. Banca Românească S.A. Bucureşti I

SLOWAKEI: Buch- und Zeitschriftenvertrieb der Deutschen Gewerkschaft Pressburg, Spitalgasse 5, Pressburg, Tel. 45-21; Bankkonten: Buch- und Zeitschriftenvertrieb der Deutschen Gewerkschaft Pressburg, Kreditgenossenschaft der Deutschen, Pressburg; Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin. Böhmische Union-Bank, Pressburg

UNGARN: Magyarországi Kiadóhivatala: G. J. Pöhm, Foti-ut 41/B, I, 1, Budapest VI, Tel. 13-44-61, Bankkonto: Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin. Magyar Általános-Hitelbank, Budapest K

SPANIEN: Repräsentant für Spanien: Wolf Wilhelm Stielow, Madrid, Elorza y Cia, Alcalá 47, Bankkonto: Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Banco Alemán Transatlántico, Sevilla

U.S.A.: General Representative for the United States: Ernst Metting, 208 East 86th Street, Mailbox 117, New York. Bankkonto: Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin. The Chase National Bank of the City of New York, New York

UNSERE BANKVERBINDUNGEN

Le nostre relazioni bancarie • Nos relations bancaires • Our bankers

BULGARIEN ..... Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Kreditbank Sofia

DEUTSCHLAND.. Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH. Berlin, Bank der Deutschen Arbeit, Berlin C 2

GENERALGOUVERNEMENT Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Allgem. Bankverein, Warschau

GRIECHENLAND. Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Banque Populaire S.A., Athen

JUGOSLAVIEN ... Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Prva Hrvatska Štedionica, Belgrad

NORWEGEN ..... Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Christiania Bank og Kredit-Kasse, Oprettet 1848, Oslo

PORTUGAL ..... Verlag der Deutschen Arbeitsfront GmbH., Berlin, Banco Lisboa & Acores, Lissabon

SCHWEIZ ..... Zeitschriftenvertrieb „Freude und Arbeit", Schweizerischer Bankverein, Zürich

Die Zeitschrift „Freude und Arbeit" erscheint monatlich in folgenden Ausgaben:

Ii deutsch-italienisch-ungarisch mit italienischem Titel
Iu deutsch-italienisch-ungarisch mit ungarischem Titel
IIf deutsch-niederländisch-französisch mit französischem Titel
IIn deutsch-niederländisch-französisch mit niederländischem Titel
III deutsch-slowakisch-jugoslawisch mit slowakischem Titel
IV deutsch-dänisch-schwedisch mit dänischem Titel
V deutsch-englisch-spanisch mit deutschem Titel
VI deutsch-rumänisch-tschechisch mit deutschem Titel

BEZUGSPREIS

Ausland: Einzelheft RM. 1,15, Jahresabonnement RM. 13,50 • Inland (einschließlich Generalgouvernement, Niederlande sowie Protektorat Böhmen und Mähren): Einzelheft RM. 1,50, Jahresabonnement RM. 18,—; zuzüglich Versandspesen im In- und Auslande

Herausgegeben vom „Zentralamt für Internationale Sozialgestaltung", Berlin
Verantwortlich für den Inhalt: Hauptschriftleiter Walter Kiehl, Berlin W 35, Potsdamer Str. 180
Verlag der Deutschen Arbeitsfront G. m. b. H., Berlin C 2, Wallstr. 58, Ruf 675086

Anzeigenverwaltung: Verlag der Deutschen Arbeitsfront G. m. b. H., Berlin C 2, Märkischer Platz 1, Ruf 670011
Anzeigenleiter: Kurt Otto Arndt, Berlin-Hessenwinkel • Berechnung der Anzeigen nach Preisliste 11
Druck der Weltsprachendruckerei August Pries G. m. b. H. in Leipzig C 1, Brüderstraße 59, Ruf 70095

Der Gouverneur von Rom Fürst Borghese besuchte Dr. Ley

Er interessierte sich besonders für Wohnungsbau

Guvernoren af Rom, Fyrst Borghese, paa Besog hos Dr. Ley. Han viste særlig Interesse for Boligbygning

Roms guvernör, hertig Borghese, besökte dr. Ley. Han intresserade sig särskilt för bostadsinrättningar

Dr. Branko Benzon, der erste Berliner Gesandte des neuen kroatischen Königreiches wurde zur Überreichung des Beglaubigungsschreibens vom Führer in der Reichskanzlei empfangen. Dr. Benzon beim Betreten der Reichskanzlei

Dott. Branko Benzon, il Ministro del nuovo Regno di Croazia a Berlino è stato ricevuto dal Führer alla Cancelleria del Reich per la consegna delle credenziali. Dott. Benzon mentre entra alla Cancelleria del Reich

Führer je primio u državnoj kancelariji dra. Branka Benzona, 1. berlinskog poslanika nove Kraljevine Hrvatske, koji mu je predao svoje akreditivno pismo

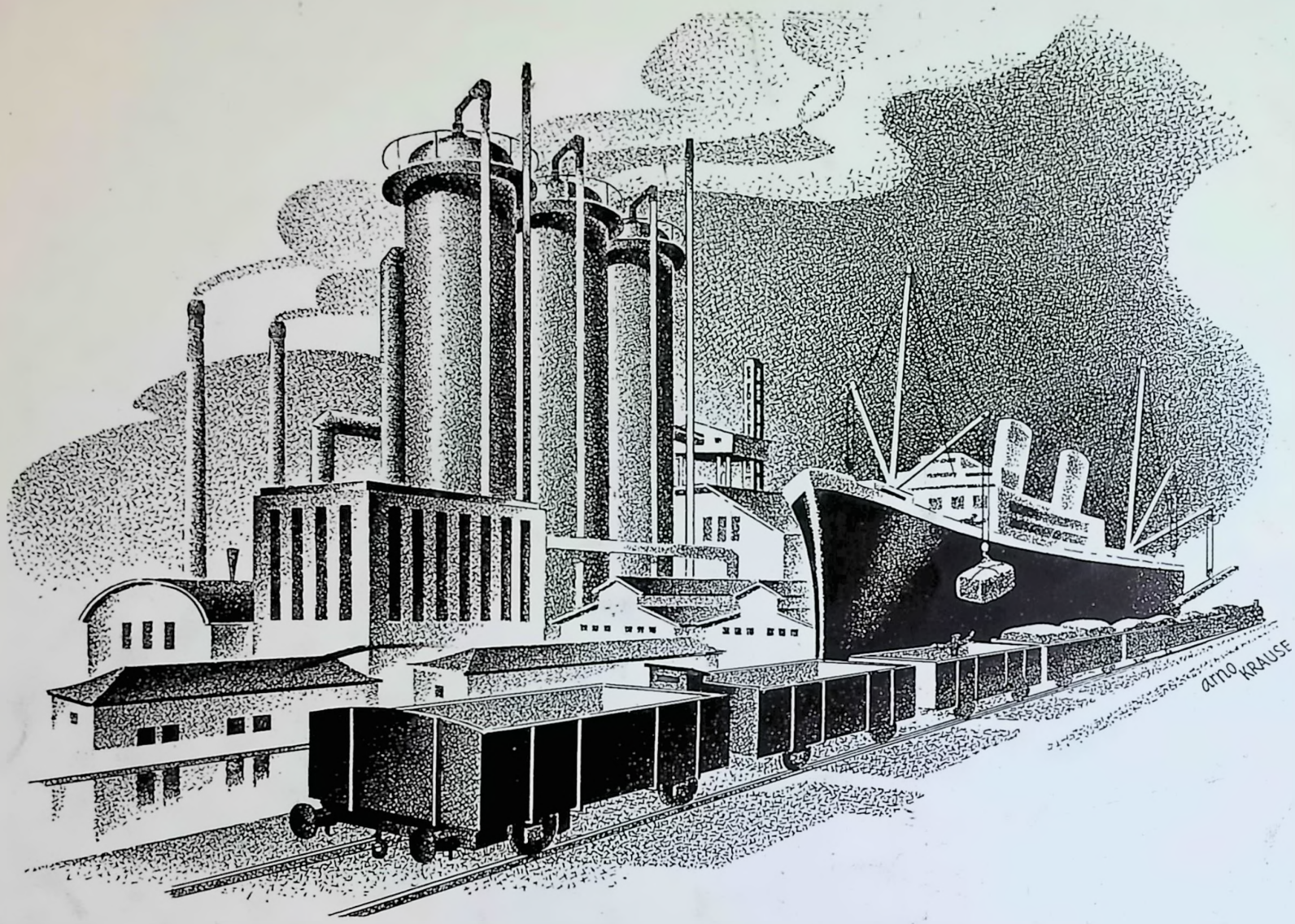

Die deutsche Industrie führt...

in schnellem Tempo geht die Entwicklung weiter. Über Produktions- und Arbeitsmethoden berichten folgende Fachzeitschriften:

„Energie" Technische Fachzeitschrift für Maschinenbau, Metallbearbeitung, Elektrotechnik und Krafterzeugung · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 2.25

„Wirtschaft-Technik-Verkehr" Zeitschrift für alle technisch Interessierten · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 2.25

„Fachblatt für Maler" Fachzeitschrift für Berufsausbildung, Berufserziehung und Schulung im Malerhandwerk · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 4.50

„Fachblatt für Holzarbeiten" Tischlerei, Wohnungsgestaltung und Holzkunst · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 5.40

„Das Bauwerk" Fachblatt der praktischen Bauarbeit. Behandelt den Steinbau und den Holzbau 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 3.60

„Der soziale Wohnungsbau in Deutschland" Offizielles Organ des Reichskommissars für den sozialen Wohnungsbau, Reichsorganisationsleiter Dr. Robert Ley · 24 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 18.–

„Graphische Nachrichten" Bildungshefte für Satzgestaltung, Entwurfstechnik, Phototypographie, Fachschulwesen, Sprache u. Rechtschreibung · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 9.–

„Der graphische Betrieb" Bildungshefte für Maschinentechnik, Betriebswissenschaft, Berechnungswesen, Buchbinder-Berufskunde, Sprache und Rechtschreibung, vereinigt mit der Fachzeitschrift „Graphische Technik", Bildungshefte für Lithographen, Steindrucker, Chemigraphen und verwandte Berufe · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 9.–

„Jungarbeiter in Druck und Papier" Bildungshefte für die im Fachamt Druck und Papier vereinigte gewerbliche Jugend · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 3.60

„Deutsche Textilwirtschaft" Fachblatt für die gesamte Textil-Industrie · 24 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 18.–

„Hotel und Gaststätte" vereinigt mit der Fachzeitschrift „Die Küche". Fachblatt für alle Berufe des Hotel- und Gaststättengewerbes · 12 Hefte jährlich. Auslandsbezugspreis RM 3.60

VERLAG DER DEUTSCHEN ARBEITSFRONT · BERLIN C 2